

tre

nhìn lại thế giới vũ khắc khoan

MAI THẢO

dư âm của một đám tang

TƯỜNG NĂNG TIẾN

nails việt & olympic

ĐINH YÊN THẢO

xin cho miếng nhót

HAI QUÊ

ngày không còn

Me

BIỂN CÁT

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Năm hàng tuần tại
Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044

Điện thoại: 972-675-4383

Thực hiện

Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đinh Yên Thảo

Biên tập

Nguyễn Xuân Thiệp
Trần Văn Cát

Dịch thuật

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

Cố vấn pháp lý

Luật Sư **Cao Quang Ảnh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

Luật sư đại diện

Arthurine Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)

1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

Layout Director

Bảo Huân

Layout & Art Designers

Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi

Phụ trách kỹ thuật & website

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

Hoạ sĩ

Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Hồ Đắc Vũ

Quảng cáo

Nancy - H. Oanh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trẻ?

Trẻ cần đại diện khắp nơi
trong và ngoài nước Mỹ.

Điều kiện dễ dàng, thoải mái.

Xin liên lạc:

972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)

email: dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trẻ đã có đại diện và đang phát hành
tại các thành phố, tiểu bang:

TRẺ DALLAS

Tel: 972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net
info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N Shiloh Rd,
Garland TX 75044

TRẺ NORTH CAROLINA

704.550-3103

TRẺ SOUTH CAROLINA

843.353-2288

TRẺ ALABAMA

205.277-6597

TRẺ TENNESSEE

901.300-2399

TRẺ BILOXI-MS

228.205-0337

TRẺ HOUSTON

Tel: 281-978-4735
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 11210 Bellaire Blvd. #143
Houston, TX 77072

TRẺ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012
407-894-5111
407-897-1114
Fax: 407-894-6190
Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: 302 S. Graham Ave,
Orlando, FL 32803

TRẺ AUSTIN - SAN ANTONIO

Tel: 512-692-6172
210-858-6114
972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: info@trenews.net

TRẺ GEORGIA

Nguyễn Tân
Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.net
Địa chỉ: Tre Georgia Magazine
6000 Dawson Blvd, Suite F
Norcross GA 30093

TRẺ LOUISIANA

Tel: 504-324-2090/972-675-4383
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd
Garland, TX 75044

Với sự cộng tác của

■ Hoàng Đình Nam ■ Nguyễn Thị Thanh Dương ■ Hải Vân ■ Ngọc Linh
■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■ Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng
Tú (WA) ■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■
TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia Bảo ■ Lê
Minh Hải (CA) ■ Tưởng Năng Tiến (CA) ■ Trùng Dương ■ Tạ Phong Tấn
■ Thi Hạnh (NA-UY) ■ BS Trần Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh
Dũng ■ Dương Hùng ■ Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Hồ Đắc Vũ
(MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng Nga ■ Lương Thư Trung
■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn Xuân Thu (ÚC) ■ Trangdài Glassey-
Trầnquyên (CA) ■ Lê Kung Diễm ■ Đào Duy Hoà (Úc) ■ Huỳnh Thực Vy
(VN) ■ Thanh Tú ■ Sean Bảo ■ Thái Bảo (FL) ■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■
Chiêu Ấn (Canada) ■ Việt Phương ■ Trần Vũ ■ Vũ Thị Thanh Mai ■ Ban
Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trang Nguyễn ■ Nguyễn
Hưng Quốc ■ Triệu Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam Sơn ■
Hạnh Việt ■ Gió Đồng Nội ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Long ■ Phạm Thị
Hoài (Đức) ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■ Ngân Bình ■
Đào thị Thanh Tuyền ■ Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư ■ Ian
Bùi ■ Du Uyên ■ Cổ Ngự ■ Cẩm Giang ■ Lê Trung ■ Khánh Trường
■ Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo ■ Kim Loan (Canada) ■ Hải
Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn ■ Vương Mộng
Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■ Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô
Nguyễn Dũng (Đức) ■ Đặng Mai Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục
Thần Phong (VN) ■ Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Quê

LƯU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gửi cho Trẻ, và nội dung không nhất thiết thể hiện
quan điểm của TRẺ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos. Contents
reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)

Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.

Mọi thay đổi về quảng cáo những trang bên trong xin gọi trước ngày Chủ Nhật, phần giấy láng (glossy) xin gọi trước một
tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.

Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trẻ.

mục lục

4		Nguyễn Quốc Tuyên	Những mẫu chuyện rời
5	Y TẾ & ĐỜI SỐNG	Triệu Minh	Giảm đau trên máy bay
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN	Vũ Hiến	Bầu cử Tổng Thống & những Tiểu Bang chiến lược
9		Mộc Mạc	Vậy là gì?
10		Phi Khanh	Bông Lý món phố nhớ quê
12	BÊN LỀ THỂ THAO	Trẻ	
14	BÊN TÁCH CÀ PHÊ	Tim Nguyễn	Mùa Vu Lan. đọc Chiêu Hồn Ca...Ăn lẩu
16	THẾ GIỚI CỦA DẾ MÈN	Trần Lý Lê	Dùng biểu tượng emoji
19	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG	Như Sao	Giấc mơ của Balakirev
20		Tám Vạn	Mùa Vu Lan nhớ Má
23	MIẾNG NHÀ QUAN	Bánh Bèo	
24	DUYÊN SÀI GÒN	Du Uyên	2 câu chuyện tuần qua
27	TRANG THƯ TÍN	Trẻ	
28	GIAO TIẾP	Minh Hải	Dạy dỗ con cái
29	PHỤ NỮ THANH LỊCH	Mộc Lan	An ủi
30	Kiến THỨC TRẺ	Đinh Yên Thảo	Nails Việt & Olympic
33	BẠN CÓ BIẾT	Hoàng Vũ	Những hiểu lầm về dinh dưỡng
34	TRUYỆN NGẮN	Biển Cát	Ngày không còn Mẹ
37	LƯỢT DI TRÚ	Lê Minh Hải	
38		Tạ Phong Tần	Tại sao chúng ta yêu chó?
40	SOMETHING & ANYTHING	Ian Bùi	Từ Texas đến Paris
43	MẸO VẬT	Hoàng Hương	Ngăn kéo dưới lò nướng
44	CHUYỆN CỦA NÀNG	Ngân Bình	Sống thử
47	BIẾM HỌA	Trẻ	
48	THỜI TRANG	Điệu Cô Nường	Xu hướng Thu
50	TRANG THƠ	Khế Lêm	
52		Hai Quê	Cho xin miếng nhót!
55	BẠN CÓ BIẾT	Lâm Đình	Bất động sản ở Texas hiện ra sao?
56	PHIẾM	Đoàn Xuân Thu	Cột đèn! Cột điện?
58	FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ	Du Face	
59	Ơ RÊ KÀ	Trẻ	Vị cứu tinh của đôi mắt
60	TRUYỆN NGẮN	Hồ Đắc Vũ	Cây sồi
64	THẾ GIỚI QUANH TA	Dương Hùng	Mùa bông súng Miền Tây
65	NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT	Bảo Sơn	Những điều cần làm khi trên 60
66	PHÒNG SỰ VIỆT NAM	Uyển Ca	Phục chế, trùng tu
69	SỔ TAY KHÁCH HÀNG	Hạnh Việt	Thay countertops
70	CÁI NHÀ CỦA TA	Thiên Hương	Kệ mở đã lỗi thời?
72	SẢN PHẨM MỚI	Bảo Sơn	
73	CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT	Trẻ sưu tầm	
74		Thiên An	Dynamix nơi hội tụ của điểm đam mê
80	TRONG HẦM RƯỢU	Nguyễn Mạnh Tuấn	Một mất một còn
84	TÀI LIỆU VĂN HỌC	Mai Thảo	Nhìn lại thế giới Vũ Khắc Khoan
88		Gió Vivu	Rằm tháng 7 ngày của cô hồn
90	GÓC NHIẾP ẢNH	Andy Nguyễn	Độ sâu trường ảnh: Không chỉ là Khẩu độ
92	PHÒNG SỰ VIỆT NAM	Nguyễn Sinh	Đường sắt Việt Nam
95	Kiến THỨC PHỐ THỔNG	Phượng Nghi	Lướt facebook an toàn
98	MỖI TUẦN 1 CON SỐ	Trẻ	
100	ĐỌC BÁO VIỆT NAM	B.Tuyên	Dư âm của một đám tang
104	SỔ TAY THƯỜNG DÂN	Tướng Năng Tiến	
109	CÂU LẠC BỘ TIỂU LÂM	Trẻ cười	

Những mẫu chuyện rời

MICROSOFT AI - MI LE

NGUYỄN QUỐC TUYÊN

Thi sĩ

Nhà có 3 cô gái. Chàng mê cô chị nên tìm đến nhà. Cô em kể ra mở cổng làm chàng xao xuyến. Lần hồi, chàng ngất ngây vì nụ cười cô út. Cô út có đám bạn gái khá xinh. Họ bắt chàng đãi chè, bao cà phê. Lạc vào mê hồn trận của các cô bé, chàng liêu xiêu và trở thành thi sĩ

Màu tím hoa sim

Chàng thích màu tím, chàng cũng yêu nàng như yêu người em gái. Vâng lời chàng, nàng vận áo tím mỗi lần hẹn hò. Có một lần, nàng mặc áo vàng, chàng giận dỗi mắng nàng: không chung thủy. Họ chia tay vì màu áo. Sau đó, chàng cưới vợ, vợ chàng có một tủ áo hoa nhiều màu, còn nàng thì vẫn mặc áo tím.

Bạn xưa

Thời trung học, nàng mơ ước sau này làm cô giáo, Chàng thích làm phi công, chàng sẽ lái máy bay đậu giữa sân trường để tặng hoa cho nàng.

Sáu năm sau, nàng làm cô giáo, chàng vẫn là phi công, nhưng họ đã lạc mất nhau trong cuộc đời.

Cô tiên

Nhà lúc nào cũng mở cửa. Giữa buổi học, có tiếng chuông leng keng. Cô giáo ngừng dạy, học trò vỗ tay, la hét tung bừng vì được bao cà rem .

Hai mươi năm sau, sau ca phẫu thuật thành công, bác sĩ nói với bệnh nhân

“- Hồi đó, tụi em quý cô lắm, cứ gọi cô là cô Tiên.

Bệnh nhân mỉm cười:

“-Còn bây giờ, em là cô Tiên"

TS

TRIỀU MINH

Trên phi cơ, bạn phải dành nhiều giờ trong không gian chật chội, hít thở không khí khô, có thể đặc biệt khó chịu đối với những người có vấn đề về sức khỏe. Một số cách sau đây giúp giảm thiểu cơn đau trên phi cơ cho những ai bị bệnh:

Giảm đau trên máy bay

MIGRAINES (Đau nửa đầu)

- Đổ đầy nước vào bình trước khi lên máy bay.
- Ăn trước chuyến đi và hạn chế thực phẩm chế biến có nhiều muối và đường.
- Sử dụng gối kê cổ để hạn chế căng bắp thịt cổ.
- Đeo earplugs hoặc headphones chống ồn.

ARTHRITIS (Viêm khớp)

- Tập thể dục nhẹ trước khi du hành.
- Uống một ly nước mỗi giờ.
- Không ăn snacks mặn trên máy bay và đồ uống có đường.
- Mang compression socks (vớ nén) và dùng gối đệm các chỗ đau.

RESTLESS LEG SYNDROME (Hội chứng chân bất an)

- Uống nhiều nước và tránh rượu.
- Giảm lượng caffeine.
- Đứng dậy và di chuyển nhiều nhất có thể.
- Giữ cho tâm trí bận rộn với trò chơi ô chữ hoặc các câu đố khác.

ALLERGIES AND SINUS ISSUES (Dị ứng và đau xoang)

- Uống thuốc decongestant (thông mũi) 30 phút trước khi bay hoặc sử dụng nasal spray (bình xịt mũi) 15 phút trước.
- Uống nước và giữ ẩm cho niêm mạc mũi bằng cách sử dụng saline nasal spray (bình xịt mũi nước muối) mỗi giờ một lần.
- Ngậm kẹo cứng để giảm áp lực tai.
- Đeo khẩu trang. Không khí khô và nhiệt độ thay đổi thường xuyên có thể làm trầm trọng thêm đường thở nhạy cảm.

GHỎ NHẬN
trong tuần

Bầu cử Tổng Thống & những Tiểu Bang chiến lược

Nước Mỹ có tổng cộng 50 tiểu bang, nhưng vào mỗi kỳ bầu cử tổng thống người ta thường chỉ chú ý tới một ít tiểu bang được xem là những tiểu bang dao động (swing states) hay những tiểu bang chiến địa (battleground states) - ứng cử viên nào thắng ở những tiểu bang này cũng có nghĩa là sẽ thắng cuộc bầu cử. Đặc biệt năm nay, 3 tiểu bang dao động Michigan, Wisconsin và Pennsylvania là những tiểu bang quan trọng nhất có thể quyết định kết quả của cuộc bầu cử. Cả 3 tiểu bang này đều nằm trong khu vực Trung Tây của Hoa Kỳ.

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

Hôm thứ Ba tuần qua, ứng cử viên tổng thống đảng Dân chủ Kamala Harris đã chọn ông Tim Walz, thống đốc của Minnesota, là một trong những tiểu bang thuộc vùng Trung Tây, để đứng chung liên danh. Bà đã giới thiệu ông với cử tri tại một cuộc vận động tranh cử ở Pennsylvania, và ngay sau đó họ lên đường để cùng vận động tranh cử ở Wisconsin và Michigan.

3 tuần trước đó, ứng cử viên tổng thống đảng Cộng

hòa Donald Trump cũng đã chọn ông JD Vance, là một thượng nghị sĩ của tiểu bang Ohio, cũng thuộc vùng Trung Tây, để đứng chung liên danh. Ông Vance được chính thức đề cử tại đại hội toàn quốc đảng Cộng hòa tại Wisconsin hồi giữa tháng 7. Hai ông Trump và Vance ngay sau đó đã cùng nhau đi vận động ở Michigan, và hôm thứ Tư tuần qua, ông Vance đã tới tham dự một số cuộc vận động tranh cử tại Wisconsin và Michigan trong khi liên danh Harris-Walz cũng đang có mặt tại

2 tiểu bang này.

Nơi cạnh tranh ráo riết

Cứ mỗi chu kỳ 4 năm, thường thì các sinh hoạt chính trị và giới truyền thông của Hoa Kỳ có thói quen bỏ quên khu vực Trung Tây trong 3 năm đầu. Sự phát triển về kinh tế và kỹ thuật tiên tiến thu hút nhiều sự chú ý nhất là ở dọc hai bên bờ biển phía Đông và Tây, trong khi dân số và tăng trưởng kinh tế bùng phát ở khu vực phía Nam.

Sau đó, bước vào năm thứ

tư của chu kỳ, khu vực Trung Tây lại được chú ý tới nhiều. Các ứng cử viên thường bay tới những tiểu bang lớn như California và Texas là để gây quỹ nhưng rồi sau đó họ lại bay về những tiểu bang dao động của khu vực Trung Tây để vận động tranh cử.

Trong khi nhiều khu vực khác của nước Mỹ đã được phân loại thành các vùng đỏ (Cộng hòa) và xanh (Dân chủ), các tiểu bang lớn nằm ở phía bắc của khu vực Trung Tây vẫn tiếp tục nằm ở ranh giới phân chia giữa 2 đảng chính.

Điều này không hẳn là ngẫu nhiên. Khu vực Trung Tây có sự đa dạng về kinh tế, chủng tộc và văn hóa nhiều hơn so với sự hiểu biết thông thường của số đông quần chúng. Có thể nói vùng Trung Tây

là khu vực đại diện nước Mỹ chính xác hơn so với bất kỳ khu vực nào khác của Hoa Kỳ. Do đó, khu vực này cũng phản ánh chính xác sự phân chia gần như đồng đều của quốc gia Hoa Kỳ giữa 2 đảng. Và dân số khá đông đủ để mang tính quyết định trong việc đếm phiếu đại cử tri đoàn (Electoral College votes), biến khu vực này thành trung tâm của sinh hoạt chính trị nước Mỹ, nhất là vào những năm bầu cử.

3 tiểu bang Michigan, Wisconsin và Pennsylvania nằm trong danh sách ngắn gồm 6 tiểu bang được đánh giá là 50/50 – nghĩa là không nghiêng hẳn về một đảng nào. Tiểu bang Minnesota của ông Walz nằm ngay sát phía dưới của 6 tiểu bang mang tính cạnh tranh cao kia.

Kết quả một cuộc thăm dò mới đây nhất của nhật báo Wall Street Journal cho thấy khu vực Trung Tây nói chung là khu vực có số phiếu bầu cân đối nhất của nước Mỹ, với 2 đảng chính về căn bản ngang nhau trong cả hai cuộc đua tổng thống và quốc hội. Các khu vực Đông, Nam và Tây cho thấy nghiêng hẳn hoặc về bên này hoặc về bên kia.

Và đó là lý do vì sao các ứng cử viên phó tổng thống đứng chung liên danh trong mấy năm gần đây liên tục đến từ khu vực này: Ngoài hai ông Vance và Walz, những người được đề cử phó tổng thống khác bao gồm ông Mike Pence của tiểu bang Indiana và ông Paul Ryan của tiểu bang Wisconsin. Ông Walz được chọn một phần vì đảng Dân chủ

đang đánh cá rằng với phong thái và tính cách bình dân của người dân vùng Trung Tây của ông sẽ có sức hấp dẫn trên phạm vi toàn quốc và đặc biệt là ở 2 tiểu bang Wisconsin bên cạnh và Michigan gần đó. Tương tự như vậy, ban vận động tranh cử của ông Trump tính toán rằng câu chuyện cuộc đời tự lực cánh sinh và vươn lên của ông Vance và sức hấp dẫn đối với các cử tri thuộc giới lao động của tiểu bang Ohio sẽ lan ra khắp khu vực Trung Tây và xa hơn nữa.

Những nơi khác

3 tiểu bang phía bắc của vùng Trung Tây không hẳn là những nơi duy nhất đóng vai trò quan trọng trong cuộc bầu cử năm nay. Ngoài Michigan, Wisconsin và Pennsylvania, hầu hết các nhà phân tích bầu cử đều cho rằng 4 tiểu bang khác cũng đóng vai trò quan trọng đối với kết quả bầu cử: Georgia, Arizona, Nevada và Bắc Carolina.

Những tiểu bang khác còn lại của vùng Trung Tây không mang tính cạnh tranh ráo riết trong các cuộc bầu cử tổng thống gần đây như các tiểu bang lớn nằm xung quanh khu vực Ngũ Đại Hồ. Phần lớn khu vực

Liên danh Harris-Walz vận động tranh cử tại Wisconsin - AP

còn lại này đã nghiêng về đảng Cộng hòa trong 2 thập niên qua. Ví dụ, Ohio và Missouri từng có tên trong danh sách mỗi 4 năm một lần là những tiểu bang dao động trong các cuộc bầu cử tổng thống. Ohio từng được coi là tiểu bang có tính dự báo cao nhất. Tiểu bang này bầu cho ai thì người đó trở thành tổng thống, bất kể thuộc đảng nào, trong tất cả các cuộc bầu cử từ năm 1964 đến năm 2016. Nhưng trong các cuộc bầu cử gần đây, Ohio ngày càng nghiêng về đảng Cộng hòa – ông Donald Trump thắng liên tiếp hai lần – và điều tương tự cũng xảy ra ở Missouri.

Tuy nhiên, ngay cả khi khu vực này trở nên đỏ hơn ở các cuộc bầu cử tổng thống, nó vẫn mang

tính cách lưỡng đảng và thường phân chia sít sao đối với các cuộc bỏ phiếu cho nhiều chức vụ khác. Ohio và Wisconsin đều có một thượng nghị sĩ liên bang từ mỗi đảng. Ở Minnesota, quyền kiểm soát cơ quan lập pháp của tiểu bang đã chuyển giao giữa 2 đảng trong những năm gần đây. Ở Wisconsin, ghế thống đốc và cơ quan lập pháp của tiểu bang được chia cho 2 đảng. Ngay cả ở Kansas, thường luôn bầu cho đảng Cộng hòa trong các cuộc đua liên bang, cũng có một thống đốc đảng Dân chủ hiện đang trong nhiệm kỳ thứ hai của bà.

Sự đa dạng của Michigan, Wisconsin và Pennsylvania

Với tất cả những điều

vừa kể trên cho thấy vùng Trung Tây là khu vực phức tạp hơn nhiều, khi bàn về tính cách các nhóm dân số cũng như về kinh tế, so với những gì người ta thường nghĩ.

Vượt ra ngoài những trung tâm đô thị đông đúc như Philadelphia, Pittsburgh, Detroit và Milwaukee, khu vực Trung Tây cũng có dân số vùng nông thôn rất đông. Trên thực tế, theo Cơ quan Thống kê Dân số, tiểu bang Pennsylvania có dân số vùng nông thôn lớn thứ ba toàn quốc. Ohio đứng thứ tư và Michigan đứng thứ sáu. Ở vào thời điểm khi mà tình trạng chia rẽ chính trị giữa khu vực thành thị và nông thôn trở nên ngày càng nghiêm trọng, các nhà lãnh đạo ở những tiểu bang này phải có khả

năng thu hẹp khoảng cách khó khăn đó.

3 tiểu bang Michigan, Wisconsin và Pennsylvania cũng rất đa dạng về chủng tộc và văn hóa, và nằm trong nhóm những tiểu bang đứng ở khoảng giữa về trình độ học vấn và tỷ lệ công dân da đen. Theo số liệu của Cơ quan Thống kê dân số, trong số 50 tiểu bang, Michigan xếp thứ 16 về tỷ lệ dân số là người da đen, Pennsylvania xếp thứ 21 và Wisconsin xếp thứ 29.

Tất cả những đặc điểm đó giúp giải thích tại sao các tiểu bang chiến địa này lại được chia đều cho cả 2 đảng. Điều này cũng giải thích tại sao khu vực này là nơi ươm mầm tốt cho các ứng cử viên phó tổng thống.

Các chính trị gia nào thành công ở một tiểu bang lớn thuộc vùng Trung Tây có nhiều khả năng cũng sẽ đạt được thành công trên phạm vi toàn quốc,

Các ứng cử viên từ khu vực Trung Tây thường mang đến cho cử tri cảm giác dễ gần gũi, giống như một người Mỹ trung bình, khi đứng chung liên danh. Trong cuộc chạy đua năm nay, điều đó có nghĩa là hai ông Vance và Walz là một sự đối chiếu tốt đẹp với ông Trump gốc New York và bà Harris gốc San Francisco.

VH

Liên danh Trump-Vance vận động tranh cử tại Michigan - AP

Vậy là gì?

MỘC MẠC

Ở Tokyo vào thời Minh Trị Thiên Hoàng, có hai vị thầy với tính cách hoàn toàn khác nhau. Unsho là vị thầy Chân Ngôn Tông, giữ mọi lễ luật của nhà Phật rất kỹ lưỡng. Ông không bao giờ uống rượu, và không bao giờ ăn gì sau 11 giờ sáng. Vị thầy kia là Tanzan, một giáo sư triết tại Đại Học Hoàng Gia, chẳng bao giờ giữ lễ luật gì. Khi muốn ăn là ăn, khi muốn ngủ ngày là ngủ.

Ngày nọ Unsho đến thăm Tanzan lúc Tanzan đang uống rượu.

“Anh uống một ly nhé.”

“Tôi không bao giờ uống rượu!” Unsho nhấn mạnh nghiêm trọng. “Phật tử không được cho ngay cả một giọt rượu chạm lưỡi mình.”

“Người không uống thì không phải là người,” Tanzan nói.

“Anh nói tôi không là người chỉ vì tôi không mê uống rượu!” Unsho giận dữ. “Nếu tôi không là người thì tôi là gì?”

“Một vị Phật, nếu không nổi giận.” Tanzan trả lời.

Bông lý

món phố nhớ quê

PHI KHANH

Hồi mới đọc thơ, tôi luôn ám ảnh bởi câu “Bên giàn thiên lý bóng xuân sang” của Hàn Mặc Tử, nhiều khi tôi tự hỏi, giữa thiên lý với mùa xuân có mối quan hệ nào mà tác giả lại ám ảnh, chuyển hóa thành thơ vậy. Có chồng, có con, nhà cũng trồng một giàn thiên lý, lúc này không phải để ngắm bóng xuân sang mà để nhớ bà ngoại, bởi bà ngoại ở quê cũng có trồng một giàn thiên lý đón “bóng xuân sang”, cái bóng xuân của bà ngoại, nói ra nghe buồn cười (mà cay sống mũi), ấy là những lạng thịt bò ông ngoại mang về mỗi khi đi làm thuê trên phố huyện. Món thịt bò xào bông

lý, hình như gắn sâu vào ký ức của tôi là vì vậy!

Hồi nhỏ tôi sống với ông bà ngoại, trong một căn nhà 3 gian nhỏ, lợp ngói đỏ và có một chái bếp, trước chái bếp có bể ảng nước, trồng bụi chuối bồ hương, có cây vả lá to như lá sen, trái dùng để hầm thịt hoặc xắt lát chấm mắm ruốc ăn với cơm trong những ngày không có thức ăn, trước nhà có trồng một giàn thiên lý nho nhỏ, cứ mỗi độ xuân về, chừng mạnh xuân thì bắt đầu trổ bông lác đác, trọng xuân thì trổ bông nhiều và quý xuân (Ba tháng mùa xuân được chia thành 3 thời: Mạnh, Trọng và Quý, Mạnh tháng Giêng, Trọng tháng Hai và Quý tháng

Ba) thì trổ bông rộ cho đến qua khỏi 3 tháng hè, có năm qua cả mùa thu vẫn còn những chùm bông muện.

Hoa thiên lý thơm ngọt, pha giữa mùi hoa cau với hoa sữa. Lại ở chỗ bất kỳ loài hoa nào màu trắng cũng đều có mùi thơm rất ngọt, mùi có gì đó gọi cho người ta về dòng sữa mẹ ngọt ngào.

Những ngày Hè nắng xối bãi ngang cứ như ai đó hắt than vào mặt vậy. Ông ngoại làm nghề thợ tre, lúc này du lịch Huế mới phát triển, ông ngoại được các gia đình trên thành phố mời lên làm những sản phẩm tre cao cấp, đòi hỏi tay nghề lâu năm. Thường thì

ngày công của ông được trả giá khá là cao so với thợ tre dưới quê. Nhưng bù vào đó, ông phải đạp xe đi từ sáng sớm, vượt hơn hai chục cây số để lên thành phố, và chiều về, ông cũng về tối mịt.

Bà nấu cơm bằng lửa rơm, luộc mấy cái trứng gà và hái một ít bông lý, rửa sạch, để sẵn chờ ông. Tôi vẫn thích nhất hình ảnh ông đạp chiếc xe đạp ngang thời Pháp để lại, trước cổ xe treo lủng lẳng một miếng thịt bò và nhìn bà cười cười “Thương chồng nấu cháo le le, nấu canh bông lý nấu chè hạt sen”. Bà nghe vậy thì cười tủm tỉm “Già rồi mà còn hoang! Lý này xào chứ không có nấu canh mô ôn ơi!”. Ông nghe vậy thì cười hà hà!

Sau này tôi mới hiểu rằng món canh bông lý hay bông lý xào thịt bò cũng như món cháo le le, chè hạt sen là những món có tính tráng dương bổ thận, tăng cường khí huyết. Hóa ra ông bà ngoại tôi già rồi mà còn nghịch đáo để! Mới đây thôi, giờ ai cũng xa rồi, ai cũng bỏ con cháu mà đi thật xa, nghĩ về, tự dưng thấy cay sống mũi!

Thường thì đợi ông tắm tấp, xả hơi một xong, bà lột mấy cái trứng gà luộc giảm nước mắm, xắt thịt bò, ướp chút hành tiêu, ớt tỏi và nước mắm, sau đó bắc cái chảo nhỏ lên bếp, cho một ít dầu phụng vào chảo, đợi dầu tới thì cho tỏi giã dập vào phi thơm. Tỏi vừa thơm thì cho bông lý vào, xào đảo liên tục, sau đó chừng nửa phút (30s), bà dùng đũa vén tất cả hoa lý sang một bên chảo, cho thịt bò vào bên chảo trống, đảo liên tục 30s thì trộn lẫn, đảo đều hoa lý với thịt bò, chừng 3 phút là bắc chảo hoa lý xào thịt bò xuống.

Khi xào, bà cho lửa vừa, lửa rơm mà giữ vừa thì rất khó, không giống như lửa bếp gas bây giờ đâu! Bà bảo nếu xào lớn lửa thịt bò sẽ dai, mất mùi thơm, mất vị ngọt, còn bông lý lại bị thâm đen, không còn hấp dẫn nữa.

Cảm giác bữa cơm quê thật ấm áp, cơ mà bữa cơm quê có chén trứng luộc giảm nước mắm, có đĩa bông lý xào thịt bò, cơm gạo quê thơm phưng phức... Những thứ ấy bây giờ tìm không dễ, càng tìm càng thấy nhớ. Mặc dù tôi cũng có

giàn thiên lý, cũng xào thịt bò, cũng có cơm gạo quê. Nhưng cái cảm thức quê, bữa cơm dưới ánh đèn dầu từ mù thì có tái diễn cũng không được như xưa.

Nhưng dầu sao, hoa thiên lý cũng là món ngon tự nhiên, không bị bơm hóa chất và món bông lý xào thịt bò vẫn còn gì đó mang hồn cốt của một thuở cơm quê.

Xin lưu ý, món bông lý xào thịt bò, muốn ngon, phải có tỉ lệ “chuẩn một chút, nghĩa là 3 bò 7 lý, tỉ lệ này bảo đảm thịt bò không lấn vị bông lý mà bông lý không làm thiếu vị thịt bò. 3 lạng thịt bò, 7 lạng bông lý. Ngoài ra còn có tỏi, tiêu, hành phi và nước mắm.

Món bò xào bông lý muốn ngon, tuyệt đối không thêm bột nêm hoặc vị tinh vào. Vì những thứ đó làm cho bông lý mất đi vị ngọt gốc của tự nhiên. Một cái vị ngọt chỉ có thể có từ bông lý.

Cũng xin nói thêm, thường người ta hay chọn nụ lý để xào ăn chứ ít ai chọn bông lý, nhưng kỳ thực, bông lý xào ăn có dưỡng chất cao hơn nụ lý. Bởi khi con ong đi hút mật, nó chỉ hút những bông hoa đang nở, hoa lý cũng không ngoại lệ. Khi hoa lý đang nở là lúc dưỡng chất và đường mật của hoa đạt ở mức cao nhất.

Chúc quý vị có một bữa ăn thật thú vị với món thịt bò xào bông lý, món này có thể ăn với cơm, ăn với bánh tráng, ăn kèm với đậu phụng rang để uống bia, ăn thuần bông lý xào bò uống bia... Tất cả đều cho cảm giác ngon và cảm xúc quê kiểng, khó tả...!

Bông lý xào thịt bò

PK

Ngày vui trở lại

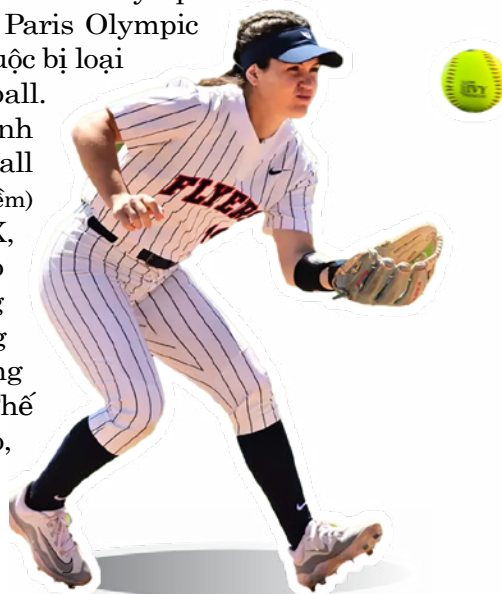
Cho đến năm 2016, môn golf chỉ được đưa vào Thế vận hội 2 lần: vào Thế Vận Hội 1900 và 1904. Thế Vận Hội Paris 1900 có giải dành cho nam và nữ. Năm 1904 tại St. Louis, Missouri, golf giải đồng đội đã thay thế nội dung dành riêng cho nữ. Sau 112 năm gián đoạn, môn thể thao này đã có mặt trở lại Thế vận hội cho Thế Vận Hội Mùa Hè 2016 ở Rio de Janeiro (Brazil).

Thế Vận Hội mùa Hè tại Pháp đã trôi qua để lại nhiều cảm xúc, buồn vui lẫn lộn, thành công lẫn thất bại. Qua nhiều thay đổi của thời gian, có những môn tranh tài bị loại bỏ, có môn mới xuất hiện, xin cùng bạn điểm lại vài biến đàu Olympics...

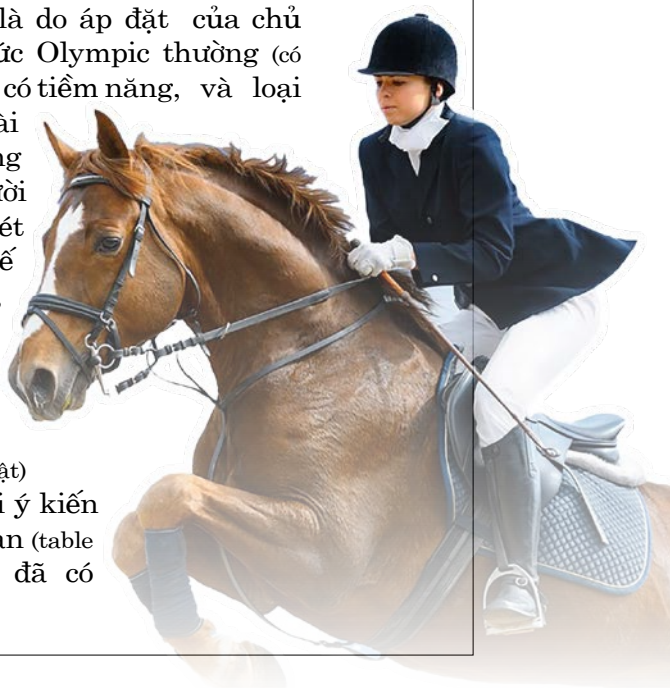
Chập chờn ẩn hiện

Giải golf được góp mặt trở lại ở sân chơi Olympic 2016 (Rio de Janeiro, Brazil) thì ở Paris Olympic 2024 vài môn thể thao quen thuộc bị loại như karate, baseball và softball. Karate bị loại khỏi các môn tranh tài vì cho là “bạo lực”. Baseball (bóng chày) và softball (bóng mềm) từng góp mặt suốt thế kỷ XX, nhưng bị hất khỏi cuộc chơi vào năm 2012, có lý do cho rằng các cuộc tranh tài của giải bóng chày chuyên nghiệp MLB trùng với giải Olympic. Nhưng tại Thế Vận Hội Tokyo 2020 lại cho vào, rồi mới đây bị loại ra ở Thế Vận Hội Paris 2024, nhưng lại được góp mặt tại Thế Vận Hội Los Angeles 2028.

Những môn trên thớt

Việc “duyet” những môn thể thao có được góp mặt hay không, đôi khi là do áp đặt của chủ nhà. Các quốc gia tổ chức Olympic thường (có quyền) chọn những môn họ có tiềm năng, và loại những môn họ yếu. Ngoài yếu tố cục bộ đó, có những môn thể thao ít người xem đang được xem xét để loại hẳn khỏi các Thế vận hội trong tương lai, chẳng hạn Equestrian (cưỡi ngựa) với tỉ lệ đồng ý 28%, “Race Walking” (đi bộ) 24%, “Synchronized Swimming” (bơi nghệ thuật) 14%, “Golf” 12%... Có vài ý kiến muốn loại cả môn bóng bàn (table tennis) và golf vì chúng đã có những giải riêng đồ sộ.

Ngày này năm xưa...

15-8
1936

ngày 15 tháng 8 năm 1936, các thể thao gia người Mỹ lượm sạch huy chương môn nhảy cầu ván 3 mét (diving) tại Berlin Olympics.

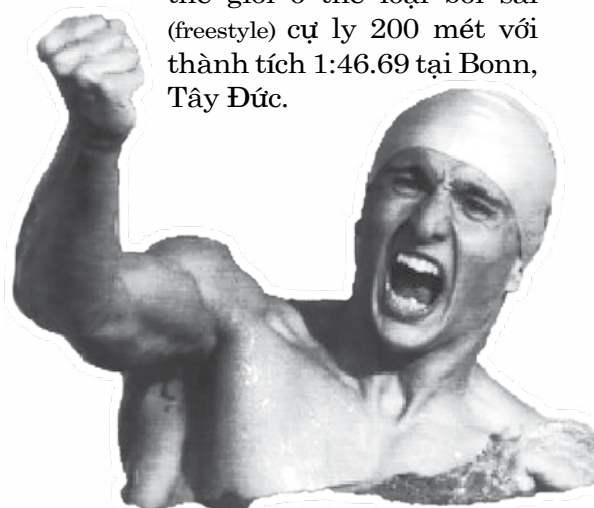
Hiện nay môn này Trung Quốc đang lấn lướt và gần như không có đối thủ.

Marjorie Gestring, Katherine Rawls và Dorothy tại Berlin Olympics (1936)

15-8
1989

ngày 15 tháng 8 năm 1989, lực sĩ bơi lội Giorgio Lamberti (Ý) phá kỷ lục thế giới ở thể loại bơi sải (freestyle) cự ly 200 mét với thành tích 1:46.69 tại Bonn, Tây Đức.

Giorgio Lamberti

15-8
2008

ngày 15 tháng 8 năm 2008, lực sĩ bơi lội Britta Steffen (Đức) thắng sát sao Libby Trickett (Úc) chỉ 0.04 giây để đoạt huy chương vàng cự ly 100 mét tại Thế Vận Hội Bắc Kinh 2008.

Britta Steffen

NHỮNG TRẬN SẮP TỚI CỦA ĐỘI TUYỂN MỸ

SEP 1
FIFA U20 WOMEN'S
WORLD CUP

NỮ HOA KỲ VS SPAIN
3:00 PM CDT | SÂN ESTADIO OLÍMPICO PASCUAL
GUERRERO, SANTIAGO DE CALI, COLOMBIA

SEP 7
THÂN HỮU

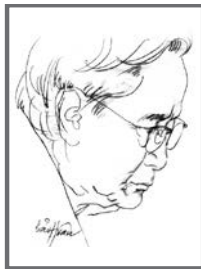
NỮ HOA KỲ VS CANADA
6:00 PM CDT | SÂN CHILDREN'S MERCY PARK,
KANSAS CITY, KAN., USA

SEP 10
THÂN HỮU

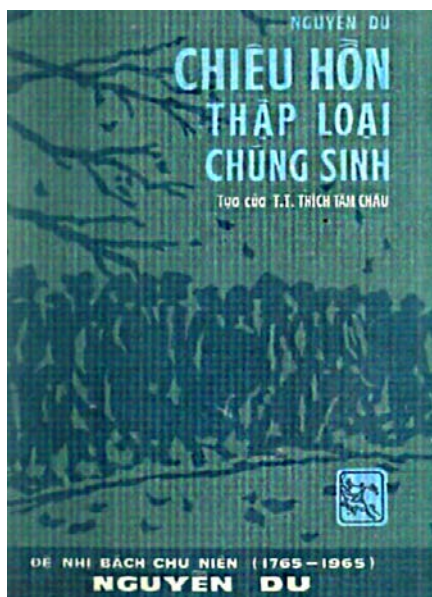
NỮ HOA KỲ VS NZL
6:00 PM CDT | SÂN TQL STADIUM, CINCINNATI,
OHIO, USA

Một số trận bạn có thể xem tại FOX, ESPN2 hoặc Telemondu (công ty con của NBC, tiếng Tây Ban Nha)

* CST cũng là Central Time (CT)

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

Mùa Vu Lan. đọc Chiêu Hồn Ca...

Tháng Bảy rồi đó. Đã tới ngày lễ Vu Lan với bao âm vọng.

Tháng Bảy. Ở quê nhà, mưa của đất trời đang rơi trên cội người. Hôm nay, nhân mùa trai đàn chẩn tế, dưới bầu trời tháng Bảy mưa thu, nên chẳng chúng ta cùng đọc lại đôi đoạn đôi khúc trong *Chiêu Hồn Ca Thập Loại Chúng Sinh* (CHCTLCS) của Nguyễn Du. Đọc và nhìn lại những chặng đường u minh lịch sử vừa qua và những mảnh đời tan tác dưới trời mưa ngâu.

Với CHCTLCS, một lần nọ Nguyễn đã viết: Để mở đầu cho bản trường ca bi thảm và nhân ái này, Nguyễn Du hạ bút: *Tiết tháng bảy mưa dầm sùi sụt / Toát hơi may lạnh buốt xương khô / Não lòng thay, buổi chiều thu / Ngàn lau nhuộm bạc, lá ngô rụng vàng... Đường bạch dương bóng chiều man mác / Ngọn đường lê lác đác mưa sa / Lòng nào lòng chẳng thiết tha / Cõi dương còn thế nữa là cõi âm...* Và lập tức, cánh cửa thiên thu mở ra – cõi trường dạ tối tăm trời đất... – những hồn oan phiêu bạt trở về tìm ánh lửa nhân gian.

Chưa bao giờ chúng ta thấy văn chương của Nguyễn Du – như ở đây, dù đối tượng là những linh hồn của cõi âm – lại gần với đời sống đến thế. Tố Như tiên sinh vẽ ra trước mắt chúng ta khuôn mặt u buồn của thập loại chúng sinh – nói là chúng sinh nhưng ở đây chỉ thấy những mặt người, và gọi là thập loại nhưng có đến mười mấy hạng người trong xã hội được gọi hồn về. Với chúng ta, cộng đồng người Việt đã trải qua những biến động kinh hoàng của lịch sử

và chiến tranh tàn khốc, để rồi phải bỏ nước ra đi tìm đường sống, đọc lại CHCTLCS của Nguyễn Du, chúng ta đặc biệt xót thương những cô hồn xiêu tán.

Trước hết là những người lập chí cao – chí những lăm cất gánh non sông... – nhưng gặp “*thế khuất vận cùng, mưa sa ngói lở*” để rồi “*máu tươi lai láng xương khô rụng rời...*” Với chúng ta ngày hôm nay, đó là những vị tướng như Nguyễn Khoa Nam... đã vị quốc vong thân. Tiếp đến là những cấp chỉ huy trong quân ngũ – *Khi thất thế tên rơi đạn lạc / Bãi sa trường thịt nát máu rơi... Và rồi thời gian lạnh lùng trôi qua – Mênh mông góc bể chân trời / Nắm xương vô chủ biết rơi chốn nào?*

Hơn thế nữa, xót thương biết mấy, vong hồn của những chiến sĩ vô danh trong cuộc chiến dài gần hai chục năm ở quê nhà. Những người từng “*Nước khe cơm vắt gian nan / Dãi dầu nghìn dặm lăm than một đời / Buổi chiến trận mạng người như rác / Phận đã đành đạn lạc tên rơi / Lập lòe ngọn lửa ma trôi / Tiếng oan vắng vắng tối trời càng thương.*”

Mặt khác, CHCTLCS của Nguyễn Du còn nhắc tới số phận oan khốc của những người tù: “*Cũng có kẻ mắc đường tù rạc / Gửi mình vào chiếu rách một manh...*” Đọc đến đây, chúng ta không thể nào không thương tưởng tới hàng trăm ngàn anh em của chúng ta sau 1975 đã phải chịu cảnh ngục tù Cộng Sản và nhiều người đã gởi nắm xương tàn nơi ven rừng, dốc núi.

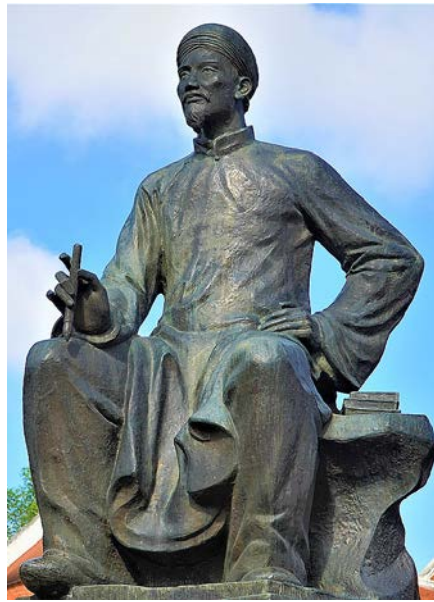
Cũng vậy, khi Nguyễn Du tả những hồn oan chết sông chết

biển – Cũng có kẻ vào sông ra bể /
Cánh buồm mây chạy xé gió đông
/ Gặp cơn giông tố giữa dòng / Dem
thân chôn rấp vào lòng kinh nghê –
chúng ta nghĩ tới hàng trăm ngàn
người chạy trốn CS, chấp nhận cái
chết giữa muôn trùng sóng dữ...
Trong mùa trai đàn, cúng tế này,
xin dâng tuần nhang, bát nước cho
những hồn u khuất ấy.

Quả thật CHCTLCS đã gọi ở
chúng ta biết bao tưởng nhớ và
xót thương. Và thời tiết tháng Bảy
mưa ngâu cũng là thời điểm để trở
về với quá khứ bi thương của dân
tộc, nghĩ tới những anh em đồng
đội đã nằm xuống trên khắp nẻo
đường đất nước và trong các trại
tù CS, nghĩ tới những thuyền nhân
đã đắm chìm ở Biển Đông... Làm
sao quên được. Vâng, đúng vậy.
Ngày hôm nay, chúng ta được sống
ổn định sung túc trên xứ sở tự do
này, chúng ta không thể nào tự cho
phép mình quên anh em đồng đội
và đồng bào ruột thịt. Chính quá
khứ đã làm nên hiện tại. Quên quá
khứ là quên hồn, quên xác. Chúng
ta lẽ nào quên...

Vâng. Chúng ta lẽ nào quên.
Hướng về tháng Bảy ngày rằm,
nhà văn Phan Thị Như Ngọc ở quê
nhà cách đây nhiều năm khi ngồi
quán cà phê bên đường cùng nhà
báo Anh Tuấn từ Pháp về đã viết
một bài đoản văn gởi cho Nguyễn
tôi. Ở những dòng này, ta thấy
hiện lên không khí Chiêu Hồn Ca
của Nguyễn Du trong đó có mưa
dầm, ngọn đường lê và có lẽ cả
“một đóa trăng tàn lẩn lút bay”,
như trong thơ Thanh Tâm Tuyền.
Ôi, lòng ta đã nói rộng tới vô biên
và đọng tới đáy hồn nhân loại rồi
chăng? Ôi, Như Ngọc.

“Tôi xin lỗi chàng (nhà báo Tây
Âu), cầm tách trà đứng dậy,
nhường chỗ cho thằng nhỏ mặc
chiếc áo thun xanh chen vào bát
cỏ, dứt vô hộp đế. Vạt cỏ ven đường

Tượng Thi Hào Nguyễn Du

hẻm chỗ thằng nhỏ hí húi, nỏ đầy
hoa xa trục thảo khiêm tốn nhưng
óng ánh vàng như mặt trời mới
mọc. Tôi nhìn nó cho đế ăn hàng
ngày quen mặt. Hôm nay thằng
nhỏ hái nhiều cỏ, Nó bảo con mèo
ở nhà đau bụng, mẹ nói hái cỏ về
cho mèo ăn với...

“Thằng nhỏ đi với bố. Bố nó không
giúp con hái cỏ, không bắt chuyện
với ai, ngồi với ly đen ngút khói.
Gọi thêm cái đen nữa. Không
uống. Nhưng rưỡi chậm rãi xuống
cỏ. Mặt buồn hơn ngày mùa đông
ở rừng. Chủ quán và tôi từng thấy
nghỉ thức này. Mấy năm nay một
kiểu như vậy, vào một ngày nhất
định. Tay nhà báo về từ Tây Âu hát
mất ra ý hỏi. Tôi vẫn tất: Cho các
bạn ông ấy. Chết rồi sao? Không,
nhưng ở bên kia. Thì cũng coi
như chết chứ gì... Vạt cỏ lúc này
thằng con hái những đợt non nuôi
đế, chữa bệnh mèo, bây giờ nhóp
nháp, lấp xấp cà phê đen. Cỏ chắc
vẫn sống. Nhưng lòng người đau
gì dai dẳng lạ. Mỗi năm một lần,
tháng Bảy âm lịch, như kiểu người
ta xá tội vong nhân.

Tháng Bảy... Trời đất bắt đầu
ngập ngừng thu, lòng người chùng

thấp... Tầm này hoa lau nhuộm
bạc, lá ngô rụng vàng đầy. Sài Gòn
không như đất Bắc có mưa dầm
sùi sụt, có gió may hiu hắt dậm
đường lê nhưng Sài Gòn vẫn có
những giọt nước mắt con cái dành
nhớ tưởng song thân đã khuất,
nhớ tưởng – và cả cầu siêu – cho
bao vong hồn uống tử. Nguyễn Du
viết Văn tế xưa kia chỉ kể thập
loại chúng sinh mà đã khiến người
nghe buồn đau tê tái. Bây giờ thập
loại nọ nào thấm thía gì! Trái đất
như con quái vật khát nước đói ăn,
hàng ngày há miệng uống máu
người, nuốt thịt người không chán.
Mà cũng chính nó – chao ôi – từng
là đất mẹ nuôi cây cối, sông suối,
con người...hiên hòa biết mấy!

“Tháng Bảy này ai xá tội cho ai, xá
bao nhiêu cho đủ, đọc Văn tế thập
loại chúng sinh nữa ư, đọc nơi đâu,
cho ai nghe giữa âm ỉ đạn pháo và
tiếng gào khóc, rú hét điên dại???

“Tôi không muốn tìm câu trả lời
trong những cơ sở tôn giáo. Một
mình tìm ra ven đồi cỏ, rười cà phê,
nằm xuống, sắp mặt rừng rừng,
lời ủ hương hoa hồng trắng. Song
thân ơi, bạn bè ơi, chúng sinh ơi...
chén đắng trên cỏ xanh này một
mình xin uống. Kiếp này và muôn
kiếp về sau. Nguyễn cầu...”

Lời nguyện cầu trong mùa Vu Lan
chân thành và nhân ái biết bao,
vậy mà vừa qua, gia đình Phan
Thị Như Ngọc gặp cảnh tang tóc bi
thương. Cha và em trai đều từ già
ra đi. Và Như Ngọc mới viết thư
cho kẻ này: “Hiện nay và về lâu
dài, em phải bỏ viết lách, khóa cửa
nhà riêng ở Bà Rịa-Vũng Tàu để
về Đà Lạt trông nom hương khói
cho ba và em trai (chết cách nhau
3 tháng!), đồng thời chăm sóc mẹ
(bị lẫn).”

Ôi, mưa ngâu tháng Bảy sao mà
buồn lắm vậy.

TN

Món hàng nào xem ra phổ thông đều có người chọn ngày và đặt tên để dễ bề hô hào mời gọi sự chú ý của bá tánh. Ngày 17 tháng Bảy vừa qua được chọn là ngày “Biểu Tượng [của] Thế Giới”, World Emoji Day. Trên bàn phím ta có 📅 hay “Calendar Emoji”. Đây cũng là ngày các biểu tượng “iCal” dùng cho bàn phím máy điện toán của Mac, tên gọi tắt của Macintosh Trái Táo Sứt, được giới thiệu tại MacWorld Expo năm 2002.

Dùng biểu tượng **emoji**

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL.

“Emoji” là gì? Như mọi chữ mới khác, danh từ này do cộng đồng liên mạng đặt ra để gọi những ký tự mô tả cảm xúc con người, gọn gàng, vắn tắt, và nhanh chóng khi ta viết điện thư, nhắn tin. Xin tạm dịch emoji là “biểu tượng”.

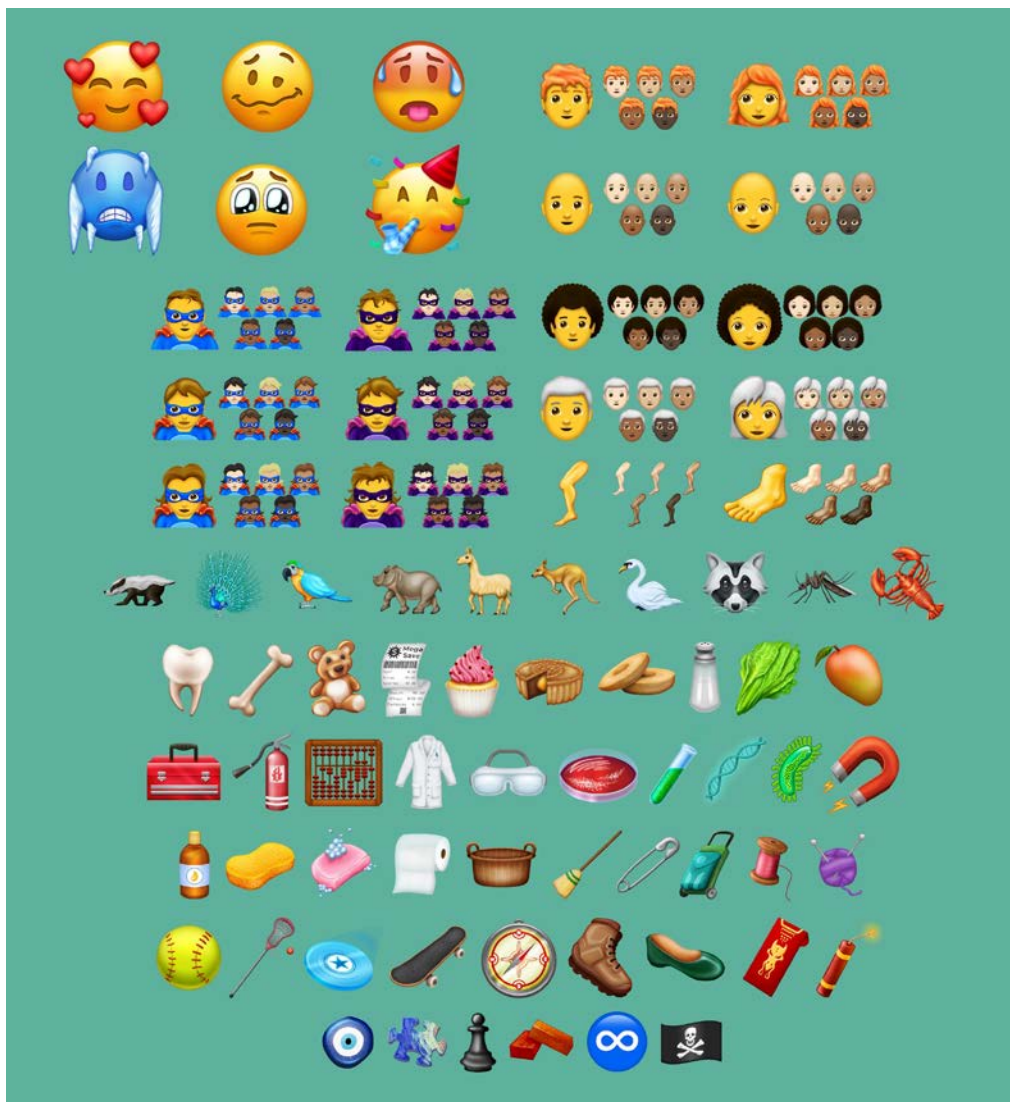
Những biểu tượng dùng trên bàn phím sinh sôi nảy nở nhanh chóng như nấm sau mưa nên ta có cả một “kho” biểu tượng, một trang nhà

chuyên trị emoji hay Emojipedia, ghi nhận và thu góp về một nơi trên không gian ảo để người dùng dễ bề tìm kiếm. Trang nhà [kho] này ra đời năm 2013, chủ xị là ông Jeremy Burge, cũng là một tay sáng tạo biểu tượng dùng cho bàn phím; năm 2014 đã đặt tên “World Emoji Day” cho ngày 17 tháng Bảy, “tán rộng” cho các công ty khác xài “chung” (thay vì để Trái Táo Sứt “ôm show”)?

Hai tên gọi Emojipedia® và World Emoji Day® đều có bản quyền, được ghi danh (register) đăng hoàng để tránh bị cầm nhảm và nếu có công ty nào sử dụng đều phải trả ít tiền “thuê mượn” từ tể.

Một chút về tài sản trí tuệ, intellectual property, chi tiết và để bảo vệ nhất là “tác quyền” hay patent thường dùng cho những phát minh, khám phá mới trong khoa học; kể đến là “bản quyền” hay trade mark dùng để bảo vệ thương hiệu trong việc buôn bán ®; sau cùng là copyright © dùng cho sách vở, tranh vẽ, bản nhạc...

Trang nhà kho Emojipedia khá phổ thông, đông người thăm viếng, khoảng 45 triệu lần nhòm ngó mỗi tháng (ghi chép cẩn thận để bán

→ quảng cáo!) và thủ kho cũng như nhân viên đều đặn ghi chép, cung cấp định nghĩa cho mỗi biểu tượng, công bố những thứ mới mẻ cho cộng đồng mạng. Tóm lại là khi muốn trình bày ý kiến một cách vắn tắt [và thời thượng] qua hình ảnh trên bàn phím, ta có thể đến trang nhà kia mà tìm xem món nào “trúng ý” thì rình về dùng, càng mới mẻ càng hay ho, *ta là người biết xài hàng mới, chưa nhàm!*

Emoji trên bàn phím nhỏ xíu của điện thoại di động cũng được buôn bán qua các “app” như Zedge; đại khái là muốn dùng biểu tượng [mới] trong tin nhắn, ta cần một vài “app” nào đó gài sẵn trong điện thoại.

Chế tạo xong món hàng là chủ nhân tìm cách buôn bán và khởi đầu là việc mời gọi người mua. Người bán mời gọi khách hàng bằng cách quảng cáo, món hàng kia dùng vào việc gì, ích lợi ra sao,

hấp dẫn nhất là cách rủ rê vào “nhóm” hay “kéo bè”. Ngắm nhìn bài bản của nhà kho mà phe ta phục lẫn, người trẻ giỏi quá xá, biết tâm ý của khách hàng mà gõ đúng cửa! Mời bạn xem chút ít về bí kíp [đã bật mí và tạm dịch, bản dịch được ký tên đóng dấu *Dế Mèn* – *đàng hoàng*] của công ty kể trên:

“Mục đích của World Emoji Day” là gì? Ta ♡ yêu [chuộng] biểu tượng. Bạn ♡ yêu biểu tượng.

Hãy chúc mừng 🎉 biểu tượng! Mục đích của 🌐 World Emoji Day là cổ vũ việc sử dụng biểu tượng và quảng bá niềm vui 😊 biểu tượng đem lại cho ta và mọi người chung quanh 🤝 🤝 🤝 [3 cặp tay trong tay, 2 chàng, chàng và nàng, 2 nàng; tạm hiểu là cho mọi thành phần xã hội, nam nữ, đồng tính hay khác phái tính]. Biểu tượng là cho mọi người dùng 😊.

Mào đầu xong thì chủ nhân kể chuyện để rủ rê tiếp, món hàng dù tuổi mới 10 năm nhưng lắm chuyện để kể, từ chuyện cũ lan sang chuyện mới.

“Ngày Biểu Tượng Thế Giới” có những gì? Tùy theo bạn đang ở đâu trên thế giới (?) Có người tổ chức party 🎉 hay sự kiện 🎊, kể lại trưng bày tài năng sáng tạo 😊 bằng cách chia sẻ với cộng đồng mạng biểu tượng mới.”

Tất nhiên chỉ có những tay “vẽ” thảo trình chuyên về biểu tượng mới hợp nhau mà ăn mừng chứ bàn dân thiên hạ mù tịt sinh hoạt liên mạng như Dế Mèn đây thì hay biết chi mà tham dự? Dù có hân hạnh được mời cũng chỉ ngồi ngó băng quơ cho hết giờ, mà thời giờ còn hơi quý nên chẳng tiêu xài như thế?!

Được buôn bán kịch liệt nên các công ty [sáng tạo] 🏢 dùng “Ngày Biểu ➔

→ Tượng Thế Giới” để đưa ra thị trường các mẫu biểu tượng mới và quảng cáo cách dùng. Từ năm 2017, các công ty lớn đã bắt đầu hội nhập thế giới biểu tượng [của] bàn phím / liên mạng. Tòa nhà lấy lòng the Empire State Building đã sáng đèn vàng, Thương xá Saks Fifth Avenue trải thảm đỏ và vô số hàng quán khác đã “hòa điệu” reo hò trong ngày “hội” kể trên. Mỗi năm các công ty lớn nhỏ đều được những tay sáng tác gửi biểu các biểu tượng mới để quảng cáo và cộng đồng liên mạng lại có thêm một số biểu tượng để dùng...

Năm nay, vào Ngày Biểu Tượng Thế Giới, 69 biểu tượng mới được Unicode Consortium khai sinh. Cộng đồng liên mạng có thêm mấy chục biểu tượng nữa để diễn tả ý nghĩ qua mấy cử động của ngón tay khi gửi thư từ, tin nhắn. *Bớt việc mày mò đánh vần mà gõ từng chữ nhưng ta có nên .. chi li thời giờ như thế khi nói với người thân yêu rằng ta quý mến họ*

không nhỉ? Một vài ký tự nói sao cho hết tâm tình?

Unicode Consortium là một nhóm chuyên viên tự nguyện làm công việc xem xét và kiểm chứng những biểu tượng mới. Sau khi được nhìn nhận, mỗi công ty nhu liệu như Apple, Google/Android... rình vè và viết thảo trình cho “app” của riêng họ. Vì thế nên biểu tượng của Android trông khác với biểu tượng trên iPhone / iPad dù có thể đồng [ý] nghĩa.

Tính đến nay, cộng đồng mạng có sơ sơ cỡ 2,666

biểu tượng (so với 722 của 2 năm trước) với đầy đủ màu da, cờ hiệu, nghề nghiệp... Với sự xuất hiện của các biểu tượng mới, người vỗ tay 🙌, hoan hỷ 🥳 hoặc nhăn nhó cau mày 🙄...

Thích hay không, biểu tượng cũng vẫn trở thành một vật thể xuất hiện trong đời sống hằng ngày khi ta cần giao tiếp qua liên mạng. Cộng đồng mạng có kẻ đọc thấy nhưng chưa hiểu ý người dùng hoặc đã chọn được các biểu tượng như ý và sử dụng liên tay tùy theo

tuổi tác. Người càng trẻ dùng biểu tượng càng nhiều và dùng các biểu tượng có nhiều ý nghĩa để bạn bè tha hồ đoán già đoán non!

Theo cuộc trưng cầu ý kiến từ 200,000 độc giả của CNN: Được nhiều thế hệ dùng nhất là biểu tượng “oft-maligned” 😏, khuôn mặt với nước mắt vui mừng, để trả lời khi nhận được một tin nhắn tiếu lâm; thế hệ Baby Boomers, Gen X và cả Gen Z đều sử dụng.

Về biểu tượng nói chung, Baby Boomers gặp nhiều khó khăn khi đoán ý nghĩa của biểu tượng. Biểu tượng cũng được “hiểu” khác nhau tùy theo giới tính, địa phương và [gốc] văn hóa. Nghĩa là người đọc có thể *bé cái lăm!*

Không biết độc giả của Trẻ có ưa chuộng và sử dụng biểu tượng hay không, riêng Để Mèn thì chỉ dám quanh quẩn với vài ba thứ thông thường như vỗ tay, miệng cười ... chỉ có thể cho nó lành!?

TLL

trẻ

**DỄ TÌM
DỄ THẤY
DỄ ĐỌC
DỄ CẮT**

**HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG
TIẾT KIỆM THỜI GIAN
NÂNG CAO LỢI NHUẬN**

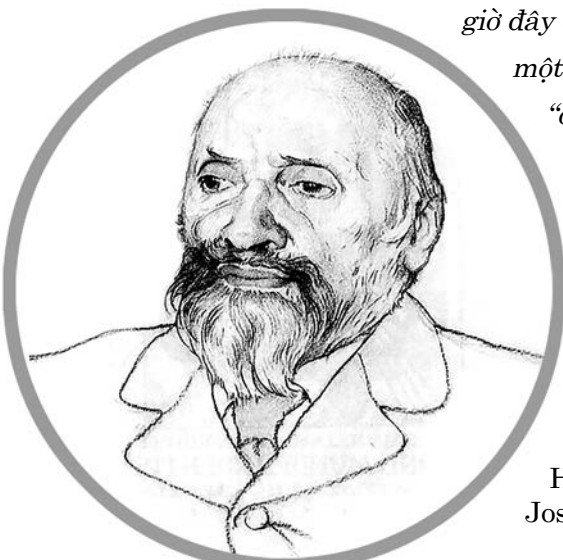
**972-675-4383
817-421-1400**

**NHẬN CHECK, CASH
CREDIT CARD**

Giấc mơ của Balakirev

NHƯ SAO

Balakirev đang dự một cuộc hòa nhạc
và rồi ông ngủ thiếp đi
chợt ông mơ thấy mình đang đi trên cỗ xe ngựa thời nga hoàng
chiếc xe ngựa lăn bánh trên con đường lát đá
chạy thẳng vào vùng bóng tối của tiếng quạ kêu
balakirev ngồi một mình trong xe. nhìn ra ngoài
có khi ông bước xuống chạy cùng với những chú ngựa
mảnh trắng mùa đông cũng chạy theo cỗ xe. qua những hàng bạch
dương. dưới trời khuya
cuộc hành trình dường như đã dài lâu
trên ngôi nhà thờ cổ. chiếc kim đồng hồ bây giờ chỉ năm. thay vì chỉ giờ
và trên cánh đồng có một chiếc cây bỏ quên
chiếc cây là con chim gãy cánh
trong vịnh. giờ này. một chiếc tàu đang neo đậu
chung quanh tuyết phủ. không một ánh đèn
thủy thủ lên đứng hết trên boong tàu
chiếc xe ngựa chạy qua vùng băng tuyết. bốn bánh quay. quay. tiếng lùa xé
balakirev tới gần một chiếc tàu chiến nhỏ
chiếc sebastopol
giờ đây ông đang ở trên tàu. các thủy thủ vây quanh
một người trao ông cây đàn cổ:
“ông sẽ không chết nếu ông chơi đàn”

Balakirev

Mily Balakirev (1837- 1910), là pianist, nhạc trưởng và là nhà soạn nhạc danh tiếng của Nga, người đã ảnh hưởng đến nhiều nhạc sĩ đương thời trong đó có Tchaikovsky (1840-1893) trong vở nhạc kịch Romeo and Juliet và bản giao hưởng Manfred Symphony. Bài thơ trên tôi viết lại từ bài Giấc Mơ Của Balakirev (Balakirev's Dream), thơ Tomas Transtromer, theo bản tiếng Anh và bản dịch của Cao Thu Cúc trên Văn Chương Việt. Và tôi đã đọc cho Nguyễn Xuân Hoàng nghe khi cùng với Đình Cường tới thăm Hoàng ở San Jose trong những tháng cuối cùng của đời bạn.

NS

TAM VAN
ĐỨC QUỐC

Mùa Vu Lan nhớ Má

C huyến bay dài mười mấy tiếng đồng hồ đáp xuống phi trường Frankfurt. Tôi uể oải từng bước kéo lê cái va-ly công kênh rồi khỏi phi trường. Tôi đã về lại cái quê hương thứ hai như định mệnh đã an bài từ mấy chục năm về trước. Từ lối đi sạch sẽ đến từng ngọn cỏ xanh tươi ven đường được cắt tỉa đẹp dễ đã quen mắt, ưa nhìn, nhưng lòng tôi sao bỗng nghe lạ lùng quá đổi!

Mới sáng hôm qua, hai má con tôi còn ngồi với nhau ăn buổi điểm tâm mà! Buổi sớm mai ở Sài-Gòn nắng gay gắt đến ghê người. Dòng xe cộ đông đúc như mắc cửi cùng với âm thanh ồn ào khiến cho cuộc sống nơi này thêm hối hả bội phần. Đất Sài-Gòn dường như mỗi ngày thêm hẹp cho dù người ta đã lấp hết mương rạch và lấn dần ra tới cửa sông để nối thêm diện tích. Xế chiều, cậu em bạn đến đón tôi để đưa

Hình Má của tác giả, chụp hồi giữa thập niên 50.

ra phi trường Tân Sơn Nhứt như đã hẹn. Má tôi cúi mặt và lưng thưng đi vào gian bếp ở cuối nhà. Đôi vai của má hơi run run. Má tôi đang rung rung. Tôi bước theo, xoa nhẹ nhẹ lên tấm lưng gầy còm của má và an ủi:

- Có đi rồi mới có về, con hổng đi bữa nay thì lần sau đâu có về thăm má được!

Tôi không nghe tiếng trả lời của má. Phút giây đó, hình như không gian bị chùng lại! Chắc chỉ có nhà soạn kịch mới nói ra được cái tiếng lòng lặng thầm đó chứ người trần mắt thịt, thánh tai như mình khó mà bày tỏ được. Mười mấy ngày về thăm má trôi nhanh như cơn gió thoảng. Thời gian dường như thu ngắn lại để dài thêm niềm thương nỗi nhớ. Má tôi đã yếu nhiều lắm rồi, bước đi chập chờn như ngã như xiêu, chỉ còn được cái trí nhớ vô cùng minh mẫn.

Lần đó, hai má con tôi vô cùng sung sướng và hạnh phúc vì được về quê ngoại và viếng thăm mộ

mả ông bà. Đường đi dù xa xôi mà cứ tưởng chừng như trong gang tấc. Suốt quãng đường đi, má tôi kể đủ thứ chuyện mà chuyện nào cũng xưa lơ xưa lắc như là trong cổ tích, như thuở má về với ba. Có lẽ tuổi già thường hay như vậy, họ thường lấy cái dĩ vãng xa xưa để xoa dịu cái già nua cũng như bù đắp cho cuộc sống hữu hạn này.

Đây là chợ Bạc-Liêu với tiệm trà đông khách của ông ngoại, kia là Cầu Quay in dấu chân của má tôi mỗi ngày hai lượt đến trường. Tuổi thơ của má gắn liền với tiệm trà, với ngôi chợ thân thương, với con sông Mỹ-Thanh hiền hòa, êm ả chảy xuôi. Rồi đến một ngày má tôi cũng phải từ già ông ngoại để lên Sài-Gòn lập nghiệp. Và mấy chục năm sau đó, cũng giống như ngày xưa của má, má cũng tiễn tôi đi. Phút chia tay bịn rịn ở góc đường Nguyễn Tri Phương, trước tiệm bánh bao ông Cả Cần. Chiếc xe lam hướng về xa vắng miền Tây lẫn bánh đã khá xa, má tôi vẫn đứng yên nơi đó, tay quệt nước mắt và tay kia vẫy vẫy chào. Chiếc áo bà ba điểm bông li ti màu tím nhạt và chiếc quần Mỹ-A mờ dần sau làn khói xe xám đục. Tôi xa nhà, và từ biệt má, ba để đi tìm

sự sống trong cái chết.

Lần về thăm má năm đó tôi cũng có linh cảm là lần gặp gỡ sau cùng. Xe lăn bánh nhẹ nhàng rời xứ sở Bạc-Liêu, má tôi còn quay lại dõi theo bóng hoàng hôn mờ nhạt. Khác với chuyến khởi hành nhộn nhịp và rôm rả, chuyến trở về nghe sao yên ắng đến lạ thường. Khi xe gần đến Sài-Gòn, tôi thấy những dòng lệ tuôn chảy trên đôi gò má nhăn nheo, héo hắt. Tôi vẫn giữ cái không khí lặng yên, không hỏi han, không

thắc mắc, ít ra để cho má mình được sống trọn vẹn với kỷ ức, với những kỷ niệm ngày xưa. Mười tháng sau, má tôi qua đời. Má tôi ra đi thật nhanh và không để lại một lời nhắn nhủ.

Những kỷ niệm ấu thơ cứ chập chờn trong kỷ ức, mỗi ngày nào má dắt tay tôi đến trường để vào lớp mẫu giáo. Má bước chân đi tôi lại khóc òa. Cô Huệ xinh đẹp và dịu dàng như nghệ sĩ Thanh Nga dỗ dành cách nào tôi cũng không chịu nín. Ăn hết cây cà-rem trên tay

Mỗi ngày nào còn được
Má bồng trên tay - đứa
bé được bồng là .. TV,
1964

và trong màn nước mắt giàn giụa, tôi thưa với cô:

- Cô ơi, em muốn về với má!

Nửa thế kỷ đã đi qua mà sao như mới hôm nào, cứ ngỡ như ngày ba má tôi còn tại thế. Lần đi xa nào, má tôi cũng dặn dò trong phút giây bịn rịn:

- Cuộc đời này vốn phù du và hữu hạn, con phải sống cho nên người tử tế.

Trong chuyện tình cảm, đôi khi đã không cùng nhau nhìn về một hướng, thì vòng tay ôm cũng hồ hững buông lơi. Dù thành công hay thất bại trong cuộc đời, má tôi vẫn chấp nhận và đồng hành để dìu con mình đi tiếp đoạn đường trước mặt. Một lần thất vọng hay thất bại của con cái, ba má đau đớn đến mười lần hơn. Vòng tay của má vẫn ấm nồng như những ngày ấu thơ và hơn bao giờ hết, lời ru êm ái năm xưa là hành trang cho con vững bước trên đường đời. Má ơi, xin má hãy an lòng, ngày từng ngày con của má sẽ cố gắng theo lời má dạy, sẽ tập tành làm người tử tế.

TV

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỪ

15-08-2024 - 21-08-2024

TÊN HÃNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
JAPAN AIRLINES	3	LAS, LAX, HND	\$1.137
AMERICAN AIRLINES	2	IAH, DOH	\$1.175
TURKISH AIRLINES	1	IST	\$1.175
ANA	3	LAS, LAX, NRT	\$1.187
AMERICAN/JAPAN	3	LAS, LAX, HND	\$1.189
EVA AIR	2	LAX, TPE	\$1.241
QATAR/AMERICAN	1	DOH	\$1.255
ASIANA/JAPAN	2	LAX, ICN	\$1.452
CATHAY PACIFIC	2	ORD, HKG	\$1.485

*Giá vé thay đổi trong ngày
*Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOẠI

NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$24,900 VN ĐỒNG
EURO	\$26,711 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$17,812 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$16.112 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$165.29 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1USD	146,687 YEN NHẬT
	0.91539 EURO
	0.78333 BẢNG ANH
	1.37279 CANADA
	0.86482 THỤY SĨ

Ngày nay trong lịch sử

15/8/1914

Ngày 15 tháng 8 năm 1914, chiếc tàu chở hàng SS Ancon khai trương kênh đào Panama. Kênh dài 82 km cắt ngang eo đất Panama nối Đại Tây Dương với Thái Bình Dương. Mỗi năm, gần 1 triệu tàu thông thương. Trung bình, hải trình sẽ rút ngắn khoảng 15,000 cây số nếu băng qua lối kênh đào Panama.

Tàu chở hàng SS Ancon

16/8/1888

Ngày 16 tháng 8 năm 1888, là ngày mất của Dược sĩ John Stith Pemberton, người tạo ra Coca-Cola, thức uống nổi tiếng nhất thế giới hiện nay. Vào tháng 5 năm 1886, ông đã phát triển phiên bản đầu tiên của một loại nước giải khát mà sau này trở thành Coca-Cola, nhưng đã bán quyền sử dụng loại thức uống này không lâu trước khi ông qua đời.

Dược sĩ Pemberton pha chế Coca-Cola

BÁNH BÈO

LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thược ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu “Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm”. Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như “thước đo” về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

Việt Nam cũng chính thức không công nhận Mỹ là nền kinh tế Xã Hội Chủ Nghĩa...

Phạm Thu Hằng
Phát ngôn viên Bộ Ngoại giao CSVN

Và quan chức tham nhũng ở bộ máy CSVN không bao giờ hết..

Tô Lâm
Chủ tịch nước kiêm Tổng bí thư CSVN

Không việc gì khó, chỉ cần có thể Đảng...

Lê Quốc Hùng
Thứ trưởng Bộ Công an CSVN

Thông tin cá nhân của hàng chục triệu người dùng Việt Nam đang bị rao bán tràn lan trên mạng, bị lợi dụng để lừa đảo trực tuyến, đa số thông tin đó được lấy từ các trang web của chính phủ CSVN. Vậy mà:

Thượng tá Lê Mạnh Hà
Phó Trưởng Phòng Tham mưu Công an TP.HCM

2

câu chuyện tuần qua

Mỗi tuần một câu chuyện là không đủ, vì mỗi ngày ở Việt Nam đều xảy ra hàng ngàn câu chuyện rất ngộ. Vì vậy, tuần này tôi kể 2 câu chuyện.

DU UYÊN
SÀI GÒN, VN

1

Thua keo này, ta bày keo khác

Chắc ai cũng biết chuyện tháng 7 Âm Lịch hàng năm, hai “tuyển thủ” Ngư Lang và Chúc Nữ sẽ tương phùng giữa sông Ngân. Sau đó, mạnh ai nấy... khóc, ai khóc nhiều hơn thì chứng tỏ một năm qua người đó nhớ người còn lại nhiều hơn. Bởi vậy mà dân gian có câu “Tháng 7 mưa ngâu, bắc cầu ô thước”. Năm nay, những cơn mưa ngâu dường như nặng nề hơn vì có nhiều nước mắt của các tuyển thủ Việt trở về từ Phú Lang Sa.

Khóc cũng phải thôi, vì người Việt Nam tuy ít tập thể thao nhưng lại mê coi thể thao và cũng rất mê các chiến tích từ các giải đấu thể thao mang lại. Vì vậy, chuyện Việt Nam bị trắng tay, không được giải khuyến khích nào sau 2 kỳ Olympic liên tục đã làm rất nhiều con tim rỉ máu.

Sau khoảng 14 ngày thi đấu tại Olympic Paris 2024, 16 tuyển thủ Việt

đã phải lặng lẽ về nước, không kèn không trống đã đành, đổ ập vào họ là hàng ngàn chỉ trích, nhiều bài báo cảm thán, trách móc, so sánh... Người ta nói, Việt Nam luôn thắng ở các kỳ SEA Games, sao không có nổi một huy chương đồng ở các kỳ Olympic? Người ta hỏi, sao các tuyển thủ gốc Việt ở nước ngoài lại quá thành công? Như Sunisa Lee (21 tuổi, người Mỹ gốc H'Mông) có 2 cái huy chương (1 vàng, 1 đồng). Jacklyn Luu (25 tuổi, người Mỹ gốc Việt) góp phần giúp đồng đội Hoa Kỳ giành huy chương bạc về bơi nghệ thuật... Tuy nhiên, cũng có người lạc quan, tuy đội Việt Nam ra về tay trắng, nhưng đi tới nơi về tới chốn. 16 người đi, 16 người về, không ai trốn ở lại Phú Lang Sa đã là một huy chương vàng trong lòng người trong nước...

Không thể tự hào vì thành tích, báo chí nước ta đã nhanh chóng bày keo khác liền: Họ sấm soi, để ý, bóc tách từng tuyển thủ, và “a đây rồi”: Chúng ta có 2 tuyển thủ gốc Việt đồ đạt. Chúng ta có món ăn “vua” khiến một tuyển thủ người Mỹ, gốc... Lào thèm. Vậy là đồng loạt các báo chính thống lẫn báo mạng kể về Sunisa Lee (21 tuổi, người Mỹ gốc Lào), tuyển thủ duy nhất trong 10,714 tuyển thủ đến từ 206 quốc gia và vùng lãnh thổ nói thêm... phở sau khi kết

Sơ hở là “tự hào”

- NGUỒN: TRANG TIN VTC

🥰 Tự hào món ăn Việt Nam trên đấu trường Olympic 2024

Sau khi kết thúc Olympic 2024, vận động viên Sunisa Lee của Mỹ cho biết, cô rất nhớ món phở. Lee chia sẻ: “Tôi rất muốn ăn phở. Tôi thèm phở hoặc món súp nào đó. Nhưng thực sự tôi không biết tìm mua ở đâu. Đó là một phần châu Á trong tôi”.

Sunisa Lee có mẹ là người gốc Lào di cư sang Mỹ. Ở Olympic 2024, Lee giành 1 huy chương vàng và 2 huy chương đồng, đóng góp lớn cho thành tích của đoàn thể thao Mỹ. Mới 21 tuổi, Sunisa Lee đã có tổng 6 lần giành huy chương Olympic.

#vtcnews #socialnews #hoithocuocsong

Vô địch Olympic, vận động viên Mỹ chỉ thèm ăn phở

thúc hành trình Olympic Paris 2024. Cụ thể, tuyển thủ thể dục dụng cụ người Mỹ Sunisa Lee chia sẻ: “Ngay lúc này đây tôi thực sự rất muốn ăn phở. Tôi thèm phở hoặc món súp nào đó nhưng thực sự không biết tìm mua ở đâu. Đó là phần gốc Châu Á trong tôi”

Sunisa Lee có mẹ là người H'Mông gốc Lào di cư sang Mỹ. Dù chỉ mới 21 tuổi, em đã có 6 lần giành huy chương tại Thế vận hội. Chỉ tính riêng Olympic 2024, Sunisa có 1 huy chương vàng, 2 huy chương đồng và 0... tô phở.

Tại Olympic Tokyo 2020, Sunisa cũng từng được biết tới với tâm hồn ăn uống. Cô cho biết “sẽ đi

ăn pizza” sau khi được hỏi ăn mừng chiến thắng bằng cách nào. Sau đó, Sunisa đăng một bức ảnh nằm trên giường với một chiếc pizza pepperoni, mặc bộ đồ Olympic. Nhưng không nhà báo Ý Đại Lợi nào thấy “tự hào” và bày tỏ sự “tự hào” về sự thèm khát món pizza của nhà vô địch hết. Nhà báo Ý vẫn ăn ầu và thiếu sót vô cùng.

Chưa hết đâu, Thế vận hội Olympic Paris 2024 diễn ra từ 26-7-2024 tới 11-8-2024, nhưng đài truyền hình quốc gia Việt Nam - VTV mới mua bản quyền truyền hình được phát sóng Thế Vận Hội này từ ngày 9-8-2024 (lúc này 16 tuyển thủ Việt Nam đã về nước, cư

dân mạng và báo chí đã... chửi xong).

2

Breaking Bad bản Việt Nam

Việt Nam có câu nói “Con người có thể tha hóa, nhưng hóa không bao giờ tha cho con người” thể hiện chân xác nỗi chán chường của đa số học sinh, sinh viên trong nước đối với môn Hóa. Mà đã ghét Hóa, sợ Hóa thì thứ gì liên quan tới Hóa học ngoài ghế nhà trường thường bị tránh xa, do vậy mà các nhà văn/nhà thơ/nhạc sĩ/nhà làm phim Việt chưa có ai mạn thơ, viết tiểu thuyết, làm nhạc và làm phim về

Hóa học. Tuy nhiên, Mỹ lại có nhiều tác phẩm về bộ môn này. Trong đó, bộ phim truyền hình Breaking Bad đã quá thành công khi khiến nhiều người Việt (trong đó có tôi) vượt qua nỗi sợ Hóa mà ghiền, coi trọn 62 tập (5 mùa).

Nội dung Breaking Bad xoay quanh câu chuyện của một nhà hóa học đầy tài năng Walter White (Bryan Cranston). Một công trình nghiên cứu của ông đã được nhận giải Nobel và đó là tiền đề cho sự thành công lớn của Gray Matter Technologies, công ty mà Walter White đã thai nghén cùng hai người bạn đại học. Nhưng Mr.White (Ngài Bạch) đã rời bỏ nó - không rõ lý do - quá sớm. Ông tham gia vài công ty và phòng thí nghiệm khác trước khi trở thành giáo viên phổ thông dạy môn Hóa học (và làm bán thời gian tại một tiệm rửa xe).

Khởi đầu bộ phim tả Mr.White thành một người đàn ông trung niên kiệt sức, bất đắc chí, nuôi dưỡng niềm đam mê hóa học trong mình bằng cách cố gắng truyền cảm hứng cho bọn học trò, và đa số học trò của ông cũng ghét hóa (như tôi). Mr.White có 2 đứa con: đứa con trai lớn bị chậm phát triển bẩm sinh, đi lại khó khăn, vợ ông đang mang thai đứa nhỏ vì vỡ kế hoạch. Đòn đánh nặng nề làm ông gục ngã

Thầy giáo Hóa Học biến thành ông trùm chế ma túy tinh khiết (phim) - NGUỒN: AMAZON.COM

là thông báo ông bị ung thư phổi di căn, chỉ còn 2 năm có thể sống.

Mr.White bắt đầu đổi hướng, đầu tiên là tìm đến cậu học trò bê bối Jesse (Aaron Paul) để lên kế hoạch sản xuất methamphetamine (một loại ma túy đá tổng hợp) hòng kiếm đủ tiền cho vợ con trước khi ông chết. Suốt cả chiều dài của series, ông luôn tự nhủ bản thân và tin rằng mình đang hy sinh vì gia đình, đang dần thân vào vòng xoáy tội phạm để vợ con ông có thể sống một cuộc đời an nhàn hơn khi ông chết. Nhưng đời không như là mơ, chính quyết định này đã thay

đổi không chỉ cuộc đời ông, mà còn thay đổi hoàn toàn bản tính con người Mr.White và những người xung quanh ông.

Từ một nhà giáo gánh cả bầu trời trách nhiệm trên lưng, luôn tỏa ra năng lượng u uất, lúc nào cũng phải nói dối vợ con, anh em bạn bè, rồi lại dùng lời nói dối khác để che lấp đi. Với tài năng bẩm sinh Mr.White đã làm ra một thứ ma túy đá tuyệt hảo nhất từ trước đến nay, từng bước trở thành kẻ nguy hiểm nhất, hơn cả những tên gangster hay những băng đảng Cartel sừng sỏ nhất. Mr.White giờ đây đã kiếm tiền xài mấy đời không hết

nhưng ông không ngừng lại, vì ông tìm ra đam mê của mình trong công việc nguy hiểm này, khi ông cảm thấy bản thân đang chạm vào đỉnh cao của nghề. Rất nhiều lần, Mr.White đã có thể rút chân ra khỏi phi vụ làm ăn, nhưng ông không làm. Chỉ vì để những bọn khác chế ma túy đá, ông cảm thấy môn Hóa bị sỉ nhục, điều đó làm ông không chịu nổi.

Từ từ, Mr.White không còn cân bằng được bản thân, ông nhúng mình và hòa trộn vào tội ác rồi không thể rửa sạch, những sinh mạng trôi qua kẽ tay ông nhanh gọn hơn cách những con nghiện xài ma túy đá mà ông tạo ra. Mọi con đường ông đi đều dẫn ông trở thành Heisenberg - kẻ mà ngay cả tội phạm cũng phải khiếp sợ.

Cái kết của Mr.White cũng được ưu ái một cách tuyệt đối - ông bước vào phòng thí nghiệm nơi ông đã làm nên những viên ma túy đá hoàn hảo nhất thế giới, nơi ông được sống trọn vẹn nhất, và nở nụ cười trước khi ngã xuống...

Đó là câu chuyện trong phim, còn đây là câu chuyện ngoài đời của Từ Nam Anh (26 tuổi, quê Phú Yên) - người vừa ra tòa ngày 9-8-2024 vì điều chế ma túy đá, không phải là sản xuất loại ma túy tuyệt hảo nhất như Mr.White trong bộ phim trên, mà là làm

loãng ma túy nguyên chất thành viên nén thuốc lắc và “nước vui” để phân phối ra thị trường.

Hồ sơ vụ án cho hay, Từ Nam Anh từng là học sinh giỏi quốc gia môn hóa học trong quá trình học tập, từng đạt giải nhì môn hóa toàn quốc và đạt huy chương vàng môn hóa học cấp quốc tế nên được áp dụng tình tiết giảm nhẹ “người phạm tội là người có thành tích xuất sắc trong sản xuất, chiến đấu, học tập hoặc công tác”. Do chi tiết này mà cơ dân mạng trong nước cho rằng Từ Nam Anh học theo Ngài Bạch - Mr.White của Breaking Bad.

Thậm chí, người ta còn chắc mẩm rằng, thành phẩm của Từ Nam Anh tẻ là do chàng

Pháp luật

Học sinh giỏi quốc gia môn hóa học trở thành người pha chế ma túy

Xuân Duy
Thứ sáu, 09/08/2024 - 08:30

00:00/04:25 - "U" Nam miền Bắc ▾

(Dân trí) - Từ Nam Anh từng là học sinh giỏi quốc gia môn hóa học. Anh ta đã giúp sức cho Lê Minh Trí nghiên cứu, pha chế ma túy và bị phạt 18 năm tù.

Học sinh giỏi quốc gia môn hóa học trở thành người pha chế ma túy... **dóm** - NGUỒN: DANTRI.COM.VN

trair trẻ người non dạ này đã lằm tin... phim. Thực tế, có thông tin 2 tài tử chính của phim Breaking Bad được những nhà khoa học thuộc Lực lượng chống ma túy (tên tiếng Anh: The Drug Enforcement Administration, viết tắt DEA) hướng dẫn cách điều chế ma túy đá hàng thật 100%. Nhưng tiếc cho những con nghiện và các ông trùm buôn ma túy, khi lên phim thì người xem cũng chỉ được nhìn thấy một số ít trong hàng chục bước để làm ra hàng thật...

Nên muốn học mần gì, vẫn phải đi tìm hỏi các chuyên gia và người từng trải, thay vì coi phim, dẫu mần ma túy hay mần cách mạng.

DU

NGÀY 10 - 8 - 2024

Thanh Hai Ho

Trên báo Trẻ có những giọng văn tôi thích nhất là Nguyễn Mạnh Tuấn, Kim Loan và Hồ Đắc Vũ, mấy số liền đọc truyện của tác giả Hồ Đắc Vũ, truyện nào cũng ly kỳ, đều gay cấn, kỳ này đọc truyện “Con nhện trắng”, biết thế nào cũng trắc trở, lắt léo, vậy mà vẫn cảm thấy bất ngờ và rơi lệ khi cô vợ Aida bỏ mạng khi sinh con, nhưng tác giả cũng kịp lấy lại cho tôi nụ cười ở câu kết thật “ngang” như cua: “Chắc con nhện đã chơi quá liều”. (truyện “Con nhện trắng” đã đăng tại <https://baotreonline.com/van-hoc/truyen-ngan/con-nhen-trang.baotre> | Chủ thích của BBT: tác giả Nguyễn Mạnh Tuấn là một dịch giả trước 1975, truyện phỏng tác của ông được Trần Vũ đánh máy và đăng lại ở mục “Trong Hầm Rượu”).

NGÀY 12 - 8 - 2024

Trương N. Mỹ Nhân

Thật là ấn tượng khi thấy những bộ quốc phục của người Mông Cổ (bài “Quốc Phục Mông Cổ - văn hóa

và truyền thống của Đình Yên Thảo, đã đăng tại <https://baotreonline.com/van-hoc/kien-thuc/quoc-phuc-mong-co-van-hoa-truyen-thong.baotre>). Mỗi quốc gia, mỗi chủng tộc luôn có một loại trang phục phù hợp với thể dáng của họ, căn cứ vào đặc trưng của mỗi dân tộc, tổ tiên họ đã sáng tạo ra một loại trang phục hợp với mình nhất. Người Việt mình có áo dài, một loại quốc phục có thể xem là đẹp nhất thế giới, nhưng người Việt cũng như những dân tộc khác, rất tiếc, chạy theo trào lưu văn hóa phương Tây, se sua đầm hay vest như một mẫu mực trong trang phục. Đây cũng xem như là một sự “nhược tiểu” trong văn hóa và tự hào nguồn cội... (...)

NGÀY 12 - 8 - 2024

Howard Nguyen

Câu chuyện khai mạc Olympic với những màn trình diễn quái dị, ngu ngốc, bệnh hoạn khiến cả thế giới lên tiếng, ngay cả những người ngoại đạo. Tôi có những người bạn đang sống ở Pháp, chính họ cũng bất bình, xấu hổ và chê bai thậm tệ (...) Nhưng tôi không thấy báo Trẻ có bài viết nào về đề tài này?

Khá nhiều “tai họa” xảy ra dồn dập trong Olympic lần này. Chúng tôi nhận thấy cả thế giới đã phê phán đủ, không cần thiết phải làm “ô nhiễm” không khí thêm nữa. Cảm ơn bạn đã nhắc nhở.

Suy Đi Ngẫm Lại

Nếu bạn nhất định phải có được sự công bằng để sống cuộc đời thành công và hạnh phúc, bạn sẽ không bao giờ tìm được điều đó trong kiếp này, trên hành tinh này.

MAXWELL MALTZ

Người hạnh phúc là người lắng nghe; kẻ bất hạnh là người thổ lộ.

RALPH WALDO EMERSON

Trái tim đủ rộng lớn để dung nạp tình thương. Điều lạ lùng là bạn càng cho, tình thương càng tràn đầy trong trái tim bạn.

VICTOR HUGO

MINH HẢI

Dạy dỗ con cái

(tiếp theo)

Hôm nay chúng ta bàn tiếp về việc dạy trẻ biết ứng xử lịch sự. Bởi lẽ có những việc làm hay thói quen gây phản cảm và còn có thể gây nguy hiểm cho trẻ và cả người khác.

- **Việc nhai kẹo cao su** (chewing gum). Nên dạy trẻ biết việc nhai kẹo cao su chỉ nên giới hạn trong chỗ riêng tư hoặc với bạn bè thân chứ không được nhai kẹo trong giờ học hoặc ở chỗ làm việc, cũng không được nhai nhóp nhép khi nói chuyện. Với người lớn tuổi thì việc nhìn một người nhai kẹo cao su chẳng khác nhìn một con bò nhai lại thức ăn từ trong bao tử. Nên nhắc trẻ phải kín đáo khi nhai kẹo, không mở lớn mồm hoặc chơi trò thổi bong bóng. Kẹo nhai xong phải gói lại và cho vào thùng rác, không được nhổ xuống đường hay chỗ lối đi.

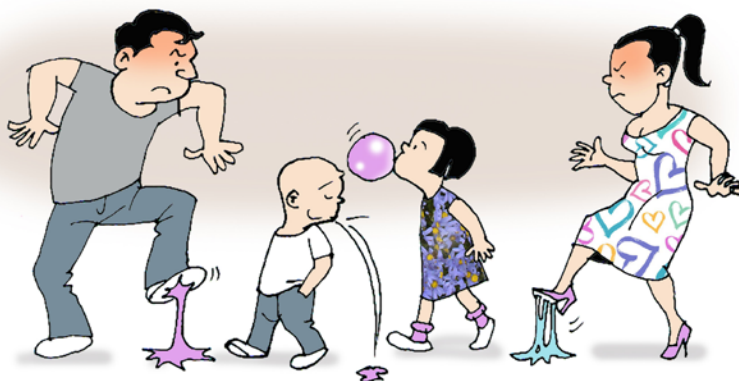
- **Khi nghe nhạc không được mở quá lớn**, nhất là ở chỗ đông người. Ngay ở trong nhà mình cũng chỉ vặn vừa đủ nghe. Mở nhạc quá lớn sẽ làm phiền lỗi tai và thần kinh người khác. Nếu con của bạn mê nghe nhạc và thích mở lớn khi nghe thì hãy nên mua cho nó cái máy nghe nhạc riêng có thể mang theo bên mình kèm thêm ống nghe (ear phone)

- **Thì thầm kể những chuyện riêng tư và khúc khích cười**. Đây là việc các cậu ở tuổi đi học hay phạm phải. Nếu bạn thấy cậu con nhỏ của bạn làm như vậy thì hãy bảo nó ngừng ngay. Vì điều này quả là khó coi và khiến người chung quanh khó chịu.

- **Khạc nhổ bậy**. Có một số người trẻ ưa làm việc này để tỏ ra mình ngầu hay bắt chước theo các ngôi sao thể thao. Hãy cho trẻ biết điều này chẳng những khó coi mà còn ghê tởm, mất vệ sinh. Nếu bạn thấy con mình làm như vậy hãy bảo nó ngừng ngay và cho chúng biết đó là việc chẳng những không có gì 'ngầu' mà còn thô kệch.

Việc dạy trẻ biết ứng xử lịch sự là điều khó khăn, đòi hỏi bạn phải khéo léo và kiên nhẫn.

MH - THEO ETUQUETTE

BẢO HUÂN

An ủi

Đôi khi an ủi chỉ là một sự xoa dịu, không gì to tát. Một bà bạn bị thất tình thì cách an ủi tốt nhất không phải “đào bới” những dĩ vãng chôn giấu mà nấu bữa ăn. Vừa ăn, vừa tám chuyện “*kệ đi bà, sống tốt là cách trả thù tình tốt nhất.*” Rồi cùng cười đùa và quên đi mọi “thứ đau thương”.

Ông chồng có lỗi mù đường lái xuyên bang trong chuyến roadtrip. Thay vì căng thẳng mề nheo để ổng đổ thêm mồ hôi hột. Thì nàng bật cười, “Ông xã dẫn em đi phiêu lưu đâu vậy ta!” Giảm bớt áp lực cũng là cách an ủi nhẹ nhàng. Được bữa ông chồng lâu lâu vô bếp, món có mặn chát thì cứ hài hước xoa dịu, “*em thì không sao, chỉ sợ đời thằng con nó khát nước!*”

Có lúc an ủi chỉ là tạo ra không gian yên bình. Máy chuyện như nấu ăn, giúp đỡ công việc hay cùng làm chung những việc thường ngày tạo nên ấm áp, gần gũi. Để mọi thứ tự nhiên và phù hợp cảm xúc của người kia.

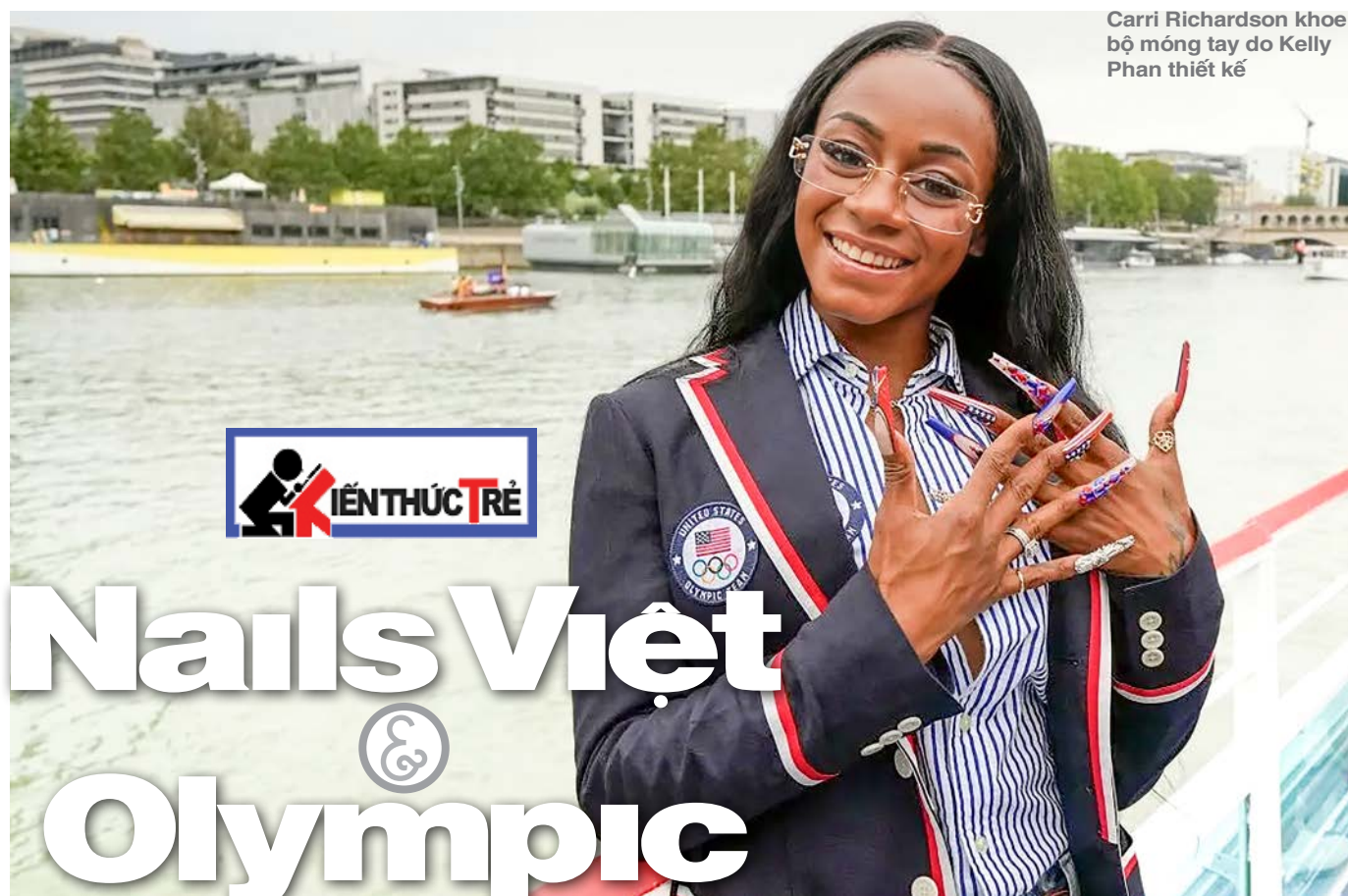
Chuyện có tồi tệ, thì an ủi làm sao cho chân thành mà không phải chỉ cho có. Đôi khi chỉ đơn giản là ngồi cạnh, lắng nghe mà không cắt lời hay đưa liên một lời khuyên. Bớt đi mấy câu chung chung “mọi chuyện sẽ OK” hay “Thôi đừng có lo nữa”. Điều nàng cần là sự chân thành và thực tế. Có thể nàng không hiểu thì “chuyện dù thế nào, mình vẫn ở đây”. Còn nếu đã từng gặp phải, nhẹ nhàng chia sẻ “mình cũng từng bị vậy, hồi đó cũng tệ lắm, nhưng mình đã thế nà ...” Sự đồng cảm của nàng dễ mở nhiều nút thắt hơn.

BẢO HUÂN

Carri Richardson khoe bộ móng tay do Kelly Phan thiết kế

Nails Việt & Olympic

Bộ móng tay được thiết kế rực rỡ với nền cờ Mỹ của lực sĩ điền kinh Sha'Carri Richardson trong lễ khai mạc, đã được giới truyền thông đăng tải và mạng xã hội lan truyền, bàn luận khắp nơi. Bộ móng tay tinh xảo và nghệ thuật này được giới ký giả và các tạp chí thời trang đánh giá là một trong những bộ móng tay đẹp nhất tại cuộc tranh tài Olympic năm nay. Mời các bạn cùng gặp gỡ Kelly Phan, nhà thiết kế cho bộ móng tay này.

ĐINH YÊN THẢO
GARLAND, TX

Kelly Phan kể lại rằng, lần đầu tiên cô gặp Sha'Carri Richardson vào tiệm làm móng tay của mình tại Orlando, Florida, cô chưa hề biết cô gái thân thiện và bình dân này là ai, cho đến khi vài khách hàng đang có mặt trong tiệm nhận diện và xin chụp ảnh với Sha'Carri.

Kelly vào google để tra tên vị khách, té ra Sha'Carri Richardson, 24 tuổi là một ngôi sao trong làng điền

kinh Mỹ và thế giới, từng vô địch thế giới chạy 100m trong năm qua và vừa mang về một huy chương bạc cá nhân (100m) cùng một huy chương vàng đồng đội (4x100m) cho đội tuyển Mỹ tại giải Olympic 2024 vừa qua.

Kể từ đó, mối quan hệ khách hàng trở nên gắn bó hơn khi Sha'Carri rất thích thú với các mẫu thiết kế móng tay của Kelly Phan. Vài năm qua, Kelly Phan trở thành một trong những

nhà thiết kế móng tay cho Sha'Carri, dù lực sĩ này ở tận Dallas của tiểu bang Texas. Trước khi sang tham dự Olympic tại Paris năm nay, Sha'Carri đã đặt Kelly làm 6 bộ móng tay cho mình nhưng vì vấn đề thời gian, Kelly chỉ thực hiện được 4 bộ press-on, một kiểu móng giả được thiết kế trước và người sử dụng chỉ mang hay dán vào.

Cho đến tuần qua, dù có đến 4 nhà thiết kế móng tay khác nhau và Kelly là người

gốc Việt duy nhất nhưng Sha'Carri đã mang đến 3 bộ móng do Kelly thiết kế. Những bộ móng này được các ký giả ngoại quốc chú ý và đăng báo, trong đó có bộ móng cờ Mỹ mà Sha'Carri mang trong lễ khai mạc đã nói bên trên.

Đến Mỹ năm 2010 khi đang học đại học năm thứ nhì về thiết kế thời trang, Kelly Phan với tên Việt là Phan Thị Mỹ Lệ đã có sẵn sự yêu thích và nền tảng về mỹ thuật. Sau một thời gian đầu tại Mỹ, Kelly nhận ra rằng nghề Nails không chỉ là sinh kế và dịch vụ chăm sóc, làm đẹp cho khách hàng mà còn là một nghệ thuật khi mỗi bộ móng tay được thực hiện như một tác phẩm nghệ thuật. Kelly bước vào nghề Nails từ 15 năm qua và hiện đang làm chủ 2 tiệm Nails tại Orlando với tâm thức đó.

Điều này có lẽ đúng với Kelly Phan.

Hiểu được tính cách và sở thích thẩm mỹ của Sha'Carri Richardson, Kelly đã thiết kế 4 bộ móng tay mang các ý nghĩa khác nhau để Sha'Carri mang sang Paris.

Bộ thứ nhất với nền màu cờ Mỹ, bộ móng mang chủ đề dành cho Team USA mang sự tự hào và thời trang Mỹ. Bộ thứ nhì lấy màu sắc của lá cờ Olympic ngũ sắc làm chủ đạo nên rất rực rỡ và đầy

lóng lánh theo sở thích của Sha'Carri. Bộ thứ ba, Kelly trả lời rằng sau khi đã sử dụng hầu hết màu sắc cho các bộ trước, cô sử dụng màu tím làm nền

chủ đạo nhưng vô tình lại trùng hợp với đồng phục màu tím của đội tuyển điền kinh Hoa Kỳ được hãng Nike thiết kế. Và bộ màu vàng chủ đạo

4 bộ móng tay do Kelly thiết kế cho Sha'Carri Richardson

Kelly Phan.

cuối cùng mang ý nghĩa về huy chương vàng tại Olympic, là mục tiêu nhắm đến cho Sha'Carri và đoàn Mỹ nói chung. Mỗi bộ móng này Kelly cho biết được thực hiện khoảng từ 3 đến 5 giờ đồng hồ, không kể việc chỉnh sửa hay thay đổi thiết kế nếu cô chưa cảm thấy hài lòng với một hay vài móng tay nào đó.

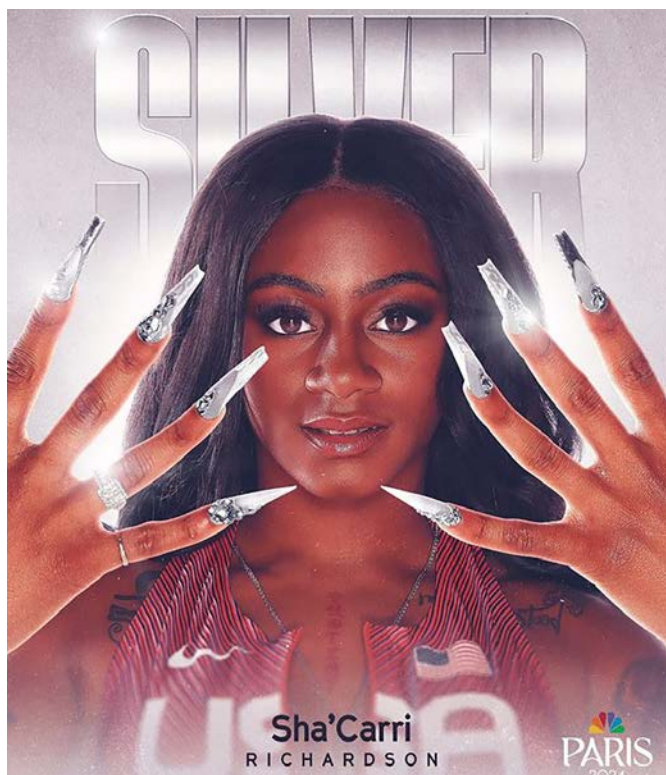
Các bộ móng tay công phu và tinh xảo này không phải chỉ nhận toàn lời khen ngợi về phong cách thời trang của Sha'Carri mà một số khán giả cũng nghi ngại rằng, mang móng tay dài như vậy là thiếu thích hợp trong các cuộc tranh tài thể thao như Olympic. Là nhà thiết kế, Kelly bảo rằng trang phục có thể làm người ta cảm thấy hài lòng về bản thân và tăng thêm sự tự tin, mà sự tự tin vốn là yếu tố cần thiết trong các cuộc tranh tài. Tại vòng chung kết cuộc đua tiếp sức 4x100m nữ, Sha'Carri cũng mang một bộ móng tay dài và là lực sĩ chặng nước rút cuối cùng để giúp đội tuyển Mỹ chiếm được huy chương vàng.

Hãng Nike, hãng bảo trợ cho Sha'Carri Richardson trong vài năm qua cũng đặt Kelly Phan thiết kế các bộ móng tay phù hợp với

các trang phục và giày Nike mà Sha'Carri mang để quảng cáo cho Nike. Được một tập đoàn thể thao hàng đầu chú ý và đặt hàng thiết kế cũng là một thành công cho Kelly Phan.

Trò chuyện cùng chúng tôi, Kelly cho biết một vài tờ báo Pháp và Canada cũng đã liên lạc và phỏng vấn cô sau khi các bộ móng tay do Kelly thiết kế cho Sha'Carri nhận được sự chú ý và khen ngợi tại Paris, cũng như được tạp chí thời trang Fashion nêu tên là nhà thiết kế móng tay cho Sha'Carri Richardson.

Trong bài báo "Tippi Hedren, mẹ đỡ đầu nghề Nails người Việt" vào tháng Chín năm 2011, chúng tôi từng viết về lịch sử ngành Nails của người Việt. Khởi đầu từ sự giúp đỡ người tị

nạn Việt Nam từ nữ tài tử Hollywood là Tippi Hedren vào năm 1975, nghề Nails lan rộng khắp nước Mỹ rồi khắp thế giới trong cộng đồng người

Việt. Sau gần 50 năm, người Việt hầu như đã nắm giữ phần lớn dịch vụ làm móng tay trong một kỹ nghệ 8.6 tỉ đô la tại Hoa Kỳ và có nguồn

Sha'Carri Richardson khoe móng tay trên Instagram

nhân công đến gần 400 ngàn người, bao gồm các lãnh vực dịch vụ, sản xuất, cung cấp và phân phối liên quan đến nghề Nails, theo các số liệu từ World Metrics.

Câu chuyện của Kelly Phan là một sự thành công công nghệ nghiệp cá nhân và là một câu chuyện riêng biệt trong nghề Nails của người Việt tại Mỹ, nhưng đồng thời nó đã gây sự chú ý đến nghệ thuật nghề Nails nói chung. Từ một nghề sinh nhai, nghề Nails đang định hình một mục tiêu mới khi nhắm đến các thiết kế nghệ thuật sáng tạo và ý nghĩa, là điều Kelly Phan đã thực hiện cho nhà vô địch Olympic Sha'Carri Richardson.

ĐYT

Sha'Carri Richardson, huy chương vàng đồng đội (4x100m) cho đội tuyển Mỹ tại giải Olympic 2024 - NGUỒN WASHINGTON POST

HOÀNG VŨ

Trong cuộc sống hàng ngày, đôi khi chúng ta có những hiểu lầm về cách thức ăn uống sao cho lành mạnh. Sau đây là giải thích về những hiểu lầm đó của các chuyên gia sức khỏe.

Những hiểu lầm về dinh dưỡng

NHIỀU KỲ - KỲ 1

1

Đồ tươi tốt hơn đồ hộp?

▪ Lâu nay người ta vẫn tin rằng “tươi là tốt nhất”, nhưng nghiên cứu cho thấy trái cây và rau quả đông lạnh, đóng hộp hoặc sấy khô cũng có thể bổ dưỡng như trái cây và rau quả tươi.

Chúng vừa có thể giúp tiết kiệm tiền vừa bảo đảm luôn có sẵn trái cây và rau quả ở nhà.

Tuy nhiên cần lưu ý: Một số loại đóng hộp, đông lạnh và sấy khô có thêm đường, chất béo bão hòa và muối, bạn hãy nhớ đọc nhãn dinh dưỡng, đặc biệt là trên thực phẩm chế biến sẵn. Chọn những loại có hàm lượng các thành phần đó ở mức tối thiểu.

2

Chất béo là xấu?

▪ Các chuyên gia lý luận rằng nếu bạn giảm lượng chất béo trong cách ăn uống thì nguy cơ mắc bệnh tim sẽ giảm. Đến những năm 1980, các bác sĩ, chuyên gia y tế của chính phủ, ngành công nghiệp thực phẩm và phương tiện truyền thông đã đưa tin rằng ăn ít chất béo có lợi cho tất cả mọi người, mặc dù không có bằng chứng chắc chắn nào cho thấy việc làm như vậy sẽ ngăn ngừa được bệnh tim, mập phì và các vấn đề sức khỏe khác.

Kết quả là nhiều người - và các nhà sản xuất thực phẩm - đã thay thế calorie từ chất béo bằng calorie từ carbohydrate tinh chế như bột mì trắng và đường bổ sung.

Nhưng thay vì giúp chúng ta giữ dáng thon gọn, tỷ lệ người dư thừa cân nặng và mập phì lại tăng lên đáng kể.

Trên thực tế, không phải tất cả chất béo đều xấu. Trong khi một số loại chất béo, bao gồm trans fats (chất béo chuyển hóa), có thể làm tăng nguy cơ mắc bệnh tim hoặc đột quỵ, thì chất béo lành mạnh lại giúp giảm nguy cơ này.

Ví dụ về những chất béo này là monounsaturated fats (chất béo không bão hòa đơn - có trong dầu ô liu, trái bơ và một số loại hạt) và polyunsaturated fats (chất béo không bão hòa đa - có trong dầu hướng dương, walnuts, cá và flaxseed).

Chất béo tốt cũng rất quan trọng để cung cấp năng lượng, sản xuất các hormone cần thiết, hỗ trợ chức năng tế bào (cell function) và giúp hấp thụ một số chất dinh dưỡng.

Nếu bạn thấy một sản phẩm được dán nhãn “fat-free - không béo”, đừng tự động cho rằng nó lành mạnh. Thay vào đó, hãy ưu tiên dùng các sản phẩm có thành phần đơn giản và không thêm đường.

Ngày không còn Me

BIỂN CÁT

*...Con biết con mất mẹ
Là mất cả bầu trời...*

(TS Nhất Hạnh)

Dù mình bao nhiêu tuổi, ngày không còn mẹ vẫn là ngày đau khổ nhất.

oOo

Rõ ràng thằng bé đã thức. Nhưng khi An bước đến bên giường, mắt cậu nhắm tịt lại vờ như đang ngủ. An cù vào nách con :

- Giả bộ này. Giả bộ này...

Bin uốn éo người, cười khanh khách. An xốc con dậy, hôn vào đôi má phúng phính :

- Con đánh răng rồi ti sữa cho ngoan nhé. Mẹ đi làm đây.

Bin choàng vòng tay nhỏ xíu quanh cổ mẹ, giọng ngọng nghịu:

- Mẹ ứ đii...

Bà đưa tay đỡ lấy cu Bin:

- Sang đây bà bế. Chiều mẹ lại về với Bin nào.

Chỉ nũng nịu với mẹ chút thôi, chứ Bin rất ngoan. Chưa bao giờ em khóc nhè, vời vỉnh như những đứa trẻ khác. Sự hiểu chuyện của con, nhiều khi làm An nghe buốt lòng.

Bin ngoan ngoãn qua với bà, mắt vẫn không rời mẹ :

- Bye mẹ.

- Cho mẹ thơm cái nữa nào.

An chồm người hôn con, rồi quay sang mẹ :

- Con chào mẹ nhé.

Chợt nhớ ra, cô nói:

- Hôm nay là Sinh Nhật cu Bin. Mẹ nấu soup cua cho cháu nhé. Trên đường về, con sẽ ghé tiệm mua bánh.

Loáng thoáng nghe mẹ nói mua bánh, Bin vỗ tay, reo:

- Bánh, bánh cho Bin.

Bà mừng yêu:

- Cún của bà chỉ được mỗi cái nết ăn là giỏi!

An cười vẫy tay và bước ra xe.

Xe chạy một đoạn, nhìn qua kính chiếu hậu, An vẫn thấy hai bà cháu đứng trước cửa nhà nhìn theo.

Cả ngày An rất vui. Cô vừa làm vừa hát nho nhỏ. Chỉ nghĩ đến con thôi, là cô đã cảm thấy niềm an ủi dạt dào.

Thoắt đó mà đã 2 năm rồi. Lúc ấy, cô tưởng mình đã không vượt qua được cú sốc đầu đời đó. Cô và người yêu còn quá trẻ và chưa sẵn sàng để đón nhận một sinh linh mới. Trong tình yêu, con gái bao giờ cũng chịu thiệt thòi. Người cô yêu vội giữ bỏ trách nhiệm, để mặc cô một mình với nỗi khủng hoảng tăng theo sự lớn dần từng ngày của bào thai. Khi bạn bè háo hức trao đổi nhau dự định chọn trường college nào để ghi danh, thì tương lai cô tưởng chừng khép lại.

Đã có lần cô nghĩ đến cái

chết...

An lắc đầu xua đuổi những ký ức kinh hoàng. Nếu không có tình yêu thương và khoan dung của mẹ, chắc cô không thể nào vượt qua được.

Chương trình Medicaid của chính phủ dành cho những sản phụ thiếu điều kiện, cũng đã giúp đỡ An trong những tháng ngày khó khăn vô cùng đó.

Sinh con xong, An bắt đầu xin việc làm. Không còn lựa chọn nào khác, thôi thì đành búi nguì xếp sách vở lại, để lo cho đứa trẻ. Cũng may, mẹ làm việc online nên có thể ở nhà trông nom Bin giúp cô.

Bây giờ, cu Bin và mẹ là cả cuộc sống của cô. Người ta vẫn nói, những đứa trẻ bất hạnh thường khôn ngoan hơn những đứa trẻ có cuộc sống bình ổn. Điều đó thật đúng với Bin. Con ngoan, không bao giờ khóc nhè và rất nhạy cảm. Chỉ cần thấy An mệt, hay không vui, là con đã chấp chững bước đến hôn An, miệng thăm thì:

- Yêu mẹ, yêu mẹ.

Những lời dốt nát thốt ra từ đôi môi chúm chím xua tan tất cả buồn phiền, lo lắng trong An.

Chiều nay, khi tan làm, An ghé Publix mua bánh cho con. Đứng tần ngần một lúc, An chọn được một chiếc bánh vừa ý. Chiếc bánh phủ đầy

chocolate nâu, có chú bé đội mũ đỏ chạy trên thảm cỏ xanh điểm xuyết những bông hoa đủ màu trông thật vui mắt.

- Hôm nay là Sinh Nhật của con trai cháu. An nói với người bán hàng.

Bà bán hàng vui vẻ:

- Xin chúc mừng. Bé tên gì? Mấy tuổi vậy cô

- Con tên Bin, 2 tuổi.

Bà bán hàng hí hoáy viết hàng chữ Happy Birthday Bin lên chiếc bánh. An xuýt xoa khen:

- Đẹp quá. Bà thật khéo tay.

Bà cười và đưa cho An hộp bánh, kèm theo 2 cây nến xanh đỏ:

- Mong là em bé sẽ có một buổi Sinh Nhật thật vui.

- Vâng, chắc chắn rồi. Cảm ơn bà nhé.

An đi như bay ra xe. Cô cẩn thận đặt hộp bánh bên cạnh, rồi ngồi vào tay lái.

Bầu trời trĩu mây đen và lất phất mưa. An bật cần gạt nước. Mùa này hay có những cơn mưa cuối ngày như thế.

Niềm vui long lanh trong mắt An. Cô nghĩ đến lúc cu Bin nhìn thấy mẹ bước xuống xe với hộp bánh trên tay. Con hẳn sẽ vui lắm, sẽ nhào người ra đòi mẹ. Tiếng reo của con ắt rộn ràng như tiếng phong linh réo rắt trong gió. Cô nghĩ đến lúc cả nhà ngồi quây quần bên bàn ăn, cùng hát bài

Happy Birthday. Lúc đó, Con vỗ hai bàn tay nhỏ xíu vào nhau, đầu lắc lư, ê a hát theo mẹ và bà. Rồi con chu môi, phùng má cố thổi hai ngọn nến. Chắc hẳn những giọt nước mắt của cô sẽ chảy tràn mi vì hạnh phúc khi nhìn hình ảnh đó.

Chỉ mới tưởng tượng vậy thôi, mà An đã nghe cay nồng đầu mũi.

An biết, cuộc đời của người mẹ đơn thân không dễ dàng gì. Gánh nặng cơm áo gạo tiền oằn trên vai, mà cô thì còn quá trẻ, tương lai còn mập mờ. Đôi lần tình cờ đi qua ngôi trường đại học, An bắt gặp ánh mắt mình đắm đắm nhìn vào khoảng sân thềm thang với những sinh viên tung tẩy cặp sách lượn lờ. Họ cùng trang lứa với cô, nhưng họ hồn nhiên và có lẽ chưa bao giờ đối diện với những gian nan như cô đã từng. Cuộc đời không trải thảm hoa cho cô. Nhưng tình yêu thương của Bin, với cô là một món quà quý giá vô cùng, đủ để cô có nghị lực vượt qua những khó khăn trước mắt. Một ngày nào đó không xa, cô sẽ trở lại trường, bắt đầu lại tất cả, vì tương lai của Bin. Cô sẽ cố làm tất cả để bù đắp những thiệt thòi cho con, khi con không có một gia đình toàn vẹn.

Trời bỗng trở gió. Những ngọn gió mạnh làm An lạc tay lái. Chiếc xe chao đảo, trượt một đường dài,

lấn sang làn xe bên trái. Một chiếc xe tải trở tới, hất tung xe An lên cao...

Đầu An đập vào cửa xe rồi bật xuống vô lăng. Một dòng máu chảy dài từ trán An... Trong mơ hồ, An thấy mình đang bay lên, tay cầm chiếc bánh Sinh Nhật. Hai ngọn nến nhảy múa lung linh. Và cu Bin đang chập chững chạy đến. Tiếng con gọi Mẹ ơi! Mẹ ơi! nhỏ dần, nhỏ dần...rồi chìm mất hút.

o o o

Trong bóng chiều xuống dần trên khoảng vườn rợp bóng cây, chú bé con đang ngồi trên bậc cửa, háo hức nhìn ra con đường trước mặt. Miệng em ngậm chiếc ti bằng cao su màu xanh, thỉnh thoảng lại nút chụt chụt.

Có bóng xe trở tới. Em nhồm dậy nhìn, rồi lại ngồi xuống. Không phải là mẹ. Mẹ vẫn chưa về.

Em nhớ mẹ lắm. Chỉ chờ chiếc xe dừng lại trước sân, là em sẽ chạy ù ra và hét lên gọi mẹ thật to.

Từ trong nhà, bà thẫn thờ nhìn ra ngoài. Không biết bao nhiêu buổi chiều rồi đứa cháu nhỏ của bà ngóng chờ mẹ. Ôi, đứa cháu tội nghiệp của bà, thằng bé còn nhỏ quá để biết rằng mẹ nó đã chết và không bao giờ nó còn có thể gặp lại mẹ trên cõi đời này. Nước mắt bà chảy dài trên má. Run run, bà lấy tay lau vội những giọt lệ, nghe trái

tim của mình thất lại.

Bà bước ra sân, cúi xuống vuốt mái tóc cu Bin :

- Bin vào nhà ăn cơm với bà nhé.

Cu Bin lắc đầu nguây nguậy:

- Bin đợi mẹ, đợi mẹ ...

Em đập tay vào chỗ trống bên cạnh, ra dấu cho bà ngồi xuống cùng em.

Bà nén tiếng thở dài, ghé ngồi cạnh em. Hình như cu Bin đã thấm mệt, em tựa người vào bà.

Hoàng hôn ửng cuối trời. Những vầng sáng rực lên và chìm nhanh trong màn mây nhòa nhạt.

Đàn chim chấp chới bay về tổ. Bóng đêm bao trùm xuống những vòm cây.

Ánh mắt cu Bin sụp xuống. Em mếu máo:

- Mẹ An, mẹ An ơi...

Tiếng đàn muỗi cò vo ve chung quanh. Bà quơ quơ tay, đuổi những con muỗi đói đang vờn quanh cu Bin, dỗ dành :

- Bà bế Bin vào nhé. Chờ nào mẹ An về gọi cửa, bà cháu mình sẽ mở cửa cho mẹ nhé.

Bà cúi xuống xúc lấy cu Bin :

- Bin ngoan nào, bà thương nào.

Bóng hai bà cháu liêu xiêu hắt lên khung cửa vệt tối hắt hiu.

Vẳng trong tiếng gió lao xao, có tiếng thút thít của cu Bin gọi mẹ.

BC (SC)

Mời bạn đặt câu hỏi với mục

An Sinh Xã Hội (Social Security) là những vấn đề về:

- Trợ cấp hưu trí
- Trợ cấp người già
- Trợ cấp tàn tật

Do cô Angie Hồ Quang phụ trách. Nếu quý bạn có câu hỏi xin email đến Ban Biên Tập Trẻ tại:

bientap@trenews.net

Phúc Lợi Xã Hội [Texas Health and Human Services Commission (HHSC)] là cơ quan quản trị các chương trình trợ giúp các gia đình với các dịch vụ về thực phẩm, chăm sóc sức khỏe, bao gồm các chương trình Phụ nữ, Trẻ sơ sinh và Trẻ em (WIC), Trợ cấp Y tế cho Trẻ em (Children's Medicaid, Hỗ trợ Dinh dưỡng Bổ sung (Supplemental Nutrition Assistance Program-SNAP).

Mục "Phúc Lợi Xã Hội" do cô Cindy Thu Hoàng là nhân viên của bộ Y tế Tiểu Bang, phụ trách.

Nếu quý bạn có bất kỳ thắc mắc gì, xin gửi câu hỏi về:

bientap@trenews.net

Mục Di Trú và Thăng Tiến Đời Sống do Văn Phòng tham vấn di trú Robert Mullins International đảm trách hằng tuần, nhằm cập nhật tin tức và phát huy kiến thức di trú, rất hữu ích cho quý vị quan tâm đến việc bảo lãnh thân nhân. Chủ đề trên đây cũng được thảo luận trực tiếp trên trang nhà www.rmiodp.com vào mỗi tối thứ Tư, từ 7:00-8:00 giờ, hoặc phát thanh và phát hình 24/24 trên www.facebook.com/rmiodp

Điều gì sẽ xảy ra với sắc lệnh hành pháp của ông Biden sau ngày 20 tháng 1 năm 2025?

LÊ MINH HẢI
SAN JOSE, CA

Ngày 18/6, ông Biden công bố các chương trình mới giúp đỡ vợ/chồng của công dân Hoa Kỳ không có giấy tờ hợp lệ và giúp đỡ những người DACA.

Tòa Bạch Ốc và Bộ Nội An đã thông báo rằng bắt đầu từ ngày 19 tháng 8, những đương đơn đủ điều kiện sẽ có thể nộp đơn theo chương trình tạm tha tại chỗ (PIP) được công bố gần đây dành cho vợ/chồng của công dân Hoa Kỳ không có giấy tờ hợp lệ.

HỎI: Bây giờ ông Biden đã rút khỏi ứng cử tổng thống, điều gì sẽ xảy ra với các chương trình này?

ĐÁP: Chương trình dành cho vợ/chồng không có giấy tờ hợp lệ của công dân Hoa Kỳ sẽ bắt đầu như dự kiến vào ngày 19 tháng 8. Ông Biden không có lý do gì để thay đổi điều này và ông sẽ làm mọi cách để tiếp tục ủng hộ Đảng Dân chủ.

Những người vợ/ chồng cảm thấy họ đủ điều kiện tham gia chương trình tạm tha tại chỗ này nên thu thập bằng chứng về khả năng hội đủ điều kiện của họ. Các bằng chứng như:

- Họ không có giấy tờ và đã ở Hoa Kỳ trái phép;
- Đã có mặt liên tục tại Hoa Kỳ ít nhất 10 năm tính đến ngày 17 tháng 6 năm 2024;
- Họ có cuộc hôn nhân hợp pháp với công dân Hoa Kỳ tính đến ngày 17 tháng 6 năm 2024.

HỎI: Liệu tân tổng thống có thể hủy bỏ toàn bộ Sắc lệnh hành pháp của ông Biden?

ĐÁP: Sắc lệnh hành pháp không phải là luật do Quốc hội đưa ra, vì vậy tổng thống mới có thể hủy bỏ Sắc lệnh của ông Biden.

LMH

✓ DỄ ĐỌC

✓ DỄ THẤY

✓ DỄ CẮT

✓ DỄ TÌM

RAO VẬT
TRÊN BÁO TRẺ

HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG
TIẾT KIỆM THỜI GIAN & TÀI CHÍNH

ONLINE TRONG NGÀY · [HTTPS://BAOTREONLINE.COM](https://baotreonline.com)

Tại sao chúng ta yêu chó?

Chó là vật nuôi trong nhà của người từ thuở xa xưa. Báo cáo của Viện nghiên cứu Francis Crick ở London nói rằng chó được cho là hậu duệ của sói xám, con người đã thuần hóa sói thành vật nuôi cách đây khoảng 15,000 năm trong kỷ Băng Hà.

TẠ PHONG TẦN
ORANGE COUNTY, CA

Cùng sống hoang dã theo bầy có linh cẩu và chó rừng, nhưng con người không chọn linh cẩu và chó rừng để thuần hóa, mà lại chọn sói xám. Theo ý tôi, linh cẩu tuy tên có chữ cẩu (chó) nhưng khoa học lại xếp nó vô loại “động vật có vú ăn thịt dạng mèo,” mà mèo thì rất không biết nghe lời, không có tánh kỷ luật và rất khó huấn luyện

thuần thực, nên linh cẩu bị con người thời xưa chê. Thứ hai là linh cẩu có bộ dạng xấu xí và gian ác, nhìn rất thiếu thiện cảm.

Người xưa cũng không chọn chó rừng để thuần hóa, vì chó rừng rất ít sống theo bầy và cũng vô kỷ luật không khác gì linh cẩu.

Đối với loài sói xám, chúng sống theo bầy, có sói đầu đàn biết tổ chức cuộc săn, có

tánh kỷ luật, trung thành với bầy. Sói có vẻ đẹp dũng mãnh và kiêu hãnh, có sức mạnh, có trọng lượng đủ áp đảo con mồi và sự nhanh nhẹn cần thiết khi tấn công con mồi. Những phẩm chất của sói xám đã chinh phục trái tim người xưa, và không biết chính xác từ lúc nào, ở nơi đâu, sói đã được đem về ở chung trong túp lều của loài người. Từ đó, sói trở thành chó nhà, cùng tồn tại song hành với cuộc sống và sự phát triển của người cho tới thời hiện đại. Quá trình song hành và phát triển đó sói xám được lai tạo thành nhiều giống chó khác nhau, trở thành “thú cưng” (pet) của người. Nhiều giống chó sanh ra chỉ để hưởng thụ sự sung sướng, được con người cung phụng mà chúng không cần phải “lao động” cực khổ kiếm tiền như chủ nhân của chúng.

Tại sao người phải nai lưng kiếm tiền để nuôi chó, để phục vụ chó từ miếng ăn thức uống cho tới giường ngủ, đồ chơi? Câu trả lời rất đơn giản là bởi vì người ta yêu chó. Những giống chó lớn (chăn cừu, bảo vệ) mặc dù có làm việc, nhưng cũng được chăm sóc đầy đủ, được chủ yêu thương.

Giống chó lông dày Bắc Mỹ nhìn bề ngoài chúng không khác gì những con sói xám, sói tuyết Bắc Mỹ. Vậy người ta làm thế nào để nhận ra đâu là sói hoang dã, đâu là chó nhà? Có người nói rằng hãy nhìn cái mũi của chúng, mũi của sói nhọn và hơi hếch lên, mũi chó

nhà không nhọn, thẳng chó không hếch. Đó là khi quý vị có thể quan sát chúng ở khoảng cách gần, còn ở khoảng cách xa thì không thể nhận biết bằng cách nhìn mũi. Có một cách khác để nhận biết đâu là chó nhà, quý vị hãy gọi tên nó, từ rất xa, nó sẽ hướng mắt, dỏng tai về phía quý vị. Và cái đuôi, phải, chính cái đuôi, sẽ cong lên ve vẩy rồi rít ròn ràng mừng rỡ. Khi con chó tiến tới gần quý vị, quý vị sẽ nhìn thấy sự ấm áp, sự hiền dịu, tình yêu thương tràn đầy trong đôi mắt nó khi nó nhìn quý vị. Sói xám hoang dã không biết vẫy đuôi, đuôi sói luôn cụp xuống, ánh mắt nó tràn đầy sự cảnh giác, nghi ngờ. Biết vẫy đuôi thể hiện tình cảm là một bước tiến hóa dài từ loài sói xám trở thành chó nhà. Người chủ yêu con chó của họ khi nhìn thấy nó rít rít vẫy đuôi, miệng kêu ư ử nũng nịu.

Khi ở Việt Nam tôi có nuôi 5 con chó. Mỗi lần chó mẹ đẻ tôi đều quan sát quá trình chó con lớn lên từng ngày. Tôi rất ngạc nhiên khi thấy chó con được vài ngày tuổi, chưa mở mắt nhưng chúng đã biết vẫy rồi rít mẩu đuôi ngắn ngủn nhỏ xíu như đầu đũa. Tôi có thể khẳng định vẫy đuôi để nịnh chủ là độc quyền của bọn chó, mà những vật nuôi trong nhà khác không có.

Có người nói người ta

yêu chó vì chó trung thành, chó biết giúp đỡ chủ, chó yêu thương và hy sinh vì chủ vô điều kiện. “Con không chê cha mẹ khó, chó không chê chủ nghèo.” Dù chủ có là một người hành khất, thì trong mắt con chó của anh ta, anh ta vẫn là một người chủ khả kính mà con chó rất mực yêu thương và nghe lời.

Vào những năm đầu thập niên 20 thế kỷ 20, câu chuyện có thật về chú chó tên Hachiko trung thành chờ đợi người chủ (đã qua đời) ở nhà ga suốt 10 năm làm xúc động cả nước Nhật. Người Nhật đã làm một bức tượng chó Hachiko ở nhà ga Shibuya để tưởng niệm nó sau khi Hachiko qua đời. Câu chuyện về Hachiko được chuyển thể thành phim, truyện tranh và tác phẩm văn học, được dịch ra nhiều thứ tiếng trên thế giới. Bức tượng Hachiko được coi là biểu tượng cho tình bạn chung thủy của Hachiko và chủ nó - giáo sư Eisaburo Ueno.

Một con chó Tây dưng mãnh mang dáng dấp loài sói rất nổi tiếng khác là chó Buck và người chủ John Thornton trong truyện Tiếng Gọi Nơi Hoang Dã (The Call of the Wild.) Truyện được dịch ra nhiều thứ tiếng, được dựng thành phim, còn Buck trở thành chú chó nổi tiếng, một nhân vật huyền thoại biểu tượng của sự dũng cảm,

khôn ngoan và tình bạn chung thủy.

Khác với Hachiko là một con chó có thật, Buck là nhân vật tưởng tượng của nhà văn Jack London, nhưng mặc kệ, Buck vẫn tồn tại, vẫn có một đời sống riêng vô cùng sống động trong lòng độc giả/khán giả hâm mộ Buck, vì vốn dĩ, những độc giả/khán giả ấy trong lòng họ đã có sẵn tình yêu thương dành cho loài chó. Họ cũng giống như người chủ của Buck - người đàn ông đi tìm vàng John Thornton.

Những người đã từng nuôi chó đều biết rằng tuy chó không nói được, nhưng nó rất biết cách an ủi người chủ, nó biết cách thể hiện biểu cảm ở ánh mắt, lông mày, khoe miệng... làm cho tan chảy trái tim người chủ. Có những chú chó thường xuyên cho chúng ta thấy nó đang cười vui thích, mặc dù đó có phải là nó cười hay không thì chúng ta không biết. Nếu quý vị đối xử với nó bằng tình thương êm dịu, nó sẽ đáp trả bằng tình thương yêu không bờ bến đối với bạn.

Trong đời sống, chó thường “làm hề” khiến người chủ vui thích, người chủ cảm thấy được an ủi, cõi lòng lắng dịu khi ôm chú chó của mình vào lòng. Ở khu vực thành phố, người ta nuôi chó trong nhà, thỉnh thoảng dẫn chó ra ngoài đi dạo trên đường với cọng dây cột ở cổ chó.

Trường hợp này quan hệ chó và chủ dù khá là thân mật nhưng vẫn không thể sánh bằng chó và chủ cùng chạy trên cánh đồng mênh mông. Khi chó và chủ cùng tổ chức, cùng tham gia vào một cuộc săn trong môi trường hoang dã, sự gắn kết tình cảm đôi bên được nâng cao, hỗ trợ, bảo vệ lẫn nhau, cùng vui mừng khi săn được con mồi, và không gì bằng niềm vui tận hưởng thành quả cuộc săn của cả hai. Cuộc săn không chỉ là săn hươu nai cây cáo của chó Tây, chó cỏ Việt Nam tới mùa gặt lúa thì cùng chủ đi săn chuột đồng, “tay nghề” chó cỏ cũng không hề kém cạnh chó Tây.

Hàn Quốc, quốc gia có truyền thống ăn thịt chó từ thời xưa, đã ban hành luật cấm ăn thịt chó, luật chính thức có hiệu lực từ ngày 07 Tháng Tám năm 2024 tại Hàn Quốc. Tờ Korea Herald cho hay, luật này cấm nuôi chó lấy thịt, cấm bán thịt chó, chính phủ Hàn Quốc đang bồi thường cho hơn 5,600 cửa hàng bán thịt chó, trang trại chó và nhà hàng thịt chó, trước khi buộc đóng cửa hoàn toàn. Luật cấm bán thịt chó đánh dấu sự thay đổi có tính đột phá mạnh mẽ nhằm vào truyền thống dân tộc mà trong thời đại ngày nay, truyền thống đó bị coi là thiếu văn minh.

TPT

Từ Texas đến Paris

IAN BÙI
DALLAS, TX

Thế Vận Hội Mùa Hè Paris 2024 đã kết thúc. Hoa Kỳ một lần nữa đứng đầu bảng với tổng cộng 126 chiếc huy chương (40 Vàng, 44 Bạc, 42 Đồng). Nhưng nếu Texas là một quốc gia riêng biệt, số huy chương của các lực sĩ đến từ đây cũng không phải ít – 44 huy chương (18 Vàng, 15 Bạc, 11 Đồng), tức hạng 7 sau Nhật (45 HC) và trên Ý (40HC). Hai người trong đội Gymnastics Nữ là Hezly Rivera (Plano, TX) và Simone Biles (Spring, TX) thắng HCV.

Từ trái: Jordan Chiles, Hezly Rivera, Jade Carey, Simone Biles và Sunisa Lee (CHARLIE RIEDELL/AP)

Riêng điền kinh đã có đến 11 lực sĩ từ Texas với 18 huy chương các loại, trong đó hết 10 chiếc là HCV. Nổi bật nhất là các gương mặt như Sha'Carri Richardson từ Dallas (1 Vàng, 1 Bạc), Tara David-Woodhall từ Frisco (1 Vàng), và Ryan Crouser (1 Vàng) từng chơi cho đại học UT Austin... Nhưng đáng nể hơn hết chắc phải là Gabrielle Thomas, hiện đang sống và làm việc tại Austin. Gabby tốt nghiệp Harvard ngành sinh học thần kinh, sau đó lấy thêm bằng thạc sĩ dịch tễ học tại UT Austin. Ban ngày luyện tập chạy đua, ban đêm cô làm việc thiện nguyện ở một trạm y tế dành cho người nghèo không có bảo hiểm. Tại Paris 2024, người đẹp văn võ song toàn này đã ẵm 3 chiếc HCV! ẢNH: PATRICK SMITH

Trong bơi lội, các lực sĩ có mối liên hệ với Texas cũng kiếm được 13 huy chương cả thảy (2 Vàng, 8 Bạc, 3 Đồng). Cần nói thêm rằng không phải tất cả các huy chương này đều vào tay Hoa Kỳ. Hubert Kos chuyển trường từ Arizona sang UT Austin để tập với HLV lừng danh Bob Bowman, nhưng lại thi đấu cho đội Hung Gia Lợi và thắng 1 HCV. Bob Bowman từng là HLV cho nhà vô địch Michael Phelps, và tại Paris ông còn có một tay học trò rất giỏi bơi cho đội Pháp tên là Leon Marchand với kỳ tích 4 chiếc HCV. Trong ảnh là Nic Fink trong trận bơi ếch 100m mà anh đoạt huy chương Bạc. Năm nay đã 31 tuổi và hiện đang làm kỹ sư điện tử tại Dallas, Fink còn là lực sĩ lớn tuổi nhất thắng huy chương bơi lội trong lịch sử thể vận hội. ẢNH: MARTIN MEISSNER / AP

Tại giải bóng tròn World Cup Nữ hồi năm ngoái, Mỹ đã bị loại ê chề sau khi chỉ thắng một trận duy nhất nhờ đánh bại Việt Nam trong vòng bảng. Lần này, với huấn luyện viên mới và dàn cầu thủ trẻ trung hơn, Mỹ đã lấy lại được phong độ và phục hồi danh dự với chiếc huy chương Vàng sau khi hạ thủ Brazil 1-0 trong trận chung kết cực kỳ gay cấn. Đặc biệt hơn cả, đội Mỹ năm nay có một nữ cầu thủ mẹ Việt cha Mỹ tên Jaedyn Shaw, đến từ Frisco, Texas (hàng đầu, thứ tư từ phải). Jaedyn là cầu thủ gốc Việt đầu tiên chơi cho đội tuyển bóng tròn Hoa Kỳ tại Olympics, và cũng là người Mỹ gốc Việt đầu tiên đoạt huy chương Vàng. ẢNH: ISABEL INFANTES / REUTERS

Trong một sự kiện gây chấn động khắp thế giới, một cặp vợt của Mỹ đã đánh bại hai tên tuổi lớn trong giới quần vợt là Rafael Nadal (phải) và Carlos Alcaraz của Tây Ban Nha trong trận tứ kết Đôi Nam. Rajeev Ram (trái) và Austin Krajicek đã làm nên lịch sử khi loại Spain khỏi vòng chiến và kết thúc sự nghiệp vẻ vang của Nadal. Krajicek là cư dân Plano, Texas, và từng chơi cho đại học Texas A&M. Tuy không nổi tiếng lắm, nhưng Krajicek là một chuyên gia đánh đôi rất khá, từng được xếp hạng #1 trên thế giới. Rất tiếc anh và Ram không tiến vào được trận chung kết, song cặp bài trùng này vẫn mang về được cho Team USA một chiếc huy chương Đồng. ẢNH: KIRBY LEE / USA TODAY SPORTS

Paris 2024 cho thấy vùng Bắc Texas quả là một cái nôi đào tạo rất nhiều lực sĩ Olympics, không thua gì Cali. Đặc biệt các trường đại học như UT hay A&M thu hút được khá nhiều lực sĩ sinh viên. Nhiều người về sau trở thành thể thao gia chuyên nghiệp, như danh tài bóng rổ Kevin Durant (HCV TVH 2012, 2016, 2020, 2024). Tuy nhiên so với thế giới thì Mỹ nói chung không mạnh về môn thể dục dụng cụ Nam. Cho nên kỳ này dân Mỹ rất vui mừng khi đội tuyển Nam của Mỹ đoạt được một chiếc huy chương lần đầu (Đồng) kể từ năm 2008. Và người có đóng góp đáng kể trong chiến thắng bất ngờ ấy là một cư dân Plano tên Asher Hong, năm nay mới 20 tuổi. ẢNH: NAOMI BAKER

Thế Vận Hội luôn thay đổi theo thời gian với nhiều môn thi mới như kayak cross hoặc break dancing. Nhiều môn khác đã không còn nữa như baseball, softball... Đầu thế kỷ 20, Olympics còn có những môn thi lạ lùng như chữa cháy (fire fighting), kéo dây (tug-of war). Leo nhanh (speed climbing) cũng là một bộ môn tương đối mới trong Olympics. Sam Watson, một học sinh 18 tuổi đến từ Westlake, một thành phố phụ cận trong vùng Dallas-Fort Worth, đã lập nên kỳ tích khi anh tự phá vỡ kỷ lục quốc tế của chính mình hai lần, mặc dù cuối cùng cũng chỉ đoạt được chiếc HCV. Thế Vận Hội quả là nơi xảy ra vô số chuyện khó tin nhưng có thật. ẢNH: JACK GRUBER/USA TODAY SPORTS

Paris 2024 là lần thứ ba golf có mặt tại Olympics. Lydia Ko của New Zealand trở thành người duy nhất thắng huy chương môn này 3 lần liên tiếp – Bạc và Đồng 2 lần trước, và Vàng năm nay. Thật là một thành tích khó thể qua mặt. Trong khi đó Lilia Vũ của Mỹ (từ Nam Cali) đã về tay không. Bên Nam, tay golfer số một thế giới Scottie Scheffler đã khiến mọi người sửng sốt khi anh chuyển thua thành thắng với 6 trái birdies trong 9 lỗ cuối cùng của hiệp 4 để mang về cho Uncle Sam thêm một chiếc HCV. Trên bục nhận giải, chàng cư dân Dallas này đã không cầm được nước mắt khi nghe bản quốc ca. ẢNH: NBC SPORTS

Ngăn kéo dưới lò nướng

HOÀNG HƯƠNG

Hầu như mọi lò nướng đều có ngăn kéo bên dưới (oven drawer). Nhiều người dùng để lưu trữ đồ, trong khi một số dùng để hâm nóng đồ ăn. Nếu bạn không chắc ngăn kéo của lò nướng dùng để làm gì thì nên kiểm tra hướng dẫn sử dụng của thiết bị. Tuy nhiên, nếu lò nướng của bạn không có nút ghi “warming drawer” và ngăn kéo không có bất kỳ loại chảo nào thì có thể được dùng để đựng đồ. Nếu dùng để đựng đồ, bạn có thể trữ các dụng cụ nấu nướng

như chảo, nồi, khay, khuôn nướng bánh bằng kim loại...Nhưng có những món đồ không nên bảo quản trong ngăn này.

■ **Dầu ăn.** Việc trữ dầu ăn bên dưới lò nướng có vẻ thuận tiện nhưng thực chất cực kỳ nguy hiểm. Các loại dầu ăn đều rất dễ cháy. Vì thế, đừng bao giờ trữ dầu ăn ở ngăn kéo dưới lò nướng.

■ **Thớt gỗ.** Nếu cất nồi và chảo trong ngăn kéo của lò nướng, bạn cũng có thể cất thớt gỗ ở đây. Tuy nhiên, đó là điều không nên. Thớt gỗ rất dễ bị hư do nhiệt độ cao. Nên để thớt và các dụng cụ nhà bếp bằng gỗ khác ở nơi khô ráo, thoáng mát.

■ **Màng bọc thực phẩm.** Không cất màng bọc thực phẩm hoặc bất cứ thứ gì bằng nhựa dưới lò nướng. Chúng sẽ bị cong vênh, co lại hoặc tan chảy khi tiếp xúc với nhiệt độ cao.

DALLAS Sự Kiện

LABOR DAY FAMILY FUN WEEKEND

31/8 và 1/9. Chương trình sinh hoạt dành cho gia đình và bạn bè nhân ngày lễ Labor Day. Trưng bày chim cảnh, sở thú nhỏ, trình diễn piano...

Địa điểm: Dallas Arboretum and Botanical Garden, 8525 Garland Rd, Dallas TX 75218. Điện thoại 214-515-6615.

Giá vé: \$10-\$16.

DESTINATION: DINOSAURS

9/8 tới 30/9. Tìm hiểu các bí mật của loài khủng long, có trên 100 mô hình khủng long lớn như thật và biết cử động, gầm rú

Địa điểm: Dallas Zoo, 650 S. R. L. Thornton Freeway, Dallas TX 75203. Điện thoại 469-554-7500.

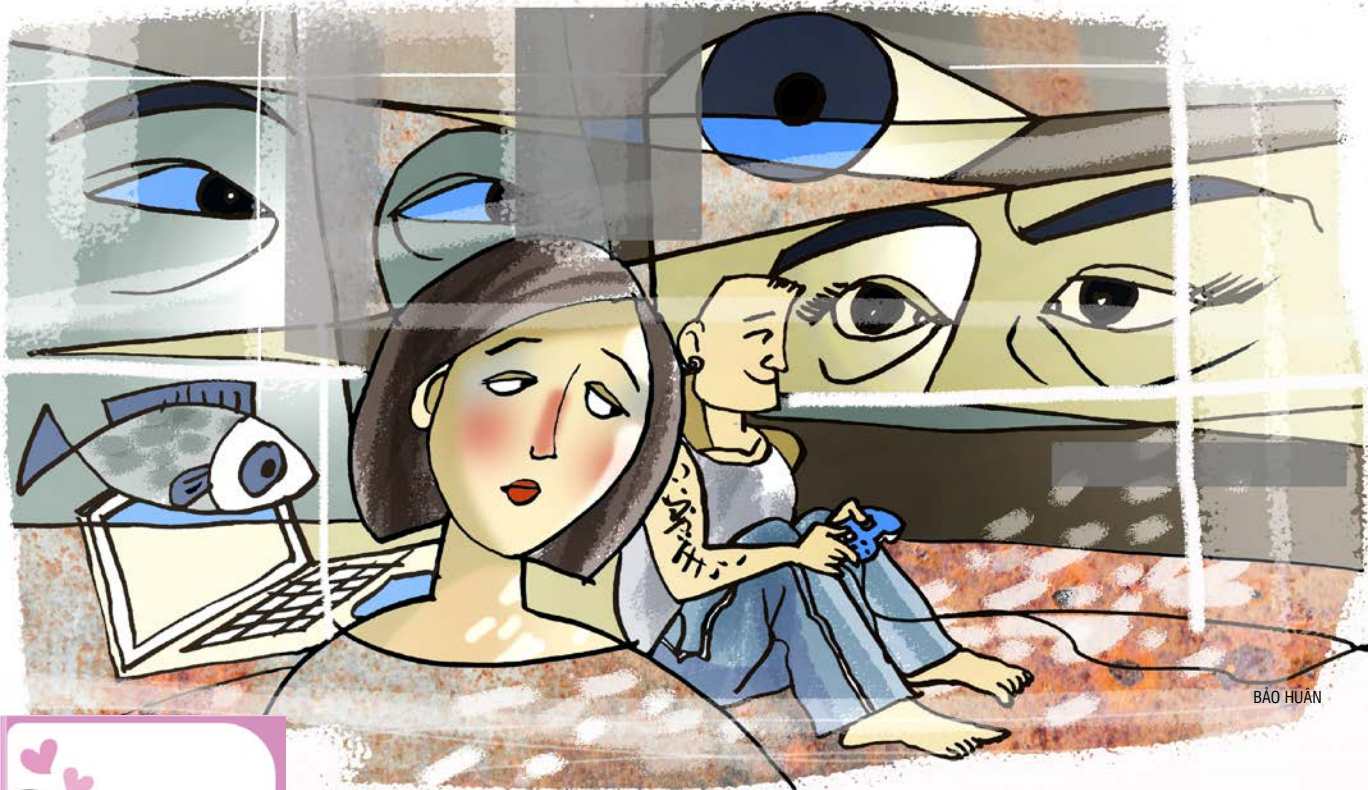
Giá vé: \$6.

PLANTCON INTERNATIONAL DALLAS

31/8 và 1/9. Trưng bày và bán nhiều loại cây nhập từ nước ngoài. Có hướng dẫn và hội thảo với nhiều chuyên viên trồng cây

Địa điểm: Marriott Dallas Allen Hotel & Convention Center, 777 Watters Creek Blvd, Allen TX 75013. **Giá vé:** \$35.

Sống thử

NGÂN BÌNH
GARLAND, TX

Tiếng chuông nhạc reo inh ỏi. Mở vội cánh cửa, tôi đặt hai cái túi nặng trĩu xuống, bật máy. Lại ba cái quảng cáo chết tiệt, tôi cảm rằm rồi tắt máy. Lên xe, chưa kịp cài dây an toàn điện thoại lại reo. Cũng những con số khi này. Chần chờ vài giây, tôi khẽ “hello”. Bên kia đầu dây, tiếng nói trong trẻo vang lên:

- Bác ơi, con... Linh Lan đây.

- Ô! mẹ con sao rồi?... có chuyện gì vậy?

Nghe giọng nói hơi hỏ của tôi, con bé cười thành tiếng:

- Dạ mẹ vẫn ổn, chỉ là con có chuyện muốn hỏi bác.

- Vậy thì bác mừng nhưng đừng nói là con có tâm sự lòng thông muốn thổ lộ cùng bác nha.

- Dạ bác đoán đúng phóc.

- Thiệt hả! bác chờ nghe đây.

Sau một hồi kể lể, Linh Lan ngập ngừng khi đặt câu hỏi có phần khó nói:

- Người yêu của con đề nghị sống thử trước khi quyết định kết hôn. Chắc chắn bố mẹ con không bao giờ chấp nhận chuyện này, nhưng con sợ... mất anh, nếu... con từ chối. Bác ơi, con muốn xin lời khuyên

của bác như những gì bác đã góp ý trên báo.

Tôi thật sự lúng túng. Bởi vì Linh Lan không chỉ là độc giả của tôi mà còn là con gái của một người bạn đã quen biết lâu năm. Tôi cảm thấy trách nhiệm nặng nề của mình trong những gì tôi sẽ nói với Linh Lan.

- Vấn đề này khá nhạy cảm nên bác cần có thời gian.

Linh Lan tha thiết:

- Dạ... con rất cần sự hướng dẫn của bác. Bác giúp con với.

Nhớ tới nhóm “3 điều 4 chuyện” tôi cảm thấy

có chút an tâm nên hứa hẹn:

- Được, bác sẽ hỏi ý kiến vài người bạn rồi cùng nhau “gỡ rối tơ lòng” cho con.

- Cảm ơn bác. Nhưng xin đừng nói tên thật của con với các bác và nhất là đừng cho bố mẹ con biết chuyện này.

- Bác hứa, con an tâm.

Từ hôm cùng nhau bàn luận sôi nổi về bức thư qua email của độc giả Trẻ gửi cho tôi, các chị bạn bỗng hăng hái nhiệt tình và tỏ ra thích thú với cái “job” mới này nên hào hứng đề nghị đặt tên cho nhóm và hứa sẽ sẵn sàng bắt tay vào việc khi có yêu cầu. À há! giờ tôi mới suy ra một điều, “không cần biết em là ai”... cứ là phụ nữ thì hầu như đa số đều có cái “gen di truyền” để trở thành “bà Tám”. Vì thế, khi không có thư hỏi thì các chị lại sưu tầm những câu chuyện đời thường rồi mang ra đào sâu vấn đề “Nếu là tôi thì...” để trao đổi, tìm hiểu, khám phá những điều hay và ý nghĩa để cuộc đời vui vẻ hơn, mới mẻ hơn. Và lý do “thuyết phục” nhất là để khi ai cần giúp đỡ thì mình cũng có chút kinh nghiệm để nhận xét, đánh giá thực tế, chính xác hơn. Thế là nhóm chính thức có danh xưng “3 điều 4 chuyện”.

Cũng cái quán nhỏ không quá đông khách để chị em chúng tôi có

thể đóng đô thêm vài tiếng đồng hồ sau bữa ăn trưa mà chẳng thấy ngại ngùng, vì ông chủ quán rất vui vẻ, cởi mở. Đã không than phiền về việc chúng tôi ngồi đồng quá lâu, đôi khi lại tranh luận ồn ào mà ông còn vui vẻ tặng thêm một ấm trà lạnh với vài lát chanh xanh mát cho thông cổ. Hôm nay, phần ẩm thực vừa kết thúc, ông đã lệ làng thu dọn bàn:

- Tuần này có đề tài gì mới mẻ không các chị?

- Có... nhưng đây là chuyện cấm đàn ông.

- Ha! Ha! thế thì tôi phải chuồn lệ không thôi mang họa vào thân.

Sau khi ưu ái tặng ông chủ 5 nụ cười tươi tắn, thân thiện, cả nhóm đã nhón nháo khi nghe tôi kể chuyện của Linh Lan. Chị Trâm vẫn là người lên tiếng đầu tiên:

- Tôi nghĩ, nếu một ngày được tin con gái mình đang sống thử với anh chàng nào đó chắc là tôi đổ xuống cái âm và phải vào bệnh viện cứu cấp ngay tức thì.

- Cá nhân tôi cũng khó chấp nhận chuyện này. Thủ hỏi, nếu sau này nó không kết hôn với người đàn ông đã từng sống thử và người chồng tương lai của nó sẽ nghĩ gì khi biết vợ mình đã có một quá khứ như thế. Theo tôi, người Việt mình dù ở hải ngoại nhưng vẫn còn nhiều định kiến. Vì thế, việc đánh giá phẩm

hạnh của người phụ nữ luôn liên quan đến vấn đề đạo đức.

- Chị có hỏi lý do tại sao cô ấy muốn sống thử không?

- Nàng không dám từ chối yêu cầu của chàng vì không muốn mất chàng.

- Chà! cô nàng này lụy tình dữ à nha.

Trong khi chị My cười thích thú thì Tố Tố nhủ mày:

- Yêu cầu của anh ta khiến em đặt câu hỏi, có phải anh chỉ nghĩ đến nhu cầu tình dục?

- Chưa chắc. Đôi khi có những người vì sống xa gia đình, thiếu thốn tình cảm, họ sợ cảm giác cô đơn khi phải sống một mình nên muốn có người đồng hành.

- Nhưng cũng có một số người vì muốn có người chăm sóc hay tệ nhất là có người “share” tiền thuê nhà. Nếu quyết định sống thử thì phải là một quyết định chín chắn khi cả hai đều có đủ điều kiện tài chính, tự lo cho cuộc sống của mình chứ không lệ thuộc vào đối phương và cùng xác định mối quan hệ rõ ràng chứ không nên chạy theo trào lưu để chứng tỏ mình là người có nếp sống văn minh, hiện đại. Những người ấy hoàn toàn không có tinh thần trách nhiệm, họ chỉ nghĩ đơn giản rằng sống thử không hợp thì bỏ.

- Đúng vậy, khi sống

thật, người trong cuộc sẽ có trách nhiệm và tôn trọng nhau hơn. Chị bạn của mình có cô con gái cũng quyết định sống thử với người tình dù cha mẹ phản đối quyết liệt. Trước khi rời gia đình, con bé khẳng định “Con hoàn toàn chịu trách nhiệm về cuộc đời của con”, vì cô ta đặt trọn vẹn niềm tin vào người yêu. Một năm sau, khi biết cô có thai anh chàng đã cao bay xa chạy và kết quả là cô gái đã tự kết liễu đời mình vì cảm thấy xấu hổ với gia đình, bạn bè. Trong lá thư để lại, ngoài những lời hối lỗi dành cho ba mẹ, cô khuyên các chị em đừng bao giờ đi vào vết đổ của cô vì đó là quyết định nông nổi, ngu si nhất của người con gái.

- Có một điều mà các cô gái trẻ lòng, non dạ nên biết là trong vấn đề tình cảm, người phụ nữ luôn chịu thiệt thòi. Nếu cuộc sống thử thất bại, sau này khi có chồng rồi có thể cô sẽ bị tình cũ quấy rối, không kể cô ấy lúc nào cũng chịu lép vế với chồng vì mặc cảm không còn trinh trắng.

- Không biết cô Linh Lan của chị có nghĩ đến việc lỡ như có thai ngoài ý muốn. Lúc ấy, làm sao giấu được mọi người, điều này lại càng làm cho cha mẹ xấu hổ và tức giận.

- Chuyện này cũng đã xảy ra nhiều trong cộng đồng Việt Nam chúng ta. Có nhiều bậc cha mẹ không chấp nhận

cuộc phiêu lưu tình cảm không biết lành hay dữ, hạnh phúc hay bất hạnh của con gái mình. Ngược lại, đứa con thì quyết chết sống cho tình yêu nên mối quan hệ giữa cha mẹ và con cái bị cắt đứt một cách tức tưởi.

Những tiếng thở dài đồng loạt vang lên. Liên là người phá tan bầu không khí buồn hiu.

- Thật ra, nếu suy nghĩ thoáng một chút thì việc sống thử cũng có vài lợi điểm. Phải công nhận một điều, dù thời gian yêu nhau khá dài, có điều kiện để gặp gỡ nhau luôn và lúc nào cũng thấy người yêu của mình lịch sự, tử tế, gọn gàng, đẹp đẽ nhưng đó chỉ là một phần nhỏ, chỉ khi sống chung người ta mới

nhìn rõ con người thật với những tật xấu của người ấy. Một con người hoàn hảo đối với ta trong những giờ khắc ngắn ngủi của những buổi hẹn hò sẽ trở thành bất toàn khi sống chung trong một mái nhà. Vì thế, sống thử cũng là một cách thực tế để nhìn rõ những khuyết điểm của đối phương và từ đó cả hai có thể đánh giá mức độ tình cảm dành cho nhau, đồng thời kiểm chứng lại xem mình có thể nhường nhịn, tôn trọng và dễ dàng cùng nhau giải quyết các mâu thuẫn trong cuộc sống vợ chồng sau này không.

- Theo tôi, cả hai có thể quyết định sống thử trước hôn nhân nếu cả hai đều có ý định kết hôn. Họ tự nguyện sống chung để dùng thời gian

này tìm hiểu và hòa hợp với nhau hơn. Điều quan trọng là cả hai phải có công việc làm ổn định, chuẩn bị tinh thần vững vàng và có những thỏa thuận liên quan đến nghĩa vụ, trách nhiệm cũng như tài chính khi về với nhau. Ngược lại, các cô cậu chưa sẵn sàng tiến tới hôn nhân, tâm lý chưa ổn định, thường xuyên bị ảnh hưởng bởi những lời phê phán, chê bai từ gia đình, bạn bè thì không nên sống thử.

Tôi xếp quyển sổ tay lại và câu chuyện được kết thúc với hy vọng những lời góp ý trên sẽ phần nào giúp cho cô cháu nhỏ đang chờ câu trả lời.

- Linh Lan ạ, con phải suy nghĩ, cân nhắc kỹ lưỡng trước khi quyết

định. Hãy mạnh mẽ và có chính kiến chứ đừng nhẹ dạ để tình cảm lôi cuốn mà ảnh hưởng đến tương lai. Trước sau, gia đình và tình yêu thương của bố mẹ vẫn mãi là chỗ nương tựa ấm áp cho con. Linh Lan hãy cố gắng tìm cách tâm sự với mẹ để bảo đảm quyết định của con không phải là quyết định nông nổi. Các bác chúc Linh Lan sáng suốt để tìm giải pháp thích hợp cho con, cô gái Việt Nam trong một gia đình mà bố mẹ con vẫn mong muốn giữ gìn nề nếp cũ.

Những chiếc ly đưa lên cao, đụng côm cốp với tiếng cười rộn rã trước khi nhóm "3 điều 4 chuyện" vẫy tay chào nhau trong lời hẹn gặp lại lần sau.

NB

The advertisement is for Baotré magazine. At the top, the logo 'tre' is displayed. Below it, four Smurf characters are shown, each with a checkmark and a benefit: 'DỄ ĐỌC' (Easy to read), 'DỄ THẤY' (Easy to see), 'DỄ CẮT' (Easy to cut), and 'DỄ TÌM' (Easy to find). In the center, a Smurf character is driving a car, with the text 'RAO VẶT TRÊN BÁO TRẺ' (Real Estate on Youth Magazine) and 'HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG' (Fast and effective). Below this, it says 'TIẾT KIỆM THỜI GIAN & TÀI CHÍNH' (Save time and money). At the bottom, it states 'ONLINE TRONG NGÀY' (Online today) and provides the website 'HTTPS://BAOTREONLINE.COM'.

BIỆM HỌA

Những loại huy chương VN vô địch!

ĐIỀU CỎ NƯƠNG

Xu hướng Thu

■ **Quần jeans ống rộng tiếp tục là trend**, và có thể mặc thoải mái cho dịp thường ngày. Càng dễ đẹp mùa thu vì hợp với boots và giày bít mũi, nhìn cao ráo, gọn gàng hơn. Không chỉ jeans ống rộng mà quần tây ống rộng cũng thịnh hành, hợp với cả giày sneaker - dễ mặc đi làm hơn jeans ống rộng. Ngoài ra thu này cũng có kiểu quần tây ống đứng, ống loe với họa tiết kẻ nâu chìm hay ca-rô tinh tế.

■ **Kẻ sọc** cũng phổ biến, nhất là sọc ngang Breton. Nhiều lựa chọn trên các món đồ mùa thu. Ngoài kẻ sọc thì màu đỏ nhấn nhá cũng thịnh hành. Không phải kiểu váy, áo màu đỏ, một phụ kiện điểm nhấn đỏ sẽ hợp hơn như đôi sneaker đỏ, đôi búp bê MJ đỏ, túi xách, thắt lưng hay mũ lưỡi trai đỏ là một trong nhiều lựa chọn.

■ **Áo len mùa thu** năm nay hướng đến texture kết cấu nổi bật, với đường đan, dệt kim nổi hơn, thú vị hơn thay vì tối giản. Áo vest không tay cũng được ưa thích, dễ tìm kiểu dáng ôm đẹp. Mặc trơn hay mặc bên ngoài áo tank-top hay T-shirt. Những kiểu vest này không chỉ đẹp với váy denim, cũng hợp quần jeans, quần tây đi làm hay diện đẹp. Ngoài ra còn có kiểu áo len sweater vest không tay cổ chữ V hay cổ tròn.

■ Giày đế bằng mũi nhọn, giày gót mèo kitten heel, giày slingback kiểu Pháp, giày búp bê hay giày ba lê là lựa chọn mùa này. Mang với đồ casual như jeans thì có nét tương phản nữ tính, mặc với đầm, váy thì trang nhã. Các tông nâu của giày, boots thì ấm hơn thay vì tông nhạt hay be.

■ **Áo khoác** là phần quan trọng tủ đồ mùa thu, mùa này áo khoác lửng cropped jacket trở lại vì cũng hợp với quần ống rộng hay cạp cao. Áo khoác lửng phối hợp với quần ống loe, ống đứng (straight-leg) cũng rất đẹp. Đa dạng chất liệu, vải twill dệt chéo, len, denim.

■ **Váy skirts** trở lại sau nhiều mùa lãng quên. Rất nhiều kiểu váy denim mọi độ dài và kiểu váy denim sông rất thịnh hành. Váy cắt chéo bias vải satin ôm dáng, váy xếp li cũng được ưa chuộng.

Thơ

Khế lêm

Một lần nữa, sau nhiều năm, chúng ta trở lại với thơ Khế lêm. Ông được biết tới như người khởi xướng và nuôi dưỡng phong trào thơ Tân hình thức Việt. Qua hai thập niên, Khế lêm vẫn kiên trì sáng tác và đa dạng hóa thơ Tân hình-thức cũng như phổ biến, vận động khuynh hướng thơ này.

Thơ ông dùng Tân hình-thức và sự vật, sự việc nào đó để bộc tỏ tâm tình, tư duy của con người hôm nay. Những đề tài được ưa thích của Khế lêm cũng là của phần lớn các nhà thơ đương đại - như quan hệ giữa người và người, thân phận, quê hương.

Phải nói thơ Khế lêm chứa đựng nhiều khai phá nhưng khó đọc, khó cảm với người bình thường. Ở đây chúng tôi chỉ chọn đăng những bài tương đối ít góc khuất và gần với đời thường để người đọc có thể đồng cảm và chia sẻ. **SAO KHUÊ**

tân hình thức và câu chuyện kể

Khi tôi ngồi uống cà phê ngoài lề đường và kể lại câu chuyện đã được kể lại, từ nhiều đời mà đời nào cũng giống đời nào, mà lời nào cũng giống lời nào, về người đàn bà và đàn con nheo nhóc (nơi góc phố được gọi là chỗ chết, nơi góc phố được gọi là chỗ sống), kể những đường kẻ bằng than đen; gãy góc, xấu xí như cái bóng trong tấm hình cũ, như dĩ nhiên hôm nay ngày mai ngày mốt, như thế thôi thì thế thôi, biết đâu chừng

nhưng người đàn bà và đàn con nheo nhóc, vẫn kể lại câu chuyện đã được kể lại, như người khác đã từng kể lại, dù chẳng để lại gì ngoài câu chuyện đã kể, bởi câu chuyện đang tự kể lại, và không ai, ngay cả người đàn bà và đàn con nheo nhóc, bước ra ngoài câu chuyện đã được kể lại.

tết ở new york

Năm cũ không bước qua năm mới vì năm mới vốn thông thương với năm cũ trong lúc lũ tết và lũ tuyết ập xuống mái nhà ôm lấy nhau không chịu tan ra chẳng khác nào năm cũ nằm ôm lấy năm mới nhè nhàng không thể bước qua nhau mãi cho đến lúc giật mình thức giấc bởi tiếng động của cái lạnh làm se da thay cho tiếng pháo nhắc tới tết.

trưa

Dốc
Nhà
Râu tóc
Xóm quê
Phố người tứ xứ

Lầm lũi nhớ mùa sóng hương nếp
Sông
Ởi chèo

Bến ...
Nheo mắt trưa
Lòng mây.

cà phê

gác mái
con đồ không
giả dụ vậy

ẩn dụ lời
đừng đùa bốn với kỷ ức

nóng nảy

đã đến lúc phải chôn sống
cả hơi thở

tí tách
giọt cà phê rơi

mong

Chống gậy trông đôi hoa
Hỏi thăm về quê nhà
Áng mây màu cước bạc
Cảnh trời muôn dặm xa.

gửi lão tử

Thong dong về non xanh
Ngày hư hơi gió lành
Quán không lòng mong tưởng
Một chòm mây mai danh.

chợ trời

bụi bặm
ngổn ngang nắng gió

thở chút hơi ngày hát cuồng

nghe ngóng
phế thải cả

xao xác, xao xác
chim muông bay

coi chừng hoàng hôn
đóng cửa lại

kịch một ngày

bình minh
(lại bình minh)
nhắc tới là sôi ruột

môi diều thuốc
không cháy

chắc lưới
đằng nào cũng đã bị mắc bẫy

hiên mưa
hiu quạnh quá

khán giả đầu
ở ngoài kia kia

màn

Cho xin miếng nhót!

Năm nào nông dân Pháp cũng rên hân hán để chuẩn bị tinh thần cho người tiêu dùng việc tăng giá rau quả. Năm nay, coi bộ cái có thiếu nước này khó bề chinh phục vì từ tháng Giêng tới quá nửa năm, mưa không ngớt. Trời đất ảm thấp khiến ốc sên sinh sôi nảy nở vô kế hoạch.

HAI QUÊ
PARIS, PHÁP

Bước ra khỏi cửa, anh dặn mình đi đứng cẩn thận để tránh sát sinh. Nhưng lẩm lẩm vội, một mắt ngược lên coi trời sắp mưa chưa, một mắt ngó áp điện thoại xem chuyến xe lửa mình đi có bị trễ hoặc hủy hay không (chuyện như cơm bữa ở Paris) nên nhỡ chân mà nghe một cái rộp thì mong sao đó chỉ là chiếc lá khô để lòng đỡ áy náy. Khổ nỗi, trời ảm thấp quá, cành lá nào khô cho kịp khi mưa sáng chưa tạnh mưa trưa đã tới. Chiều về qua ngõ, nhìn con ốc bị đạp còn nằm nguyên ở đó, anh không khỏi nhớ truyện cổ tích Tàu thuở bé được nghe người lớn trong nhà kể.

Rằng xưa có chàng trai nghèo, cần mẫn và hiền lương nhưng mãi vẫn sống thui thủi một mình. Một hôm, trên đường ra đồng trông thấy con ốc sên, không những không nỡ giẫm đạp mà còn nâng niu đem về, bỏ vào cái lọ làm... pet chơi. Hôm sau, đi làm về, chàng ngỡ ngàng nhìn thấy trên bàn có mâm cơm thơm tất ai đó đã dọn sẵn. Lấy làm lạ, chàng qua hỏi hàng xóm thì được đáp: «Vợ cậu chứ ai!». Chuyện lạ cứ thế lặp đi lặp lại mỗi ngày, chàng bèn ráp tâm rình thì thấy sau khi mình rời khỏi nhà, con ốc từ trong lọ chui ra ngoài, hóa thành một thiếu nữ xinh đẹp tuyệt trần, xắn tay áo nhóm lửa, thổi cơm. Chàng liền chạy đến

hỏi: «Nàng là ai vậy?» thì nàng đáp nàng là tiên ốc. Trời thương chàng tốt bụng, phái nàng xuống trần hoạt động bí mật. Nay bị phát giác, phải trở về sông làm ốc. Dứt lời, tiên ốc mượn cơn gió biến mất.

Anh nhủ thầm, sao nghe giống Tú Uyên Giáng Kiều của Việt Nam quá ta, chỉ khác là Giáng Kiều bước ra từ tranh vẽ, có phần lãng mạn hơn vỏ ốc.

Lạ, con ốc buổi sáng bị bàn chân tội lỗi giẫm phải, mười mấy tiếng đồng hồ sau, hai cọng râu vẫn thò ra khỏi vỏ, ngoe nguẩy *Good Evening* anh. Anh dừng lại, cúi xuống xem xét, thấy vỏ tuy bể nhưng toàn thân con ốc được một lớp nhầy

Tranh vẽ nàng tiên ốc

bao bọc và sự sống của nó không có vẻ gì bị đe dọa cả. Mừng hóm, anh nhẹ nhàng bốc con ốc lên, cho vô lòng bàn tay, đem về nhà, đi kiếm cái lọ...

Chị vợ đang yên ổn xào nấu trong bếp, bỗng bị anh chồng đột ngột giật ngang chiếc hũ mới rửa sạch để muối dưa thì la âm lên. Anh sợ tật nói dai của vợ, vội vàng ba la bỏ

lô một tràng để điệu hổ ly sơn...

Em biết không, tại Nhật Bản, Hy Lạp, và một số quốc gia Châu Mỹ La Tinh, từ lâu phụ nữ đã biết chăm sóc da bằng cách bắt ốc sên, cho chúng đi dạo khắp 4 vùng chiến thuật trên người. Ốc nhả càng nhiều nhớt, các nàng càng thích vì chỉ cần nằm với ốc thời gian một giấc ngủ trưa, ngồi dậy soi gương sẽ thấy mụn nhọt tiêu tan, da dẻ mịn màng, láng o và sáng sủa như con gái đương xuân. Nàng nào mang thai, sinh con hoặc giảm cân bị nứt da những chỗ không nên nứt nhất, cứ việc bắt ốc sên thả lên người là sẽ nhanh chóng tai qua nạn khỏi.

Ở Pháp, thời chưa có thuốc đỏ hay côn sát trùng, các cụ làm gì biết nước bọt ốc sên có chất

Nuôi ốc sên - NGUỒN WIKIMEDIA.ORG

kháng khuẩn, nhưng nhờ quan sát và kinh nghiệm, họ thấy ốc sên có biệt tài làm lành vết thương nên hể trẻ nít té ngã trầy trụa hay trong nhà có người bị bỏng là họ ra vườn bắt ốc sên bỏ lên chỗ bị thương ngay. Cũng giống như việc dùng đĩa trị bệnh. Trước khi có thuốc kháng viêm, giảm đau, đĩa là cứu tinh cho rất nhiều căn bệnh phiền toái như giãn tĩnh mạch, ứ máu, thấp khớp... Hiện nay, tại các nước tiến bộ như Hoa Kỳ, Pháp, Anh, Đức... người ta lập trang trại nuôi đĩa để cung cấp cho các bệnh viện, phòng khám tư hoặc cá nhân nào muốn tự chữa bệnh bằng đĩa. Ở Mỹ, trị liệu bằng đĩa được FDA chuẩn thuận hàng loạt. Y khoa thẩm mỹ dùng đĩa để vá những nơi nào kim chỉ không vá nổi. Con đĩa được nuôi bằng máu gà cho lớn rồi bắt nhện ăn 3 tháng trước khi lên đường. Vì bị bỏ đói lâu

ngày, khi được cho ăn, nó ngoác cả ba cái hàm trời cho ra mà ngoạm. Đồng thời lại nhả ra một thứ dịch có khả năng kết dính vết da rách, chống đông máu. Hút mấy chục phút nó nề rồi thì tự nó rút quân, nằm phè ra chờ chết, vào thời xưa, người ta sẽ dùng lại nó bằng cách trích máu ra khỏi người để bắt nó lao động tiếp. Ngày nay, xong nhiệm vụ rồi thì sẽ bị thủ ống chích, không ai dùng lại lần thứ hai.

Trở lại với ốc sên, nghiên cứu khoa học cho thấy nước bọt của ốc sên chứa nhiều sinh tố A, E, C cùng các chất *elastine*, *collagene* và kháng viêm. Chất *Allantoine* trong nước miếng ốc có khả năng tạo ẩm, xoa dịu đau rát, phục hồi rạn nứt và nhanh chóng tái tạo tế bào mới. Phát hiện này giải thích vì sao nhót ốc sên chính là kho tàng dưỡng chất, là loại kem

duỡng da tự nhiên, miễn phí và vô cùng hữu hiệu cho các vấn đề khó chịu như mụn nhọt, mẩn ngứa, sẹo, bong, vết chân chim, quầng thâm, da khô, nếp nhăn...

Và vì vậy mà gần đây, nhiều nông dân Pháp lập trại nuôi ốc sên, lấy nhót để chế tạo hàng loạt mỹ phẩm, từ xà bông, kem dưỡng da, sữa rửa mặt, serum chống nhăn v.v... và cung cấp cho một số thẩm mỹ viện chuyên chăm sóc da bằng cách cho ốc sên nhả nước bọt lên chỗ nào mình muốn. Dứt lời, anh gạ: «Em à, bữa nào hai đứa mình rủ nhau đi làm snail skin care đi!»

Chị vợ bị trúng kế ly sơn, dỏng tai nghe ông chồng hươu vượn nhưng lòng vẫn hậm hực vì cái lọ muối dưa bị cướp nên «Xuời!» một tiếng rõ to xong tiếp: «Tuồng gì, ba cái thứ cảm giác lạ, anh muốn *care* thì *care* một mình đi. Nhớ hồi phong

trào *Fish Spa*, anh cũng hăm hở đi thử. Ôi thôi ồn ào! Được vài năm, bây giờ chìm xuống luôn rồi. Trời sanh ra con cá để nó ăn rong ăn rêu, con người bày trò, bắt nó ăn da chân, bao tử cá nào chịu nổi! Con ốc sên cũng vậy, chỗ nó thích bò là đất ẩm, cỏ ướt, bắt nó lên cạn, bò trên da người, xì trét chết con người ta đi!»

Anh các cố: «Lỡ con cá ăn rong rêu mềm èo mõi đâm chân, được ăn da chân giòn sần sật đổi khẩu vị nó vui hết lớn thì sao? Làm sao em biết con ốc sên nó bị xì trét? Xì trét kiểu đó, bao nhiêu anh cũng chịu! Vả lại, nó chỉ nhả nha nhả nhơ vừa bò vừa chảy dãi chứ có phải ăn uống gì hại bao tử hay lao động vất vả đâu nào!» Nói đoạn, anh lè lẹ ôm cái lọ vô phòng. Chờ nó bình phục, anh sẽ nhờ nó hành quân trên các nẻo đường dạn dày sương gió. Chừng thấy kết quả, chưa biết ai sẽ là người siêng đi bắt ốc sên hơn ai.

Trong lúc chờ nó khỏe lại để nhờ nó làm *skin care* thì hể mỗi lần nhìn thấy nó nằm ngoan ngoãn, yên ắng hay ông ọ bỏ trườn, anh lại nghĩ đến cô tiên ốc mà thấy vui vui trong bụng... Thật ra, nhà không phải không có người nấu cơm cho ăn, chỉ là, người nấu cơm trong cổ tích khi gặp ý trung nhân thì thẹn thò khép nép, gọi dạ bảo vâng, oong a oong ềng chứ không có «Xuời!»

HQ

Snail skin care

Bất động sản ở Texas hiện ra sao?

LÂM ĐÌNH
RICHARDSON, TX.

1. Nhà bán

Thị trường bán nhà ở Texas vẫn ổn định trong quý 1 năm 2024, theo dữ liệu từ Texas REALTORS®. Tại Texas, số lượng nhà bán trong quý 1 năm 2024 gần như không thay đổi so với năm ngoái (dữ liệu công bố ngày 24/4/2024 tại Austin bởi Texas REALTORS®). Trong khi đó, so với các tiểu bang khác, nguồn cung nhà ở tại Texas tăng 1.6% so với năm ngoái. Giá nhà trung bình hiện nay là \$330,950. Tình hình thị trường thay đổi đôi chút giữa các khu vực. Tổng số nhà niêm yết trên toàn tiểu bang cũng tăng, giúp người mua có nhiều lựa chọn hơn.

2. Giá nhà

Trong quý 1 năm 2024, giá nhà trung bình đã tăng ở 19 khu vực đô thị và giảm ở 6 khu vực. Tại các khu vực giá nhà giảm, không có nơi nào giảm hơn 2.3%. Tăng giá nhiều nhất là ở Odessa (11.2%), Midland (9.5%), và Texarkana (8.5%). Số lượng nhà niêm yết trên thị trường tăng, dẫn đến thời gian bán được nhà cũng tăng lên.

Lâm Đình

Broker Associate, Realty Firm Global
214-566-9372 | lamdinh.realtor@gmail.com
<https://lamdinh.com>

1651 N. Collins Blvd. Suite 260 Richardson, TX. 75080

3. Thời gian chờ

Thời gian chờ, tức khoảng thời gian cần để bán hết các căn nhà có sẵn trên thị trường với tốc độ hiện tại, đã tăng từ 2.7% tháng vào cuối quý 1 năm ngoái lên 3.8% tháng vào cuối quý 1 năm nay. Mặc dù một số khu vực đô thị có thời gian chờ ở mức mà các nhà kinh tế xem là thị trường cân bằng (6 đến 6.5 tháng), phần lớn các khu vực ở Texas vẫn có thời gian chờ thấp hơn mức này, cho thấy nguồn cung nhà ở vẫn chưa đủ và còn là một vấn đề đáng lo ngại. Số lượng nhà được niêm yết tăng 33.7% vào cuối quý 1 so với cùng kỳ năm 2023. Trên toàn tiểu bang, thời gian các ngôi nhà nằm trên thị trường giảm 2 ngày so với năm ngoái.

Ông Jef Conn, Chủ tịch Texas REALTORS®, cho biết: “Trong thời kỳ đại dịch, người mua thường phải quyết định nhanh chóng và cạnh tranh với những người mua hăm hở khác. Hiện nay, người mua nhà có thêm thời gian để xem xét kỹ các bất động sản và đưa ra quyết định hợp lý nhất. Mặc dù lãi suất vẫn cao, nhưng có nhiều cơ hội tốt cho người mua. Bên cạnh đó, đối với người bán, giá nhà vẫn ổn định so với năm ngoái, cho thấy cơ hội tốt để bán nhà. Bất kể bạn là người mua hay người bán, làm việc với một REALTOR® ở Texas là lựa chọn thông minh để nhận được thông tin và sự hướng dẫn tốt nhất.”

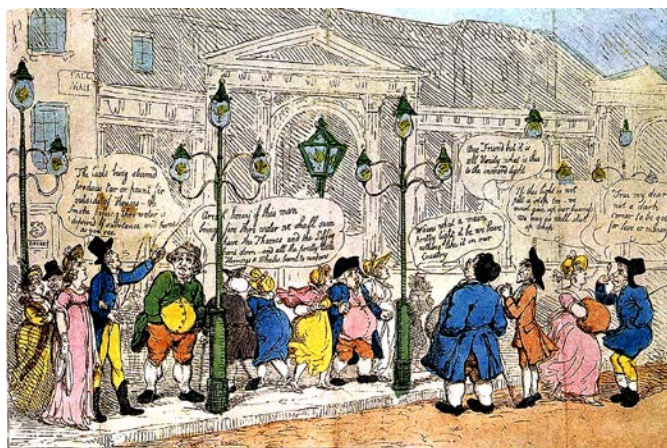

ĐOÀN XUÂN THU
MELBOURNE

Cách nay khoảng 2000 năm, chỉ những nhà giàu thành Rome, mới có nô lệ đốt đèn bằng dầu thực vật để chiếu sáng lúc đêm về. Cõi phim La Mã cổ đại chúng ta đều biết. Năm 1417, thị trưởng thành phố London lệnh tất cả các nhà phải treo đèn lồng ở trước cửa khi đêm xuống trong những tháng mùa Đông. Mãi tới năm 1807, thành phố London; năm

1816, Baltimore của nước Mỹ lắp đèn đường phố bằng khí đốt. Rồi tới năm 1879, đèn chân không do Thomas Alva Edison (1847–1931) phát minh mới chiếu sáng đường phố.

Còn nước ta, thời Pháp thuộc, ngày 27.9.1865, Giám đốc Nha Nội vụ (Directeur de l'Intérieur) Paulin Vial cho thắp sáng 24 con đường (đặt tên theo số), tại Sài Gòn bằng loại đèn sử dụng dầu dừa. (Paulin Vial từng đóng lon trung úy, Trưởng đồn kiêm Giám đốc bản xứ sự vụ Gò Công. Tờ mờ sáng ngày 22 tháng 6 năm 1861 (Tân Dậu), Huyện Toại, Đỗ Trình Thoại, tấn công đồn Gò Công dùng gươm đâm Paulin Vial tửng chết)

1807, thành phố London lắp đèn đường phố bằng khí đốt

Phủ Thống đốc Nam kỳ ra nghị định yêu cầu dân địa phương phải tự thắp sáng ngõ ra vào cửa nhà của mình. Về việc thắp sáng công cộng, ngày 12.11.1867, Hội đồng thành phố Sài Gòn giao thầu cho Andrieu. Giờ thắp sáng bắt đầu từ 6 giờ đến 6 giờ 30 chiều, tùy theo

mùa, và chỉ tắt đèn vào 5 giờ sáng hôm sau, không được sớm hơn, vì từ 4 đến 5 giờ sáng là giờ làm ăn của bọn đạo chích. Hội đồng quyết định dùng dầu lửa để thắp sáng đèn công cộng kể từ ngày 1.4.1870. Chính quyền Pháp cho lắp 17 cụm đèn chùm tại bến Cầu Ông Lãnh, đường Catinat (VNCH Tự Do; CS là Đồng Khởi), đường Isabelle II (sau là Espagne, nay là Lê Thánh Tôn), bắt đầu từ đường Hôpital (nay là đường Pasteur) và đường Impériale nối dài (sau là Paul Blanchy, nay là Hai Bà Trưng)

Chớ xưa có đèn dầu là em mừng hóm rôi: “Đèn treo ngang quán. Tờ

Lễ khánh thành Nhà thờ Đức Bà Sài Gòn năm 1880, Sài Gòn đã có đèn đường - NGUỒN ANTOURSVIETNAM.COM

rạng bờ kinh”. Rồi “Đèn cầu tàu ngọn lu ngọn tổ. Anh trông không rõ, anh ngỡ đèn màu”. Tôi những năm đầu thế kỷ XX, thành phố Sài Gòn mới bắt đầu có đèn điện sáng choang. Trong phong tục nhơn vật điển ca –Sài Gòn 1906- ông Nguyễn Liên Phong ghi lại: “Phong lưu cách điệu ai bằng, Đường đi trơn láng, đèn giăng sáng lòa.” “Đèn Sài Gòn ngọn xanh, ngọn đỏ. Chớ đèn Mỹ Tho vẫn còn ngọn tổ, ngọn lu.”

Tui nhớ thời thơ ấu, năm 1965, trời sập tối, má dắt một đám con, 7 đứa, ra trước cửa Bưu Điện Tân Định chờ ba đi làm về. Ba về có mua bánh mì Tám Cầu đường Cao Thắng. Đường Hai Bà Trưng mới lắp cột đèn cao áp sáng trưng. Ngồi nhìn xe qua lại, có má, có anh, có em. Giờ tha hương đã bao năm, sâu cố xứ; vì con không thể nào gặp lại những ngày vui đó nữa. Đèn cao áp ngày này đã nằm yên trong ký ức, vì ngày nay đã có đèn LED hiện đại hơn nhiều.

Tui nhớ nhà đèn Chợ Quán của cái đất Sài Gòn. Tui nhớ nhà đèn Mỹ Tho đường Học Lạc. Một ngày thứ Bảy năm 1967, sáng nghỉ học, tui chạy Honda SS 67 qua nhà thằng Võ Thành Diệu, bạn cùng lớp, nhà ở đường Đốc Binh Kiều, bên kia Cầu Quay Mỹ Tho chơi; vì nó có đưa em

gái đầu quê phen Tân Thới, Gò Công nhưng da mặt em như mận Hồng Đào của cái xứ Trung Lương. Tui đâu biết tối qua, VC ném lựu đạn vô nhà đèn. Nên lúc 9 giờ sáng, lính đại đội 11 Trinh Sát, Sư đoàn 7, xét giấy tờ, bắt tui về sân đại đội để giải giao cho Cảnh sát của Đỗ Kiến Mười. Chú cảnh sát gác ở Bưu Điện thấy mặt tui ngồi chong ngóc trong khoảng sân có rào kẽm gai ‘concertina’ báo cho ba tui lúc đó làm Trưởng ty Bưu Điện hay. Đến lãnh tui về, ba không rầy rà gì tui hết ráo. Ba chỉ nói: “Xét tờ khai gia đình thuộc thẩm quyền của Cảnh sát và chỉ được làm trong giờ giới nghiêm. Trung úy Linh, đại đội trưởng này lạm quyền!” Nãy giờ đang ấm ức vì bị bắt vô cớ, tui khiêu nài mà nó còn hăm bắn tui nữa chớ; giờ nghe ba tui nói vậy, tui mát lòng mát dạ hết sức. Chuyện 60 năm rồi, con vẫn nhớ ba!

Thưa tui nhớ bến Ninh Kiều, Cần Thơ. Nhà

biên khảo Sơn Nam viết: “Khoảng năm 1937, đôi ba ngày một lần, tàu Nam Vang chạy ngang ghé lại Bến Hàng Dương mang tên là Quai de Commerce (Bến Thương Mại) khá lâu, hành khách, hàng hóa lên xuống rộn rịp, thêm người trên bờ xuống tàu rao thức ăn uống...” Trong đó, có hãng tàu Compagnie de Messageries Fluviales, mỗi tuần ghé qua 2 lần.”

Tui nhớ đèn ba ngọn, trước Pharmacie du Mekong giữa ngã ba Ngô Quyền, Hai Bà Trưng, Bến Ninh Kiều, Bến Hàng Dương ngày cũ. Tui nhớ Trần Thị Minh Chi, nhớ Trần Thị Nhân, học trò trường Đoàn Thị Điểm. Tui nhớ em Nguyễn Văn Mừng, học trò tiếng Anh buổi tối của tui, làm thợ trại đóng ghe Xóm Chài bên kia sông.

Tui nhớ bài báo của một nhà báo quốc doanh CS khoe là dân Ông Tạ Sài Gòn nhưng đặt dõc hồng có căn! Ông nói: bà Lý

Sói gần nhà ông là người đã nói câu: “Cây cột điện đi được nó cũng đi...” Nhiều năm sau, Nguyễn Xuân Phúc, cựu thủ tướng CS cải biên: “Nếu cột điện ở Mỹ biết đi thì sẽ về Việt Nam”

Nói thiệt hay giỡn chơi vậy cha? Cột đèn về Việt Nam hết ráo, tối ra Footscray nhậu, xa lộ không đèn, làm sao tui thấy đường về nhà? Bỏ em yêu ngủ một mình tối hù; em đâu có chịu em sợ ma lắm đó! Hu hu! Cây cột điện ở Mỹ chưa về thì “Bảy niếng” đã bị đá đít “về làm người tử tế!”

Cột đèn chớ cột điện cái giống gì? Dùng chữ cột điện là dốt; là không có ý nghĩa gì ráo? Cột điện hồi xưa thời Pháp dùng để đánh dây thép, đánh morse khi Mỹ chưa qua, chưa có đài viba! Chính vì vậy Bưu điện hồi xưa bà con mình còn gọi là Nhà Dây Thép. Cột đèn để chiếu sáng những con đường trong thành phố.

Ý câu nói rất thâm trầm: cột đèn nó đi, nó mang theo ánh sáng. Con đường CS chỉ còn lại bóng tối mà thôi. Không phân biệt cột điện, cột đèn mà làm tới Chủ tịch nước thì lạ quá?!

DXT

Bến Ninh Kiều,
Cần Thơ xưa -
NGUỒN ACHUYỀN XƯA

DU FACE

LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

“FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ” chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, tếu táo của cư dân trang mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

BBT Trẻ

Dầu biết CSVN luôn làm những chuyện khác người, nhưng ngay cả dân trong nước nghe qua cái tên trường cũng cảm thấy rùng rợn và không tin. Tiếc là ngôi trường ở trên có thật, nằm chình ình ở Quận Nhất - Sài Gòn. Sau 1975, CSVN đã cố nghĩ ra nhiều tên gọi để vinh danh Lê Văn Tám (một nhân vật giả tưởng không có thật) và “Đuốc Sống” chính là một trong những cái tên đó. Đuốc sống có nghĩa là ánh lửa biết tự nhức nhích, thẳng thắn hơn là... thịt nướng - miêu tả hình ảnh trần trụi trong câu chuyện bịa về một cậu bé xách chai xăng chạy ù vào đốt kho đạn của “địch”, sau đó bị dính xăng nên thành đuốc sống. Khác với chữ đuốc thiêng có nghĩa là ánh lửa soi đường ở chương trình Đuốc Thiêng trước 1975, do Việt Nam Cộng Hòa thực hiện.

Dĩ nhiên, CSVN vắt óc nghĩ ra và đặt tên “Đuốc Sống” cho các ngôi trường tiểu học không phải chỉ để cho vui, mục đích chính là khuyến khích học sinh của trường noi theo “ánh lửa biết nhức nhích” để làm một ngọn đuốc sống cho Đảng, nhà nước CSVN, thay vì chạy theo ánh lửa soi đường mà chạy qua Mỹ, Châu Âu... làm người.

Rất may, ngôi trường tên “Đuốc Sống” không ở cạnh cây xăng hay kho đạn nào (GOOGLE.COM)

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhấc bổng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

Ờ-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

Vị cứu tinh của đôi mắt

Patricia Bath (sinh ngày 4-11-1942 tại khu Harlem của thành phố New York, Mỹ). Năm 1969, Patricia Bath nhận được học bổng về nhãn khoa tại Đại học Columbia với tư cách là người da đen đầu tiên tại trường được đào tạo trong lĩnh vực này. Qua các nghiên cứu ở đây, Patricia Bath nhận ra người Mỹ da đen có nguy cơ bị mù cao gấp đôi so với bệnh nhân khác và họ cũng có nguy cơ mắc bệnh tăng nhãn áp cao gấp 8 lần. Nghiên cứu này giúp Patricia Bath có ý tưởng về một hệ thống nhãn khoa cộng đồng, chăm sóc mắt cho những người nghèo.

Năm 1974, sau khi hoàn thành chương trình nội trú về nhãn khoa tại Đại học New York, bà chuyển đến California làm trợ lý giáo sư phẫu thuật ở cả Đại học Charles R. Drew và Đại học

California, Los Angeles. Năm 1975, trải qua nhiều rào cản xã hội thời đó, bà trở thành người phụ nữ đầu tiên gia nhập Khoa Nhãn khoa tại Viện Mắt Jules Stein của trường Đại học California Los Angeles (UCLA). Năm 1976, Patricia Bath đồng sáng lập Viện Phòng chống mù ở Mỹ.

Năm 1981, Patricia Bath bắt đầu thực hiện nghiên cứu nổi tiếng nhất của mình: Máy thăm dò Laserphaco. Bà đã mất gần 5 năm để hoàn thành nghiên cứu, thử nghiệm để nó hoạt động và xin cấp bằng sáng chế. Năm 1986, bà chính thức ra mắt phương pháp điều trị đục thủy tinh thể ít đau đớn hơn và chính xác hơn. Năm 1988, bà được cấp bằng sáng chế cho máy Laserphaco Probe, trở thành nữ bác sĩ người Mỹ gốc Phi đầu tiên nhận được bằng sáng chế hạng mục về y tế.

Với máy thăm dò Laserphaco của mình, Patricia Bath giúp khôi phục thị lực cho những người bị mù hơn 30 năm. Thiết bị này được dùng trên toàn thế giới, và cải thiện thị lực cho hàng chục triệu người.

Tháng 7-2000, Patricia Bath được cấp bằng sáng chế cho phương pháp phân mảnh và loại bỏ đục thủy tinh thể, bằng năng lượng xung siêu âm. Tháng 4-2003, bằng sáng chế tương tự của bà về việc kết hợp công nghệ siêu âm và laser để loại bỏ tình trạng đục thủy tinh thể cũng được phê duyệt.

Cứu tinh của nhiều đôi mắt - bà Patricia Bath qua đời vào ngày 30-5-2019 tại San Francisco, do biến chứng của bệnh ung thư, bà hưởng thọ 76 tuổi. Lễ tưởng niệm Patricia Bath được tổ chức vào ngày 14-6 hàng năm tại Los Angeles. Ở Việt Nam cũng đã có rất nhiều người đã sáng mắt nhờ những phát minh của Patricia Bath, tuy nhiên nghe nói cũng có người “sáng mắt” vì những lý do khác

HỒ ĐẮC VŨ

Cây sồi

HỒ ĐẮC VŨ
MELROSE, MA

Bác Năm kéo chiếc bàn nhỏ tới khoảng cỏ xanh đang mọc lún phún sát gốc cây sồi già, để 2 chiếc ghế 2 bên, lấy điện thoại.

- Hello cha nội! Chạy qua ăn cá nục hấp cuốn bánh trắng rau muống.
- Ủa mùa này mà còn cá

nục?

Khánh, người bạn già, cùng trang lứa, cự trung úy pháo binh, dân Phú Nhuận, qua đây cũng 30 năm, về hưu 4 năm, hỏi.

- Cá tươi, thằng Mễ bán... Qua lẹ! Ủ! Bia thôi! 1 thùng 12 đủ rồi, tui còn nửa chai Scotch, dư say.

Bác Năm mua căn nhà có cây sồi mọc bên hông này đã 35 năm. Lúc từ trại tỵ nạn qua Vermont định cư, làm việc và dời về Boston.

Cũng như bác Năm cây sồi lúc đó còn trẻ, chỉ cao ngang mái nhà, bây giờ bác Năm đã già, về hưu, nên gốc sồi cũng to sần sùi tới 3 người ôm, tàn lá rộng tuốt trên cao phủ hết khu nhà, chỗ đậu xe và miếng đất nhỏ dọc bên hông nhà. Dưới bóng mát, gốc sồi là nơi nghỉ ngơi của bác Năm, suốt những ngày Hè, từ hồi còn làm việc cho đến bây giờ. Bác đặt cái bàn sắt, 2 chiếc ghế làm nơi uống trà, lai rai bia bọt với vợ, bạn bè, với Khánh, người bạn còn lại sau này.

Ông Khánh mang thùng bia lạnh đặt sát bàn, bác Năm vô nhà mang ra 2 đĩa 10 con cá nục, một rổ rau muống ngắt lá, rau thơm, bắp cá, xấp bánh trắng mỏng, chén nước mắm Phú Quốc đầy ớt đỏ xắt lát, pha nước cá hấp.

- Cá tươi rồi hà, tụi nó câu dưới Florida.

Bác Năm lấy bánh trắng, nhúng nước, cuộn tròn nửa con cá với rau, cắn một miếng, mấy cọng rau muống kêu cái rạo.

- Cuốn với rau muống cọng, chấm mắm giấm ớt pha nước cá, đúng kiểu Quảng Ngãi.

- Lần nào ăn món này tao cũng nhớ con nhỏ bồ, chủ tiệm bán Don, cá nục hấp gần đầu cầu Trà Khúc bên Sơn Tịnh, Quảng Ngãi ... Mẹ! Tao dân pháo binh mà pháo thua nó xa, ăn vô con cá nào, xả vô nó con cá đó.

Ông Khánh cười hà hà.

- Tao thì nhớ tiệm bà già vợ ở Nha Trang, bà làm món này mỗi cuối tuần khi tao từ trại Thùỵ Dương trong không quân về...

Bác Năm cụng ly, làm hết lon bia.

- ... Nhưng kiểu khác, cá tươi mới từ biển về, nhỏ bằng 2 ngón tay, bỏ đầu, làm sạch, hấp và cuốn cả con cá với rau muống, đắp cá trông trong chậu sành, sát bên bàn ăn ngoài hiên nhà, ngất lên, rửa rồi cuốn, uống rượu nếp trắng, lần nào cũng say, mà say là ngu, ngu riết, lấy con gái bả luôn.

Ông Khánh khui 2 lon bia.

Chuyện hồi đi lính, chuyện sau 75, chuyện trại tỵ nạn, lúc mới tới xứ Mỹ, kể lẻ trăm lần vẫn xào tới lui mỗi khi bia bọt.

Bia ngà ngà, ông Khánh thâm thì.

- Chắc tui về Sài Gòn.

- Làm gì?

- Chơi vài tuần... Cha đi hông?

- Ờ để coi.

- Tuần tới tôi mua vé, đang hạ giá, thứ Hai cho tui biết.

- Ừa.

Cuối tháng 7 bác Năm theo ông Khánh về thăm Sài Gòn sau 35 năm ra đi.

- Anh chạy lên nhà hàng Brodard giùm.

Bác Năm nói với người tài xế tắc xi.

- Dạ! Ở đâu bác?

- Hồi xưa ở đường Tự Do, đường chạy ra sông Bạch Đằng.

- Dạ con không biết hồi xưa... Để con hỏi.

Anh điện thoại.

- Rồi! Cám ơn chị.

Tài xế quay lại

- Bây giờ là đường Đồng Khởi bác!

Bác Năm ghé Brodard, cũng may, họ còn giữ cái tên, chỉ thay tên đường.

- Cho tôi trà lipton chanh đường.

Nhưng tiệm hoàn toàn thay đổi, không còn chút hơi hám nào của Brodard, nơi bác uống trà lipton chanh đường, ăn sáng với mấy người bạn thời trung học bằng tiền bà già cho mỗi tháng.

Loanh quanh khu Tự Do, trưa bác Năm về Tân Định, ghé tiệm Huế ngày xưa ở đường Đinh Tiên Hoàng, nhưng bây giờ là tiệm xông hơi đầm bóp.

Bác Năm kéo chiếc ghế, ngồi xuống

- Cho tôi hủ tiếu Mỹ Tho.

May! Tiệm hủ tiếu Thanh Xuân vẫn còn...

Tối ngà ngà mấy chai bia với con gà hấp muối ở tiệm Tàu, chợ Cũ, bác Năm đi bộ về khách sạn ở đường Lê Thánh Tôn

Ừa? Sao lạ, bụng dạ lại

nôn nao nhớ Boston, nhớ căn nhà nhỏ, nhớ cây sồi già còn hơn nhớ Sài Gòn, Phú Nhuận ngày xưa.

...

Căn nhà 3 phòng ngủ xây theo kiểu xưa, 3 phòng ngủ nhỏ xíu.

Nhớ hồi dọn vô.

- Anh! Nhà này nhập cảng tới Boston hả?

- Là sao?

- Em đoán là nhập từ Nhật.

- !!?

- Tại phòng ngủ nhỏ tí tẹo...

Bả bước tới cửa.

- Nè! Em đứng gần đưng cửa...

- Thì tại em cao.

À! Vợ tôi cao thiệt, cao hơn tôi hết cái đầu.

- Ít tiền thì mua nhà nhỏ, thấp, em cao ráng chịu.

Vậy là bả giận luôn tới 3 tháng, với lý do.

- Anh xúc phạm chiều dài quý phái của em.

Nhưng được là, khu dân cư yên tĩnh, và tôi thích nhất là nhiều cửa sổ, phòng nào cũng 2 cửa sổ, phòng khách có cửa kính cao, chạy hết chiều ngang bức tường, nhìn ra vạt cỏ xanh trước nhà, bên kia là khu rừng cây trên dốc núi đá, sát hông nhà là cây sồi đầy tiếng chim hót và bóng mát.

Bác Năm bước ra cửa sổ, nhìn xuống đường Lê Thánh Tôn vắng tanh.

Ừ! Nhắc tới cây sồi bác Năm càng thấy nhớ nhà.

Dưới gốc sồi

Cuối Xuân, tuyết tan vừa lòi cỏ xanh, trời ấm trở lại là bác bày cái bàn sắt sơn trắng, 2 cái ghế ngay bên gốc cây, treo thùng ướp lên móc đã gắn sẵn để chứa nước đá ướp bia lạnh.

- Hè! Qua nhậu đầu mùa đi cha! Có mực ống tươi, mới mua trên chợ Việt Nam.

Ông Khánh chở thùng bia lớn tới, chị Năm đem ra đĩa lớn mực ống nhỏ bằng ngón tay mà chị đã lựa ở chợ.

- Mực nhỏ nhúng bia ăn với rau đủ loại, chấm mắm nêm mới ngon, 1 cuốn là 1 con, cụng ly là làm luôn 1 cuốn.

Chị lấy bánh tráng nhúng nước nóng, cuốn con mực với rau.

- Dzô cái anh Năm, anh Khánh.

...

Hết 1 tuần lang thang, bác Năm buồn, nhớ nhà, nên trả thêm tiền, lấy vé bay về Boston.

- Sao vậy cha?

- Tao hết hứng thú ở lại đây... Bạn thì không còn ai, ngủm gần hết, còn vài thằng lại lưu lạc thập phương tứ hướng, ba má qua đời lâu rồi, gia đình ở cha nó bên Pháp, bên Mỹ, Canada... cái Sài Gòn trong lòng tao như bị thiếu... Chán ngất!

Quá xa lạ, tao về!

Bác Năm về Boston, Ông Khánh ở lại, cặp với em bồ nhí, sống luôn ở Sài Gòn.

Máy bay vòng Boston, chuẩn bị đáp xuống phi trường Logan.

Ngồi trên máy bay, bác Năm thấy rộn ràng trong lòng như ngày trở về Sài Gòn cách đây 1 tuần.

Thành, thằng con trai rước tại phi trường.

Đã 2 giờ sáng, bác Năm kéo va li vô căn phòng nhỏ, ôm chiếc gối, hít một hơi dài, nhìn quanh căn phòng thân mến. Chuyến bay quá lâu làm bác mệt, nên lăn ra giường ngủ khò.

Bác Năm mở mắt, nhìn đồng hồ trên tường, đã 10 giờ, buổi sáng yên lặng một cách lạ lùng.

- Ủa? Sao những tiếng chim hót quen thuộc đâu mất hết

- Mùa Hè, mấy bầy kết thường chí chóc trên cây sồi từ sáng tới trưa mà!

- Sao lặng thinh vậy cà?

Bác Năm ngồi dậy, mở 2 cái cửa sổ, nắng sáng lùa vô.

- Nắng?

Bác Năm tới sát cửa sổ, nhìn ra ngoài.

- !!!.

Thành đang ăn sáng, bác Năm bước tới, run giọng.

- Con đồn cây sồi rồi?

Thành cúi mặt, nuốt miếng trứng.

- Dạ!

- Lúc nào?

- Dạ! Lúc Ba về Sài Gòn.

- Con có biết cây sồi là nơi chứa bao kỷ niệm cuộc đời của Ba với Mẹ con và bạn bè ở Mỹ? Là nơi Ba hưởng những ngày già còn sót lại của Ba không con?

- ...

- Con có biết đó là nơi Ba thường ngồi một mình, nhớ người Mẹ đã qua đời của con không?

Thành ấp úng.

- Dạ biết Ba.

- Vậy sao con đồn?

Thành đứng dậy, bước tới kéo ghế.

- Dạ Ba ngồi.

Bác Năm ngồi xuống, bàn tay run chùi giọt nước mắt chực rơi, ông nhìn ra cửa sổ, nơi cây sồi già đứng đó đã bao nhiêu năm.

- Trước khi Ba về Sài Gòn, con nhận thư báo của thành phố Melrose...

Thành bước tới kệ sách, lấy cái thư, đưa cho Ba.

-... Họ cho biết cây sồi đã chết từ dưới rễ, lên tới thân cây 1 năm rồi...

Bác Năm vẫn thất thần nhìn ra cửa sổ, cây sồi già sần sùi như mập mạp trong khoảng hông nhà đầy nắng, bác đứng dậy.

-... Và có thể gốc bất cứ lúc nào khi trời mưa, hoặc gió lớn...

Bác Năm bước tới cửa sổ, nhìn ra cây sồi chỉ còn

sát gốc, mặt gỗ vàng, lớn như mặt bàn ăn.

- ... Cây sẽ đổ xuống sập nhà và gây tai nạn cho gia đình. Thành phố yêu cầu đồn bỏ cây. Mọi chi phí được đài thọ, ban cây xanh thực hiện việc cưa cây trong ngày... Ba thấy đó! Đây là yêu cầu của thành phố, con không thể không làm...

Bác Năm bước ra hông nhà, đứng lặng yên bên gốc sồi đã bị cưa.

Sáng thứ Bảy, bác Năm kéo chiếc bàn sắt, để ngay khoảng cỏ xanh sát gốc sồi, pha ly cà phê phin kiểu Sài Gòn, những giọt cà phê đen đậm đang chảy xuống ly thì điện thoại kêu.

Bà vợ đã ly dị của ông Khánh the thé.

- Cha Khánh chết rồi anh! Chết hôm qua... Sụp bà chè, Đột quy! Mẹ! Chả đâu chịu nổi con quỷ cái đó, nó có 25 tuổi hà! Súc voi cũng tiêu, nghe đâu thiêu bên đó luôn, gởi tro vô chùa.

Bác Năm run tay tắt máy.

- Trời đất!

Khánh, thằng bạn còn lại của Bác đã qua đời.

Trời bỗng xối cơn mưa rào.

Bác Năm ngồi yên trong mưa, nhìn phin cà phê, thở dài.

Hôm sau, nửa khuya, bác đổ bệnh chóng mặt, khó thở, Thành phải kêu 911 đi cấp cứu.

Hai ngày sau, Thành rước Ba về, bác sĩ cho biết, ông bị lên máu, nhịp tim không ổn định, cho về nhà uống thuốc, dưỡng bệnh, tránh rượu chè và những xúc động mạnh.

- Ba nghỉ ngơi, vài bữa là hết bệnh.

- Ồ hồng sao đầu con.

Chiều đó, bác Năm quay đầu giường sát tường bên kia, nằm dựa gối, đối diện 2 khung cửa sổ, nhìn ra nơi tàn cây sồi, che bóng ngày nào với những con chim cu rừng màu nâu lao xao.

“- Ủa Khánh hả? Về hồi nào.

- Tao về hôm qua! Buồn quá, tính qua mấy làm mấy chai cho vui.

- Mấy ở bên vui thú gái ghẹo mà buồn gì?

- Nền đổ bệnh tùm lum.

- Mai thứ Bảy, 6 giờ chiều ghé đây.

Sáng thứ Bảy, bác Năm lái xe lên Burlington, tới trại gà người Việt, mua 2 con vịt tơ lớn, họ làm lông, lấy tiết sẵn, ghé chợ mua rau, đồ phụ tùng cho món tiết canh vịt.

Đúng! Món tiết canh, cháo vịt biến mất từ ngày bà vợ ra đi, bà về châu trời, mang theo món tiết canh vịt để dời lên trên, chừa lại nồi cháo lạnh tanh cho bác, 15 năm rồi, hơi tiết canh đã bay theo nhang khói.

- Bữa nay tui làm tiết

canh cháo vịt, đãi thẳng bạn chí cốt theo gái ở Sài Gòn, đổ bệnh trở về.

Bác Năm bày hết mọi thứ làm tiết canh vịt trên chiếc bàn ngay gốc cây sồi già.

Bác vắt miếng chanh vô tô, đổ 4 muỗng nước ấm, 2 muỗng nước mắm Phú Quốc, để trên mặt bàn sát. Bác nhớ lại cách làm tiết canh của bà vợ. Lấy nửa lá gan vịt đã luộc sẵn, cái mè, ruột, tim, khúc cổ vịt, bỏ hết lên chiếc thớt, cắt nhỏ.

- Hồng phải dzậy anh Năm oi!

Chị Năm bước từ nhà ra.

- Anh phải băm nhỏ! Không cắt.

- Thì anh băm.

Chị Năm chỉ rổ rau.

- Anh băm thêm rau húng, rau mùi, ngò... Đúng rồi! Trộn chung vô một tô, chút nữa bỏ vô đĩa tiết canh.

Bác Năm rót một "sốt" Tequila.

- Uống cái khai hỏa em!

- Uống rượu mạnh làm gì...

Chị Năm cần nhàn.

- Hư gan, nát thận... Mau xuống dưới lằm.

- Cả mười mấy năm nay mới uống một hớp mà em.

Bác Năm cười.

Chị Năm tới ngồi ở bàn, bên gốc sồi với tàn cây to, che mát cả căn nhà, coi chông biểu diễn đánh

tiết canh vịt.

Bác Năm mở nắp tô nước sôi để nguội, bỏ muỗng bột ngọt, bày ra 2 chiếc đĩa hột xoài lớn, vô nhà lấy 2 chai nước suối đựng tiết vịt tươi ở nông trại đã hâm sẵn. Bác Năm đổ 2 lon tiết vô 2 tô lớn, thêm một chén nước sôi để nguội, dùng muỗng khuấy nhẹ, đều tay chừng 2 phút rồi rưới vô từng đĩa hột xoài.

Chị Năm đứng dậy, rải những gan tim cổ đã băm lên trên, chừng 5 phút, chị sắp lá gan vịt luộc xắt lát để trên mặt lớp tiết đã đông.

Bác Năm quay lại vợ.

- Nè! Bí quyết của em đây.

Bác lấy đĩa ngò om cắt nhỏ với rau quế, rải đều trên đĩa tiết canh vịt mới đông một màu đỏ tươi.

- Còn lớp đậu phụng rang nữa anh Năm.

- Có!

Bác Năm vô nhà mang ra bao đậu phụng rang sẵn, lấy chai Tequila lăn trên bao cho bề ra, rắc đều một lớp thưa trên mặt 2 đĩa, đặt ngay ngắn trên mặt bàn.

- Em thấy chưa? Anh đã học được ngón nghề của em.

Chị Năm thở thê.

- Em biết anh Năm của em giỏi mà!... Nhậu với bạn cho vui, em đi.

Chị Năm đi nhanh vô khoảng rừng bên kia

đường.

Cũng đúng lúc ông Khánh ôm 2 thùng bia Saporito, lấy 2 lon.

- Làm lon đi... Chà món hiếm đây!

Bác Năm.

- Cha ở Sài Gòn thì có ăn, 15 năm rồi, bữa nay tui mới làm, thêm cháo vịt về khuya ghen.

Gần hết 2 thùng Saporito, đĩa tiết canh vịt chỉ còn sót miếng nhỏ.

Bác Năm vô nhà đem ra 2 tô cháo bốc khói, đĩa thịt vịt thơm lừng.

- Giờ này ăn cháo khuya là đúng điệu.

- Mẹ! Cuộc tình so le của tui ở Sài Gòn cũng không ra gì.

- Sao.

- Con nhỏ trẻ quá, không làm ra tiền, chỉ ăn nhậu rồi "Ấy"

- Vây vui!

- Tui phải xài Viagra, Xài nhiều... nên đứt bóng!

- Thôi! Bê gì cũng xong rồi, làm hết chai Tequila với mấy lon bia cho vui.

Hai người bạn già ngồi bên gốc sồi, cụng ly, gật gù nhắc chuyện xưa nay.

Đã 9 giờ tối.

Ông Khánh đứng dậy.

- Thôi! Tối lúc phải đi.

Bác Năm ngạc nhiên hỏi.

- Đi đâu cha?

Ông Khánh không trả lời, và cũng như chị Năm, ông đi thật nhanh

vô khoảng rừng tối thui bên kia đường.

Bác Năm chưng hửng nhìn theo.

Còn lại một mình bên chiếc đĩa hột xoài sót miếng tiết canh vịt, chai Tequila thừa ngum rượu dưới đáy chai, trên chiếc bàn nhỏ sát gốc sồi sân sùi.

Bác Năm thấy hụt hẫng trong lòng. Bác ngồi xuống ghế, rót hết chai Tequila, kéo chiếc đĩa hột xoài, đưa mấy ngón tay nhàn nhèo, bóc miếng tiết canh cuối cùng, bỏ vô miệng, cụng ly Tequila, thở một tiếng dài ..."

Sáng hôm sau, Thành chạy bộ về, không thấy bác Năm ra gốc cây sồi uống trà như mọi khi, anh gõ cửa phòng ông già.

- Ba! Dậy chưa Ba?

Thành hé cửa.

Trên giường, bác Năm mặc bộ đồ bà ba lụa mới mua ở Sài Gòn về, nằm dựa đầu vô tường, nhìn ra cửa sổ mở rộng, nơi tàn cây sồi ngày trước.

Khuôn mặt bác xanh xao, đôi mắt nhắm, miệng cười nhẹ.

Thành bước tới gần hơn, nắm tay bác Năm.

Anh quỵ xuống sàn nhà, hai tay ôm mặt.

Bác Năm đã ra đi!

HĐV

Mùa bông súng Miền Tây

Mùa mưa là bông súng đại đua nhau nở đầy ven sông, kênh rạch, đồng trũng, ao khắp các miền Long An, Vĩnh Long, Đồng Tháp, Mỹ Tho, Cần Thơ, Bạc Liêu. Bông súng ở miền Tây chủ yếu có một phân là súng ta tím đỏ, nhưng phần nhiều là súng đại trắng.

Sức sinh sống của loài cây này thật kỳ diệu. Chẳng cần ai chăm sóc, cứ vui thân, vui rễ xuống đất sâu, mùa mưa, cây cứ thế mà lớn lên. Nước dâng đến đâu, cây cao tới đó. Bởi vậy, khi mùa lũ về, người ta đi thu hoạch bông súng, thân súng dài ngoằng tới vài mét.

Cứ chèo xuống đi nhổ những cọng bông xanh non tươi về, làm sạch bùn đất. Chỉ cần bứt bỏ bông nở, lấy thân súng, tước bỏ lớp vỏ ngoài mỏng rồi khoanh tròn lại, giao cho vựa. Từ đó họ giao ra chợ, cho nhà hàng.

Khi nhổ bông súng, người ta chỉ nhổ những cọng có bông trên đầu, vì ngon hơn những cọng lá. Cứ khoảng 10-20 cọng được quán thành từng khoanh tròn rồi chất lên xuống. Chỉ khi nhìn những xuống hoa súng trắng muốt ngược xuôi nhộn nhịp, bạn mới cảm nhận được vẻ đẹp rất riêng An Giang, Đồng Tháp ngay cả trong mùa lũ.

Với bà con miệt đồng thì xào, nấu canh chua, làm dưa... món nào cũng ngon, ngon nhất làm cái lẩu bông súng mắm kho. Cái món ăn dân dã từ thời cha ông lưu truyền tới giờ, mà đâu phải ai cũng biết ăn và được ăn.

Bông súng nhổ về được ngắt bỏ

NGUỒN VIET TRAVEL

hoa và chỉ giữ lại cọng để chế biến thành các món ăn. Trong đó nổi tiếng nhất là bông súng mắm kho, đặc sản An Giang, Đồng Tháp mùa nước nổi. Chỉ cần vài con mắm cá linh, rô đồng, thịt heo ba rọi và vài ba quả cà tím là có thể chế biến thành món mắm kho bông súng ngon lành, đúng điệu.

Canh chua bông súng cũng là món ăn dân dã đặc trưng. Ngoài nguyên liệu chính là bông súng, canh được nấu với bông điên điển, cá rô đồng hoặc cá linh, dùng me tạo độ chua và ăn sống với mắm kho rất tuyệt. Nhờ độ giòn, hòa lẫn với vị chua, cay, nồng khiến

thực khách dù chỉ thưởng thức một lần cũng đủ nhớ không quên.

Để chiêu lòng thực khách sành ăn, bông súng ngày nay còn được dùng làm gỏi, trộn với tôm, thịt và ăn kèm bánh phồng tôm. So với gỏi ngó sen, hoa chuối..., gỏi bông súng lạ miệng, nhưng vẫn bảo đảm độ giòn, ngon, đậm vị. Khi ăn thực khách sẽ cảm nhận được vị chần chát đặc trưng của vùng phèn tan trên đầu lưỡi, nhờ đó mới thấy được nét dân dã của người dân quê Đồng Tháp, An Giang.

DH- TIN INTERNET

Những điều cần làm khi trên 60

BẢO SƠN

Tuổi 60 có thể được xem là tuổi bắt đầu về già. Đây là lúc mà cơ thể và trí óc bắt đầu đi xuống. Lúc này, biết cách sinh hoạt, ăn uống, chăm sóc sức khỏe... sự suy yếu sẽ đến chậm hơn và chúng ta có thể sống một cách vui vẻ lạc quan hơn. Dưới đây là một số điều mà người trên 60 cần làm để đạt được các mục tiêu nói trên.

1. Duy trì giao tiếp xã hội. Nhiều người lớn tuổi không còn hứng thú giao thiệp hay sinh hoạt với nhiều người. Sự tự cô lập này sẽ ảnh hưởng tới khả năng nhận thức và bệnh trầm cảm. Không nên chọn đời sống hoàn toàn ẩn dật mà phải tích cực liên kết với bạn bè, gia đình và cộng đồng.

2. Chích ngừa. Lịch sử đã cho thấy vaccine hết sức hữu hiệu và đã giúp con người chống lại nhiều bệnh, nhất là bệnh truyền nhiễm. Khi lớn tuổi, hệ miễn nhiễm sẽ yếu đi, vì vậy cần phải chích ngừa cúm, sùng phổi, bệnh zona (hay giời ăn).

3. Khám sức khỏe thường xuyên. Những bệnh như cao máu, tiểu đường từ từ phát triển trong im lặng không dấu hiệu và nếu không phát hiện sớm bệnh sẽ ảnh hưởng rất lớn tới sức khỏe và có thể nguy tới tánh mạng. Việc khám sức khỏe thường xuyên sẽ giúp phát hiện sớm và điều trị ngay từ đầu.

4. Tập thể dục điều độ. Bỏ những hoạt động thể dục sẽ làm cho sự suy sụp của cơ thể tiến nhanh hơn. Thể dục giúp giữ vững sức mạnh cơ bắp, sự dẻo dai của xương khớp, và sự sắc sảo của trí tuệ. Hãy gắn bó với những sinh hoạt mà mình thích như đi bộ, bơi lội, đánh cầu lông, tennis. Nên tập thể dục loại nhẹ nhàng không dùng quá nhiều sức hay gây căng thẳng cho cơ thể.

5. Đừng quá mê rượu. Tuổi càng cao, tác động của rượu càng lớn. Hơn nữa, khi đã lớn tuổi sẽ phải thường xuyên dùng nhiều thứ thuốc, vì vậy tác động của rượu cùng với thuốc có thể đưa tới nguy hiểm không thể ngờ trước. Nếu có uống rượu, phải biết kềm chế và uống có mức độ. Phải nghĩ tới mức độ giới hạn rất nhỏ để bảo đảm an toàn cho sức khỏe. Tác động của rượu không chỉ nhất thời lúc uống mà nó gây những hậu quả lâu dài.

(còn tiếp)

DIFF SHORTS FILM FESTIVAL

23/8 tới 25/8. Đại hội phim ngắn và gặp gỡ với các nhà làm phim. Trình chiếu trên 80 phim. Có nhiều giải thưởng cho các phim hay

Địa điểm: Angelika Film Center & Café - Dallas, 5321 E. Mockingbird Ln #230, Dallas TX 75206. **Giá vé:** \$50-\$75.

NORTHPARK AUTOSHOW 2024

9/8 tới 24/8. Trưng bày trên 35 xe mẫu của các hiệu xe hàng đầu hiện nay. Có cả các loại Lamborghini, Sian, McLaren...

Địa điểm: NorthPark Center, 8687 N. Central Expressway, Dallas TX 75225. **Giá vé:** miễn phí.

HUGAPLOOZA!

24/8. Chương trình sinh hoạt đặc biệt dành cho trẻ em từ 2-10 tuổi. Trình diễn nhạc cùng các sinh hoạt giúp các em cảm thấy mình tốt hơn, đặc biệt hơn, vui hơn và được yêu thương hơn

Địa điểm: Klyde Warren Park, 2012 Woodall Rodgers Freeway, Dallas TX 75201, điện thoại 817-268-0020. **Giá vé:** miễn phí.

Hình ảnh Chùa Cầu sau trùng tu

Phục chế, trùng tu

Thành phố cổ Hội An, Quảng Nam vừa trùng tu xong chùa Cầu, một di tích nổi tiếng thế giới, sau vụ trùng tu, người ta há hốc vì dáng vẻ quá mới mẻ cũng như sự thay da đổi thịt từ một cây cầu có niên đại hơn 400 năm bỗng chốc thành đứa trẻ một tuổi. Mà đâu riêng gì cầu Chùa - Hội An, hầu hết các cây cầu cổ tại Việt Nam, các công trình cổ tại Việt Nam sau khi trùng tu đều rơi vào tình thế dở khóc dở cười này.

UYÊN CA
QUẢNG NAM - VN

Trùng tu theo trường phái nào?

Một nhà nghiên cứu văn hóa, hiện đang sống và làm việc tại Hội An, không muốn nêu tên, chia sẻ:

- Trên thế giới này, theo tôi thấy, có hai trường phái phục chế, trùng tu, nhưng cả hai trường phái ấy đều không liên quan đến trường phái trùng tu xã hội chủ nghĩa.

- Nói như vậy, nghĩa là Việt Nam và khối xã hội chủ nghĩa có riêng một trường phái phục chế, trùng tu?

- Có thể đúng mà có thể sai. Trong luật pháp, khối xã hội chủ nghĩa có riêng nền luật pháp, trường phái luật pháp xã hội chủ nghĩa, trong lịch sử, cũng có riêng lịch sử xã hội chủ nghĩa, có lẽ bảo tàng bảo tồn và trùng tu, cũng có riêng trường phái. Nhưng trước nhất,

phải nói về hai trường phái trùng tu.

- Xin anh chia sẻ về hai trường phái này ạ?

- Thứ nhất, có một trường phái tương đương, tức cũng na ná chép tranh, khi trùng tu, các chi tiết trùng tu tương đương với chi tiết thật và gắn kết với chi tiết thật nhưng phải làm sao để phân biệt được rõ cái này là cái mới, cái kia là cái cũ. Ngược lại, với trường phái thứ hai, tức

trường phái nhị nguyên, là cái mới trùng tu phải mang dáng dấp hiện đại, phải xấu hơn cái cũ để lại và gắn liền với cái cũ. Trường hợp trùng tu tháp Mỹ Sơn của ông Kaziz là một ví dụ, các tháp của ông trùng tu, đến nay vẫn giữ nguyên giá trị, cái của ông trùng tu nhìn nham nhở và đầy xi măng, vữa hồ, cái cũ còn lại thì rất đẹp, rất mỹ miều. Người ta dễ dàng nhận biết cái nào là bản gốc, cái nào là tu bổ ngay.

- Còn ở Việt Nam ta, tức trường phái xã hội chủ nghĩa thì sao?

- Việc trùng tu của trường phái xã hội chủ nghĩa cũng giống y như nền sử học vậy, tức họ viết sử lại, đẹp, sang trọng, hào hùng, hoành tráng, có liên quan đến bản cũ hay không thì không cần

thiết lắm. Trùng tu bây giờ lại có thêm khái niệm “trùng tu hạ giải”, tức gỡ cái cũ ra, mở tung nó ra, rồi làm lại, dán một số bộ phận cũ vào để gọi là có cái cũ trong cái mới. Hầu hết các cây cầu, các công trình đều làm vậy. Nhưng nếu nói đúng bản chất thì không thể gọi nó là trùng tu được nữa rồi.

- Vậy theo anh, trùng tu hạ giải nếu gọi đúng bản chất là thế nào?

- Tôi chưa có từ ngữ nào dành cho nó được, thực sự là vậy. Bởi nếu như trùng tu là mở bung ra, làm lại, sau đó giữ một số cái cũ gắn trong cái mới xây dựng lại thì không thể gọi là trùng tu được. Tu là tu bổ, trùng là tương đương, tu bổ tương đương thì phương Tây người ta làm lâu nay rồi, nhưng trùng tu hạ giải thì hiếm thấy

phương Tây làm, mà các nước tiến bộ cũng không làm vậy. Có ông tiến sĩ chuyên về trùng tu mang cái công trình của Nhật Bản so sánh với Chùa Cầu thật là buồn cười.

- Buồn cười như thế nào anh?

- Ông Trần Đức Anh Sơn mang công trình Suzakumon (Chu Tước môn), ở cửa chính phía nam của Heijo-kyo (Bình Thành kinh) ở cố đô Nara để so sánh với cố đô Huế và Chùa Cầu thì thật buồn cười. Vì công trình Chu Tước Môn đã hoàn toàn mất dấu, người ta phục dựng nó, kiểu na ná như Hải Vân Quan tại đèo Hải Vân vậy, làm sao lại đi so sánh với một công trình đang hiện ra lồ lộ trước mắt và đang có công năng sử dụng tốt được. Việc phục dựng có

thể không giống bản gốc nhưng chỉ ít nó giúp cho con người có cái nhìn về bản gốc. Ngược lại, thay đổi bản gốc bằng một bản mới có gắn một số chi tiết của bản gốc và chờ thời gian tạo tuổi thì không có triết lý nào giống nó cả. Nhưng thôi, chuyện đã rồi!

Người dân nói gì?

Thường thì người dân để ý đến kinh phí trùng tu trước tiên, sau đó đến chi tiết, mẫu mã. Anh Cương, một người dân Hội An chia sẻ:

- Nhìn nó mới thật, đẹp thật, đẹp một cách mới mẻ, thôi kệ, cũng mừng. Vì cầu kia xuống cấp trầm trọng rồi. Giờ có giữ nét cũ cũng đâu còn nữa đâu mà nói! Tôi chỉ tiếc là cái giá của nó cao quá!

- Nhưng cầu mới có cho anh cái cảm giác hụt hẫng gì không? Nhất là anh sống ở đây, đã quen nhìn cầu cũ?

- Ô, cái đó thì khó nói lắm. Vì tôi là người từng sống qua hai chế độ, cái cảm giác sống qua chế độ mới khiến cho mọi thứ cứ như trên trời rơi xuống mình trải qua rồi thì nghĩa lý chi bây giờ mình quen nhìn cái cầu cũ rồi đổi sang cái nhà mới hoặc quen nhìn một thứ gì đó rồi nó biến mất. Mọi thứ bình thường lắm em à! Nhưng mình phải nói thực là nghe khoản kinh phí hơn 20 tỷ đồng bỏ ra để trùng tu thì

Chùa Cầu Hội An trước khi trùng tu (Ảnh chụp đầu năm 2023)

khiếp quá!

- Thì cầu ngói Thanh Toàn ở Huế trùng tu cách đây mấy năm, tiền chưa rớt giá vẫn phải mất 13 tỷ đó thôi, cầu Chùa lớn hơn nhiều, giá đó nghe cũng hợp lý mà anh?

- Hợp lý là hợp lý với công trình nhà nước, bất kỳ công trình nào cũng gánh một mớ tiền oan trong đó. Chứ công tâm mà nói, trùng tu như mình thấy thì cao nhất cũng chừng 5 tỷ đồng là hết cỡ. Mình là dân xây dựng, lại là dân chuyên về xây dựng nhà giả cổ, nên nhìn qua là mình ước lượng giá cả nhanh lắm.

- Như vậy theo anh là giá trùng tu quá cao?

- Đúng rồi, ít nhất là cao gấp 4 lần so với giá thực tế. Giờ mình có thể qua chỉ từng điểm trên cầu

và nói luôn giá tiền bỏ ra để trùng tu từng điểm như vậy. Nên mức giá 20 tỷ là mức giá quá ảo, không thể tin nổi!

Đồng ý với anh Cường, chị Hoa, một cư dân Hội An khác cũng chia sẻ:

- Mức giá đó khủng khiếp quá, vì mình nhìn rồi, họ đã thay đổi màu sơn, mình thấy thực ra họ có thể giữ dấu vết cũ nhưng họ quyết không giữ, cũng có thể là vì số tiền hơn 20 tỷ này đây. Nếu giữ dấu vết thời gian thì rất dễ nhận ra mức giá quá cao, không biết số tiền ấy lọt đi đâu, nên làm cho mọi thứ trở nên mới rọi, đó là một kiểu hợp thức hóa kinh phí mà không lo lắng gì.

- Chị dựa vào đâu để đoán như vậy? Như vậy có vô đoán lắm không?

- Không vô đoán đâu em

à. Xứ này thì cái gì cũng vậy à, phải làm sao đó như là đang làm mới thì mới có ăn.

- Chị có thông tin gì không mà đưa ra nhận xét như vậy?

- Ông xã chị nhận cái công trình đào mương thủy lợi, 50 triệu đồng, chuyện cách đây 15 năm rồi. Ông phải chung chi cho các quan chức hết gần 20 triệu đồng, tiền lãi vẫn còn 15 triệu đồng, vậy thì cả tiền vật liệu xây dựng và tiền trả cho người lao động nữa thì còn bao nhiêu trong công trình thì biết rồi. Sau này ông xã chị đi đấu thầu công trình, thường thì đấu thầu, ai bỏ giá thấp sẽ được công trình, đằng này bỏ thấp thì bị loại, lý do loại bị họ nói rất thẳng thừng “bỏ thấp thì lấy đâu ra tiền để phong bì”. Vậy đó, thời bây giờ

làm cái chi cũng dựa vào phong bì cả. Nên giờ này mọi thứ đều đội giá, đội đến mức khủng khiếp!

Cũng bàn về giá thành chùa Cầu Hội An, một chị tên Tuyền cho biết:

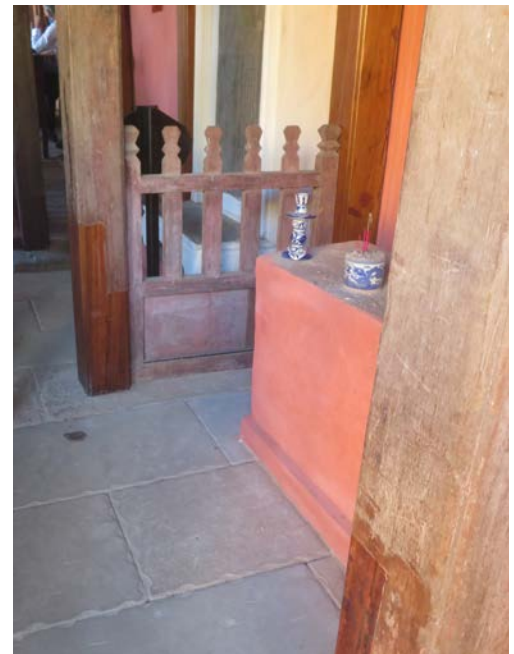
- Hiện tại, thứ gì trùng tu cũng phải mới, thành cái mới rọi càng tốt, bởi như vậy mới có thể nâng cao giá tiền, còn để nét thời gian trên đó, người ta sẽ dễ dàng nhận biết mức kinh phí cho việc trùng tu thì làm sao nâng giá được. Nguyên nhân của việc làm cho cái cũ thành cái mới hoàn toàn nằm ở hai chữ “nâng giá”.

Ồ, hóa ra triết lý xây dựng, triết lý trùng tu của xứ sở này nghe ra rất khôi hài, đó là bằng cách nào đó, làm cho nó mới hết thì mới có thể nâng giá được.

Bài và hình UC

Phía sau Chùa Cầu hiện tại, nước vẫn đen ngòm.

Cột gỗ trong Chùa Cầu sau khi trùng tu

Countertops (mặt bàn bếp) trước kia thường dùng tile (gạch) hoặc formica, nay thì có nhiều lựa chọn khi bạn tân trang nhà bếp. Sau đây là một số vật liệu thông dụng và giá cả:

Thay countertops

GRANITE

Có độ bền, ít cần bảo trì và khả năng chịu nhiệt cao. \$40-\$200/foot vuông

QUARTZITE

Có khả năng chống bám bẩn nhưng vẫn đẹp về mặt thẩm mỹ và dễ bảo trì. Có khả năng chịu nhiệt và bền. Nhưng có thể đắt hơn một chút so với đá granite. \$60-\$200/foot vuông

BUTCHER BLOCK

Mang lại cảm giác ấm áp cho nhà bếp. Có thể dùng làm thớt để cắt một số thực phẩm nhưng nếu không lau chùi cẩn thận, gỗ có thể "trông ghê ghê". \$50-\$150/foot vuông

QUARTZ

Được làm từ quartzite (đá thạch anh) và nổi tiếng vì vẻ đẹp nhưng đắt tiền. Vì hợp chất này bao gồm nhựa và một số thuốc nhuộm, thành phẩm có thể khác nhau, người mua nên gắn bó với một công ty hoặc thương hiệu nổi tiếng. \$75-\$150/foot vuông

CONCRETE

Có thể dùng xi măng đổ thành bất kỳ hình dạng nào, nhưng sẽ bám nhiều vết dơ nếu không "trám" mỗi năm bằng water-based wax sealant. \$50-\$150/foot vuông

STAINLESS STEEL

Bền, chịu nhiệt, nhẹ và chắc, nhưng đắt tiền và cần lau chùi thường xuyên để làm khô và sạch dầu tay. \$70-\$225/foot vuông

MARBLE

Có vẻ ngoài giống đá tự nhiên. Đẹp nhưng cần bảo trì kỹ. Dễ bị ố và xuống cấp. Thường thì phải dùng miếng lót dưới mọi thứ. \$50- \$120/foot vuông.

Kệ mở đã lỗi thời?

■ Sau thời gian “làm mưa làm gió” trong các phòng bếp, giờ đây kệ mở (Floating shelf) đang dần bị tháo bỏ để nhường chỗ cho tủ bếp (Closed cabinetry). Các chuyên gia đã chia sẻ những ưu, nhược điểm của kệ mở cũng như lợi ích của tủ bếp và lý do nó quay trở lại với thiết kế nhà bếp. NGUỒN: MARTHA STEWART.

■ Kệ mở bị hạn chế chức năng lưu trữ. Trong sinh hoạt hàng ngày, gia chủ không chỉ cần những món đồ bài trí đẹp mắt mà còn cần cả những vật dụng phổ thông như bình, hũ, hộp đựng thức ăn... Trong khi những món đồ này không thể được trưng bày thì tủ bếp có cánh đóng kín lại là nơi lưu trữ tuyệt vời.

NGUỒN: PINTEREST.

■ Có thể dùng kết hợp cả tủ bếp và kệ mở. Việc dùng kết hợp kệ mở trong nhà bếp mang lại sự cân bằng cho những chiếc tủ cổng kênh. Kệ mở được dùng để bổ sung thêm màu sắc hoặc chất liệu trong nhà bếp. NGUỒN: THE SPRUCE.

■ Kệ mở thích hợp hơn với không gian nhỏ hẹp. Khi diện tích vuông là một mặt bằng phổ biến, tủ bếp đóng kín có thể khiến căn bếp vốn đã nhỏ càng trở nên khép kín hơn. Trong trường hợp này, việc bổ sung thêm kệ mở hoặc gờ để chứa đồ sẽ hiệu quả và hữu ích hơn so với tủ bếp. NGUỒN: PINTEREST.

■ Kệ mở cần kỳ công hơn trong việc sắp đặt và lau dọn. Nếu bạn là người không ưa việc lau dọn và khó giữ mọi thứ ngăn nắp thì kệ mở có thể không dành cho bạn. Hầu hết các kệ mở đều cần được lau chùi hàng tuần. Để sắp đặt cho đẹp mắt, chỉ nên đặt từ một đến hai bộ bát đĩa hoặc đồ thủy tinh để trưng bày trên kệ mở. NGUỒN: BETTER HOMES & GARDENS.

■ Câu hỏi đặt ra là: liệu tủ bếp cũng sẽ sớm được thay thế bằng những giải pháp lưu trữ hiện đại khác trong nhà bếp? Roberts, chuyên gia thiết kế cho rằng tủ bếp là món đồ cổ điển, kệ mở là một xu hướng. Như với bất kỳ ý tưởng thiết kế theo xu hướng nào, những món đồ cổ điển sẽ luôn tìm lại chỗ đứng của mình trong các ngôi nhà. NGUỒN: ELLE DECOR.

Tim bằng kim loại

Người bị bệnh tim nặng cần phải được ghép tim, nhưng điều này rất khó thực hiện vì số lượng tim được hiến tặng rất hiếm hoi. Vì vậy danh sách bệnh nhân chờ thay tim ngày càng nhiều, thời gian chờ càng lâu.

Để giải quyết vấn đề này, cơ quan FDA của chính phủ Hoa Kỳ đã có chương trình nghiên cứu chế tạo tim bằng kim loại để cho bệnh nhân sử dụng trong lúc chờ ghép tim. Tim nhân tạo này được làm bằng titanium có 2 tâm thất và bên trong chứa một cánh quạt bơm máu được nâng lên bằng từ tính để tránh ma sát. Đây là loại tim nhân tạo đầu tiên áp dụng kỹ thuật từ tính giúp cho tim hoạt động lâu mà không bị hư. Một bộ phận điều khiển ở bên ngoài sẽ làm cho tim bơm khoảng 12 lít máu trong mỗi phút, đủ cho một người lớn hoạt động bình thường.

Tim đã được ghép thử cho một số người tình nguyện. Tim kim loại này hoạt động tốt, không có trở ngại nào và bệnh nhân không bị phản ứng, nhưng phải còn chờ thử nghiệm thêm trên một số bệnh nhân nữa trước khi được chính thức áp dụng cho các bệnh nhân trong danh sách chờ ghép tim.

Máy tìm muỗi

Thật là bức bối khi có vài con muỗi bay lẩn quẩn trong nhà, nhất là khi nhà có trẻ em. Nhưng muỗi là loài có khả năng lẩn trốn rất tốt, nó dường như biến mất sau khi bị đập hụt, không biết núp ở chỗ nào. Một công ty ở Israel đã sáng chế một dụng cụ dò tìm muỗi.

Máy có tên là Iris, được trang bị camera và phần mềm để liên tục theo dõi trong phòng xem có muỗi bay hay không. Ngoài ra, máy có thiết bị hồng ngoại nên vẫn có thể kiểm tra dù là không có ánh sáng. Bộ phận trí tuệ nhân tạo giúp máy phân biệt muỗi và các hạt bụi hay côn trùng khác. Khi phát hiện muỗi, máy sẽ theo dõi cho tới khi muỗi đậu xuống. Lúc đó, máy sẽ đánh dấu vị trí bằng tia laser và thông báo với người sử dụng qua điện thoại. Máy có thể xác định nhiều con muỗi cùng lúc. Tuy máy không thể giết được muỗi, nhưng máy được cung cấp kèm theo một vợt điện để giết muỗi với giá bán là \$339.

Không có quyền chế

Tại các quốc gia cộng sản, chuyện chỉ trích lãnh tụ tất nhiên chỉ có nước vào tù nhưng tại Trung Quốc, ngay cả chỉ trích vận động viên đang dự tranh tại Olympic Paris cũng bị bắt. Sau trận chung kết bóng bàn nữ tuần trước, cả hai vận động viên Trung Quốc đều lọt vào trận chung kết tranh huy chương vàng đã làm khán giả Trung Quốc chia phe ủng hộ ngay tại Paris và trên mạng xã hội. Chắc bàn luận hơi hăng nên một phụ nữ bị công an tại Bắc Kinh bắt giữ vì tội... “xúc phạm” các vận động viên.

Mất huy chương Olympic vì 1 lạng mỡ

Nữ lực sĩ Ấn Độ Vinesh Phogat bị loại khỏi trận chung kết đô vật trong khi nắm chắc chiếc huy chương vàng hay bạc trong tay. Nhưng ngậm ngùi trắng tay chỉ vì... một lạng mỡ (thừa). Trước trận chung kết lịch sử của Vinesh và cả Ấn Độ, dù đã cắt bớt tóc nhưng Vinesh vẫn nặng hơn hạng cân 50 ký chỉ vón vện 100 gram, ngang với một cục xà-bông. Vinesh bị loại, khiến dân Ấn Độ biểu tình âm ỉ. Nhưng luật là vậy, không gỡ được!

Đông giữa mùa Hè

Tại Thế Vận Hội mùa Hè 2024 này, nhóm vận động viên trượt băng nghệ thuật của Mỹ đã được trao huy chương vàng mùa ... Đông. Sau hơn 2 năm diễn ra Thế Vận Hội mùa Đông 2022 tại Bắc Kinh, các khiếu nại về huy chương cuối cùng đã được phân xử là huy chương vàng đã thuộc về đội tuyển Mỹ còn đội Nga bị loại vì có “chơi hàng” (thuốc tăng lực). Vậy là một chuyện hiếm hoi xảy ra, chiếc huy chương vàng mùa Đông được trao trong mùa Hè.

Dynamix

nơi hội tụ của niềm đam mê

“Nếu không có âm nhạc, thế giới sẽ rất buồn tẻ...” Ai đó đã nói vậy, và có lẽ đúng như vậy thật, âm nhạc không chỉ là nhịp điệu và giai điệu mà một liệu pháp tác động tích cực đến tâm lý, tâm trạng của con người, tạo năng lượng, giải tỏa sự cô đơn, phiền muộn...

Mời bạn đọc cùng chúng tôi gặp gỡ ban nhạc Dynamix, không chỉ quen tên ở Dallas mà trên các sân khấu hải ngoại...

Ảnh trên

Ban nhạc Dynamix và các thành viên (trái qua): Khanh (guitar), An (saxophone) Toàn (trống) Phi (keyboard) và Huy (guitar bass)

THIÊN AN

THIÊN AN: Xin chào anh Phi, leader của ban nhạc Dynamix. Tôi đã được nghe ban nhạc Dynamix biểu diễn nhiều lần, ở nhiều sự kiện khác nhau. Nhưng không rõ ban nhạc thành lập năm nào, hy vọng khi đó tôi đã chào đời...

PHI DYNAMIX: (cười) Chắc chắn anh trẻ hơn tuổi của tất cả thành viên ban nhạc... cộng lại (cười).

Dạ, thưa anh Ban nhạc Dynamix thành lập vào khoảng năm 2010. Tuy nhiên sau đó có một thời gian ngưng hoạt động vì một số thành viên trong ban nhạc bận rộn công việc làm và Dynamix mới hoạt động lại từ tháng 5 năm 2022 với những thành viên mới. Mặc dù

là những thành viên mới nhưng anh em đã từng có dịp chơi chung một sân khấu với nhau trong vài show ở Dallas.

T.A: Như vậy Dynamix cũng có “tuổi” kha khá rồi. Theo tôi nhớ, ở Dallas-Fort Worth trước có nhiều ban nhạc khác nữa, nhưng cuối cùng thì đến nay chỉ còn Dynamix là còn trụ vững...

PHI DYNAMIX: Hiện tại thì vẫn còn một vài ban nhạc khác vẫn hoạt động nhưng rất khó kiếm show, vì nhu cầu giảm đi so với trước kia, do phong trào karaoke, one man band và DJ sau này phát triển mạnh.

T.A: Lý do nào để Dynamix thoát ra khỏi sự đào thải của quy luật đó?

PHI DYNAMIX: Thực ra mỗi phong trào đều có cái hay riêng. Full band cũng vậy, nếu

như full band (ban nhạc) siêng năng tập tành, anh em ban nhạc ăn ý với nhau, và luôn cập nhật những bài hát “trending” thịnh hành. Nghề nào cũng vậy ạ, nếu luôn trau dồi bản thân và học hỏi thì có thể thoát ra khỏi quy luật đó.

T.A: Không chỉ riêng tôi, mà nhiều người quen, yêu chuộng âm nhạc, đều công nhận rằng, hề có một sự kiện nào mà có được full-band thì nghe “đã” hơn, “phê” hơn và âm thanh đầy đặn hơn...

PHI DYNAMIX: Đúng vậy, luôn có sự khác biệt giữa full band đánh nhạc live và karaoke, one man band, hoặc DJ. Mình có thể giải thích đơn giản là khi chơi full band thì âm thanh được truyền tải đến khán giả “tròn” hơn, cộng thêm sự tương tác từ cả hai phía như những tràng pháo tay từ khán giả làm

cho ban nhạc và ca sĩ phấn khích hơn, và khán giả cũng hưởng ứng tích cực hơn.

Karaoke và DJ thì âm thanh đã được thu và cân chỉnh trong studio để phù hợp cho người nghe chủ yếu là cho phòng khách gia đình, trong xe ô tô hoặc cell phone, nên âm thanh sẽ khác với âm thanh cho một hội trường lớn hoặc sân khấu ngoài trời. Do vậy, nhiều chương trình vẫn thích tổ chức với một dàn full band đàn live khi số lượng khán giả từ vài trăm hoặc trên ngàn người.

T.A: Một full band thường có những nhạc cụ nào?

PHI DYNAMIX: Tùy theo thể loại nhạc nhưng riêng nhạc Việt Nam thì thể loại pop vẫn được ưa chuộng nhất. Full band cho thể loại này thì thường có Trống, Bass, Guitar, Keyboard, thời gian gần đây thì những bài hoà âm mới từ Việt

Nam thường xuyên có thêm tiếng kèn saxophone.

T.A: Kết hợp hài hòa giữa các nhạc cụ không bao giờ là sự dễ dàng. Yếu tố cần thiết nào để một ban nhạc có thể chơi ăn ý với nhau?

PHI DYNAMIX: Trước nhất là anh em trong ban nhạc phải cùng level với nhau, sau đó là siêng năng tập dợt, phải có cùng một đam mê, nhưng quan trọng nhất là thương yêu, tôn trọng, nhường nhịn lẫn nhau, vì ban nhạc cũng giống như một gia đình, thỉnh thoảng cũng có những ý kiến trái chiều. Nhưng nếu mọi người tôn trọng và thương yêu nhau như yêu âm nhạc thì chuyện gì cũng có thể vượt qua được.

T.A: Tôi hoàn toàn đồng ý với anh về việc này. Những ban nhạc lớn trên thế giới, trình độ

Ban nhạc Dynamix chơi trong một Lễ Hội Xuân 2024

chuyên nghiệp rất cao như Led Zeppelin, Oasis, Pink Floyd, R.E.M, The Jam...còn tan tành. Thì Dynamix giữ được hòa khí, và duy trì được sinh hoạt của band đều đặn cũng là điều đáng phục...

PHI DYNAMIX: Vâng, đúng vậy, anh em ban nhạc toàn là những “chiến binh” lâu năm, mền tài nhau, mỗi người cũng đã từng có kinh nghiệm điều hành ban nhạc trước đây nên rất hiểu biết, linh động để có thể hoà hợp cũng như thích nghi với nhau. Vì niềm đam mê âm nhạc nên mỗi người đều phải vì tập thể mà làm việc một cách hiệu quả nhất có thể. Đó là lý do Dynamix tập hợp lại với nhau và

đắm ám cho đến nay (cười).

TA: Cơ duyên nào các anh em của ban nhạc

**TOÀN
DRUMS**

Dynamix gặp nhau?

PHI DYNAMIX: Anh em có dịp đàn chung với nhau cho 2 tiệc cưới hồi tháng 5 năm 2022.

TA: Xin anh giới thiệu những thành viên ban nhạc với độc giả Trẻ.

PHI DYNAMIX: Tài năng nhất và trẻ nhất và cũng là nhân vật duy nhất còn “available and single” là tay trống Toàn (Drum). Toàn có style trống rất đặc biệt vì Toàn thích chơi thể loại nhạc Rock và Gospel. Toàn học, tập, nghiên cứu và áp dụng những kỹ

thuật đó vào nhạc Việt Nam. Ngoài trống ra Toàn còn có thể chơi nhuyển nhiều nhạc cụ khác như bass, guitar, keyboard.

Bass thì có anh Huy, anh Huy từng chơi trong ban nhạc từ thập niên 80 ở các sân khấu ca nhạc ở Việt Nam, anh đã từng đi lưu diễn cho rất nhiều chương trình ca nhạc lớn tại nhiều tiểu bang khác ở Mỹ.

Guitar là anh Khanh học và chơi guitar từ thập niên 70, anh cũng là leader rất tận tụy, chơi hết mình cho ban văn nghệ của nhà thờ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp tại Garland, TX. Anh Khanh cũng chơi được nhiều nhạc cụ khác như: bass, drum....

Keyboard 2 & Sax: anh An tốt nghiệp kèn clarinet ở trường Quốc Gia Âm Nhạc Sài Gòn, dạy clarinet tại Nhạc Viện Quốc Gia Cambodia 2 năm, anh chơi được cả trống, bass, guitar.

**HUY
BASS**

Keyboard 1: Phi học piano từ lúc 5 tuổi. Phi tham gia band của trường middle school, high school và college tại Dallas. Phi bắt đầu chơi nhạc với band nhạc Việt vào năm 1991.

TA: Theo chúng tôi biết, hầu như bên cạnh đam mê chơi nhạc, tất cả anh em đều có một công việc “tay phải” phải không?

PHI DYNAMIX: Dạ vâng. Anh em đều có công việc tay phải nên xác định ngay từ đầu là chỉ chơi nhạc cho thoả đam mê, không phải chơi nhạc “cơm gạo” như cách nói trong giới nghệ sĩ (cười).

TA: Dynamix là một ban nhạc khá bận rộn. Xin cho biết thường thường thì ban nhạc chơi trong những sự kiện nào, chuyến lưu diễn xa nhất và lâu ngày nhất là ở đâu?

PHI DYNAMIX: Dạ nhiều nhất vẫn là những sự kiện cho hội đoàn, tiệc cưới, sinh nhật, hội chợ Tết, nhà thờ, chùa... Chuyến lưu diễn xa nhất và lâu ngày nhất là ở tiểu bang Iowa ở sòng bài Horse Shoes Casino cùng với ca sĩ Quang Dũng, Lam Anh, Lâm Nhật Tiến và Kỳ Phương Uyên.

TA: Tôi đã xem rất nhiều show ca nhạc, Mỹ, Pháp, Anh, Việt...

**KHANH
GUITAR**

**PHI
KEYBOARD**

nhiều chương trình rất độc đáo, vô cùng thành công. Nhưng tất cả hào quang trên sân khấu đều dồn vào người ca sĩ. Ít ai nhận ra ban nhạc, là những người cũng dày công tập luyện để giúp giọng ca đó tỏa sáng và cất cánh. Có bao giờ các anh cảm thấy mình bị “thiệt thời” không?

PHI DYNAMIX: Dạ không, mỗi người mỗi việc mà (cười). Anh em chỉ cần được đứng cùng nhau trên 1 sân khấu, thả hồn vào âm nhạc, chơi hết mình là đủ rồi.

TA: Nghề nào cũng có vui buồn, nghề sân khấu càng nhiều “ngang trái” hơn, ban nhạc Dynamix chắc chắn cũng không là ngoại lệ. Xin anh kể cho độc giả Trẻ một vài chuyện không mấy vui hay những trục trặc ngoài ý muốn vì một lý do nào đó?

PHI DYNAMIX: Có lần ban nhạc Dynamix chạy show ở xa. Chiều hôm ban nhạc và ca sĩ đang dợt trên sân khấu để thử âm thanh, ánh sáng... thì có một anh chệch choạng bước lên sân khấu, bảo đệm cho anh hát bài “Một Đêm Say”, ban nhạc trả lời, dạ thưa anh tụi em không thấy có bài này trong chương trình tối nay ạ.

Anh ấy bảo: “Tôi mà không hát thì chẳng có anh chị nào được hát cả”. Bọn em ngạc nhiên khi lâu lắm mới nghe một giọng

“quan quyền” như thế. Hóa ra anh ta là... chủ nhà hàng. Thế là ban nhạc đệm cho anh hát bài “Một Đêm Say”. Anh hát xong thì ... tỉnh rượu và không khí vui vẻ trở lại (cười).

TA: Không kể ca sĩ... “Một Đêm Say”, thì trong những show trình diễn, Dynamix đã từng chơi với những ca sĩ có tên tuổi. Với những ca sĩ đã thành danh, dĩ nhiên sự đòi hỏi của họ về việc đệm nhạc sẽ khắt khe hơn. Dynamix có cảm nhận gì khi chơi với những “ngôi sao”.

PHI DYNAMIX: Dạ có nhiều lắm chứ, như ca sĩ đề nghị ban nhạc sửa bài lại cho đơn giản hơn CD của chính họ phát hành. Hoặc có khi vì lý do nào đó, họ quên lời bài hát đã làm nên tên tuổi của mình, căng nhất là đến giờ trình diễn thì ca sĩ đổi một bài hát mới toanh, không có trong list nhạc để tập trước đó, nhưng cho phép Phi không nói tên ở đây ạ (cười).

TA: Hiện nay, trên thị trường có 2 dạng khán giả, một dạng nhạc xưa, trước 1975, một dạng nhạc mới. Làm sao Dynamix có thể phục

vụ cả 2 giới có “gu” khác biệt nhau này?

PHI DYNAMIX: Ban nhạc có thể dùng hoà âm mới, hiện đại hơn cho nhiều bài hát xưa

nhờ vậy ban nhạc, ca sĩ cũng như nhiều thế hệ khán giả với nhiều “gu” nhạc khác nhau sẽ được hài lòng hơn.

TA: Nếu ai đó có sự kiện hay tiệc tùng, muốn liên lạc với ban nhạc Dynamix thì sẽ gặp ai?

PHI DYNAMIX: Đây là số phone của Phi, 214-566-0428, quý vị nào cần có thể gọi hoặc nhắn tin hay để lại lời nhắn giúp Phi.

TA: Cảm ơn anh Phi và ban nhạc Dynamix đã dành thời gian cho cuộc phỏng vấn này. Chúc Dynamix luôn làm “bùng nổ” sân khấu và “nạp” thêm nguồn năng lượng mới cho khán giả sau những đêm nhạc sôi nổi.

PHI DYNAMIX: Thay mặt cho anh em ban nhạc Dynamix xin cảm ơn Báo Trẻ đã dành thời gian và tạo cơ hội cho anh em được tâm sự với quý vị khán giả khắp nơi và toàn thể độc giả báo Trẻ.

TA

ĐỂ KHỎI MẤT THỜI GIAN
TÌM ĐỪNG THỬ BẠN CẦN

tre

<https://baotreonline.com>

nội dung phong phú, đa dạng với sự cộng tác của những cây viết tài năng và xuất sắc trên khắp thế giới trong mọi đề tài, mọi lãnh vực....

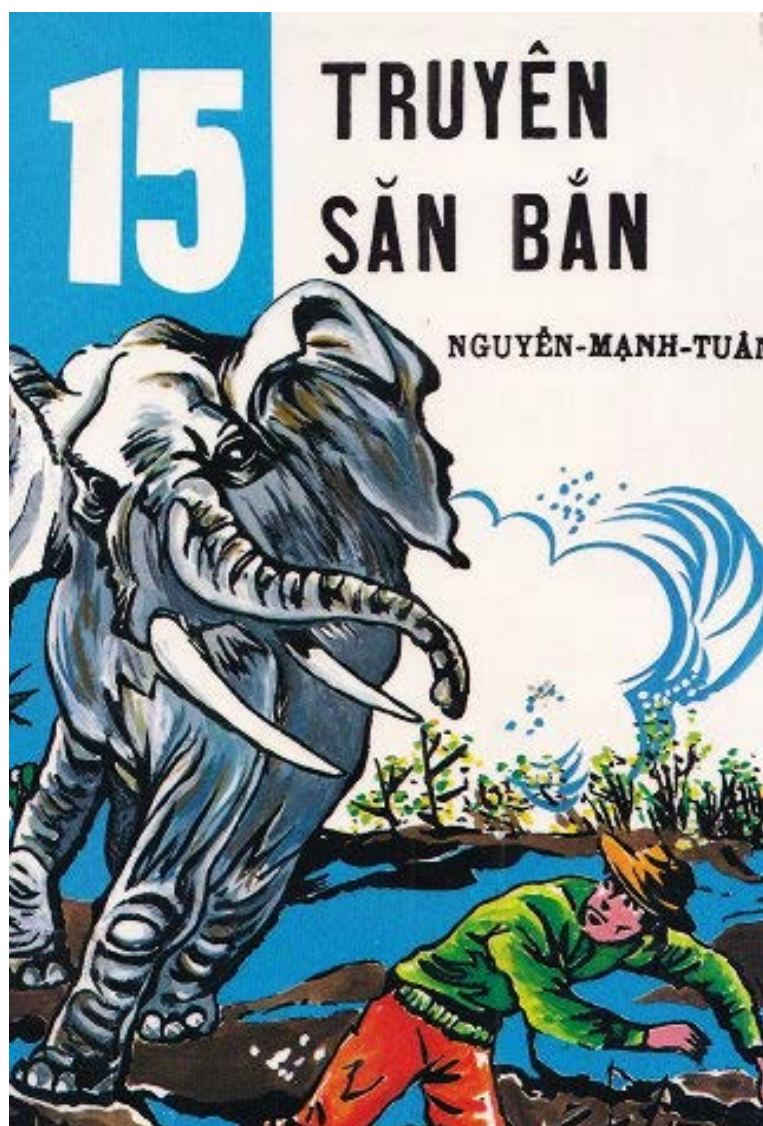
muốn nhận báo miễn phí mỗi tuần (bản pdf), xin email cho

baotrehaingoai@gmail.com

Một mất một còn

NGUYỄN MẠNH TUÂN phóng tác

Khoảng xế trưa, hai người tới chân núi, trong một khung cảnh rừng rú cực kỳ hoang vu. Kim không thấy rõ đỉnh núi, đôi chỗ sườn non vút lên thành vách đá dựng đứng như bức thành. Lão Tư nhìn quanh một lát rồi gật gù:

- Chắc con ngựa nòi trên đó... Coi, bên kia khoảng núi lở thôi...

Kim trông theo hướng tay lão: thoát tiên anh chỉ thấy tường đá màu xám tro, hay đá gan gà chồng chất lên nhau, đôi chỗ rêu phủ trong kẽ, làm thành những vệt xanh đục thực đậm. Mười gốc thông cần chĩa lên trời, chòm lá nhọn, giống như nét chấm phá trong bức tranh cổ họa Trung Hoa, chợt anh tưởng chừng có vật gì di động tí trên đó, nên nhắc vội ống viễn kính lên...

- Bác nói đúng...

Lão Tư đưa tay xoa cằm, mắt nheo lại:

- Tôi đoán vậy, vì đứng đó, bao quát cả sườn núi bên kia mà!

Kim còn mãi ngẩn con ngựa in rõ như cắt lên nền trời im lìm như bức tượng đá đỏ sẫm.

- Đúng nó! Không thể có con nào hình vóc tuyệt vời hơn được.

Anh nghe lão Tư cười khan trong họng:

- Khôn há!... Nó canh chừng cho cả đàn. Giống ngựa rừng vậy đó, đứng cao đón gió mà... Thoảng hơi lạ là kéo nhau đi liền.

Kim trao cho lão chiếc ống nhòm:

- Bác coi chút!

Lão xuýt xoa luôn miệng:

- Tôi đã bảo... Chẳng ai bắt nổi nó đâu... Đúng đó là nhất. Ai làm gì dưới này nó thấy ngay.

Kim vỗ vai lão:

- Cháu lên núi coi, được không?

- Vô ích. Chú mất hai tiếng mới tới, lúc đó con ngựa biến từ khuya rồi.

Kim ngao ngán:

- May ra, cháu thấy nó chạy đằng xa... cùng với đàn ngựa.

Lão Tư không nỡ để Kim thất vọng:

- Lên thử coi... Có điều tìm ra đàn ngựa không dễ dàng gì đâu.

- Bác đi không?

Người thợ săn già lắc đầu, cười:

- Tôi đợi cậu dưới này... Leo tới ngọn núi chắc sụm lưng mất.

Lão thảo yên, thả đôi ngựa ra khoảng bãi trống, ngồi dựa vào thân cây sồi, nhìn theo Kim thoăn thoắt bước nhanh trong đồng đá trên sườn núi.

Kim hăng hái lắm, anh tưởng đâu có thể lên tới đỉnh ngay, nhưng qua tới non trăm thước dưới thấp, đá tảng chồng chất như chần lồi, làm anh chậm lại.

Thêm nữa, trời nóng như thiêu, xung quanh chẳng có chút bóng mát nào... Kim vừa nhào người đánh đu vào đá, vừa vuốt mồ hôi nhỏ giọt trên trán. Mãi rồi anh cũng tới được chỗ lão Tư kêu là núi lở. Thực ra, đó là khe nứt sâu thẳm, có tảng đá lớn, dài như chiếc cầu, nằm vắt ngang. Kim tần ngần nhìn đoạn đường

khó khăn, chưa biết tính sao. Chiếc cầu thì chắc, nhưng nghiêng hẳn một phía, có leo qua, phải rạp người mới khỏi trượt chân.

Anh tắc lưỡi đánh liều.

Mưa gió làm mặt đá nhẵn như mài, nhờ có những kẽ nứt rải rác trên đó, Kim mới có chỗ bám tay, nhaoi đi được. Tới một chỗ có rêu bám, trơn tuột, Kim đã tưởng lặn xuống vực sâu!... May nhờ chân anh tỳ vào mấu đá, gượng lại được. Mồ hôi anh toát ra, lạnh ngắt... Qua được hẻm núi, Kim nằm lăn ra đất, rùng mình nghĩ tới cái chết vừa thoát, trống ngực dồn dập, trước mắt như tối sầm lại.

Đỡ mệt đôi chút, anh lại men khe đá, nhìn xuống... Hai chân anh tưởng đâu sụm xuống... Hẻm núi hun hút, trông phát lạnh người.

Kim phải leo một đoạn nữa, mới tới đỉnh. Quang cảnh vắng hoe. Tít trên mây lượn lơ con chim ưng có đôi cánh nâu loang loáng ánh nắng; lão Tư có lần bảo Kim:

- Ấy, giống ưng núi cũng quý lắm... Thấy động là nó đánh tiếng ngay!

Lão nói vậy, ai tin. Nhưng Kim cũng ngạc nhiên đôi chút khi thấy vòng liệng của con ưng nhỏ dần... Chợt nó cất tiếng kêu thực... một tiếng “qu... éc!” gọn và khô khan, giống như tiếng sữa của con chó mới lớn. Nó báo

động cho đàn ngựa biết có người tới chẳng?

Kim cố bước nhanh... Phía dưới anh là một bức tranh tuyệt đẹp, nhưng anh không có thì giờ ngắm, tâm trí bị con ngựa nòi thu hút mất rồi...

Qua ngách đá chót, Kim lạng người... Ngay trước mặt anh, con ngựa nòi đứng sừng sững, yên lạng như pho tượng, tạc liền với khối đá chon von nó đang đứng. Lần này Kim mới được trông thấy tận mắt những bắp thịt thon, lẳn, cái ức rộng, chiếc cổ thuần, tám thân hình cân đối vô ngần của con vật. Chẳng bao giờ anh nghĩ nó có thể đẹp tới mức ấy!

Lại có tiếng chim ưng trên cao, gấp rút như giục giã... Kim thấy bóng con chim xẹt ngang rồi mất hút. Con ngựa nòi ngừng nhìn người bạn trong mây, đứng đỉnh rồi mồm đá, xuống phía bên kia.

Khi Kim tới chỏm núi, đã chẳng thấy bóng nó đâu. Con chim ưng vẫn lượn vòng, nhưng không kêu ré lên nữa. Đâu đó êm rờ... Làn gió rì rào buổi sớm cũng bật tiếng hồi nào.

Lão Tư ngồi yên, nghe Kim tả hình dáng con vật, lão không lạ gì con ngựa nòi, nhưng vẫn thú nghe nhắc tới nó. Giá trẻ lại mười tuổi nữa, lão dám dành đời mình cho cuộc săn đuổi này lắm.

Lão khuyến khích người thợ săn mới vào nghề, say sưa như nói với chính mình:

- Ít con ngựa nào đẹp vậy... Từ khổ người tới dáng đi, chú thấy không? Chắc nó dẫn đàn tới hồ sen, không sai... Dám theo không?

Kim biết đường đến hồ sen chẳng gần gì, đôi chỗ khó đi nữa, nhưng dù có xa gấp mấy, Kim cũng không ngại. Đầu óc anh lúc này chỉ hướng vào một mục đích: bắt cho được con ngựa nòi. Anh cúi nhặt cái yên da lên tay, hí hửng:

- Bao giờ ta đi đây, Bác?

Hai ngày sau, họ tới khoảng thung lũng cách hồ sen non dặm, hạ trại ven giòng suối. Lão Tư trở mồm núi đá phía trước:

- Mai ta lên đó, thể nào cũng thấy đàn ngựa, chỗ này cỏ rậm, ngọt như đường... Đàn ngựa nào khôn mới mò tới đây.

Lão yên lạng một giây, nghe ngóng, rồi quả quyết:

- Chắc có... Tinh khôn như nó chỗ nào chẳng biết.

Kim nhìn đôi ngựa của mình và lão Tư đang gặm cỏ, dè dặt:

- Ta thả ngựa đây được không?

- Không sao... Vùng này hiếm hổ báo, chú chớ ngại.

Lão Tư không men giòng

suối, hay băng ngang thung lũng, mà chọn phía sườn núi dốc đứng để leo lên, như vậy vừa xa, vừa vất vả hơn. Kim hơi ngạc nhiên nhưng vẫn lăm lăm theo sau, anh nghĩ người thợ săn già có lý do để làm vậy. Tối lưng chừng núi, cả hai dừng chân nghỉ mệt, lão Tư nheo mắt chỉ xuống gò đất phía dưới:

- Minh cẩn thận là phải... Chú coi đôi ngựa nái đứng trên mô đất... Chúng canh chừng cho cả đàn. Đi ngang đó là đàn ngựa đông mất tiêu, thấy không?

Kim chịu là phải. Càng ngày anh càng thấy lão thông thạo đường ngang ngõ tắt trong miền và hiểu biết thói quen đàn ngựa rừng.

Lão leo núi cũng đặc biệt lắm, rõ là tay chuyên môn trong lãnh vực này. Lão cẩn thận bám sát từng mỏm đá trước khi đặt chân và biết chắc phải hành động thế nào, nên mặc dù lớn tuổi, bước chân lão chính xác tới độ Kim phải thán phục. Chốc chốc lão lại nhắc nhở:

- Cẩn thận... Đã lở đấy... Đất chỗ này không chắc đâu, đặt gót chân vào hốc đá. Bám lấy kẽ hở trên đầu coi... Được đó... Nhún mạnh lên... Rồi.

Kim theo đúng lời lão, nhờ vậy cả hai tới chỏm núi khá nhanh.

Phía bên kia mỏm núi là khoảng thung lũng bát

ngát. Sát chân núi, đàn ngựa non trăm con điểm những nét đủ màu từ đen sậm tới trắng bạch, xen lẫn hồng nâu hay đốm khoang, trên màu cỏ xanh lục. Kim lấy làm lạ sao đàn ngựa không gặm cỏ, lại đứng yên đằng sau một con ngựa ô, cao lớn có vẻ con đầu đàn quá!

Lão Tư trầm ngâm... Không phải vì mệt tới độ không thốt nên lời, nhưng vì lão biết tại sao đàn ngựa có thái độ như vậy: Thoáng nhìn lão đã thấy tí đằng xa, chỗ cánh đồng phía đầu hồ sen, còn một đàn ngựa nữa đang kéo tới.

Kim nghe có chút gì thú vị trong giọng lão:

- Hay! Chú mày biết chuyện gì không?... Cầm ống nhòm coi... Đồi người chẳng mấy khi được xem cảnh tượng này đâu!

Lão vừa dứt lời, Kim đã thấy con ngựa nòi tách khỏi đàn, tiến lại gần con ngựa ô xa lạ.

- Có trận đụng độ, phải không Bác?

- Giang sơn nào, anh hùng nấy... Chuyện dĩ nhiên rồi.

Vừa nói lão vừa đón ống viễn kính trong tay Kim đưa lên mắt:

- Nhưng vị tất con kia dám chống cự... Đất lạ mà!

Quả nhiên khi con ngựa nòi màu hồng có vết sao trắng trên trán chồm tới, địch thủ của nó nhường

đòn, nhảy sang một bên... Hai ba lần như vậy, rõ ràng nó không muốn sinh sự. Nhưng cây muốn lặng, gió chẳng dừng... Con ngựa nòi nhân dịp, xông thẳng vào đàn ngựa cái xa lạ phía sau khiến đàn ngựa hốt hoảng bỏ chạy, kéo theo cả con đầu đàn.

Loáng cái, trên bãi cỏ xanh mướt, còn trơ mình kẻ thắng trận đứng ngửng đầu, vung bờm, hí một hồi dài.

Kim quay lại người bạn già:

- Có vậy thôi bác?

- Bữa nay tạm yên... Nhưng chú nên nhớ, hai con đầu đàn chẳng bao giờ chung sống trong một cánh đồng, thế nào cũng xô xát, một mất một còn.

- Bác nghĩ con ngựa ô chạy đâu?

- Về phía sau rặng núi... Chắc chắn nó không tới đây nữa... Con ngựa hồng sẽ tìm nó cho coi.

Lão nhún vai, giọng mỉa mai:

- Bao giờ cũng vậy. Kẻ thắng đuổi kẻ bại, đời là thế!

Bữa nay cả hai khởi hành thực sớm. Thung lũng vắng tanh, không một bóng ngựa. Đúng như lão Tư đoán, con ngựa nòi dẫn đàn của nó vào ngách núi nào đó để rảnh rang, đơn thương độc mã rượt địch.

Hai người phải vòng phía sau rặng núi, rồi

leo lên mỏm đá khá cao mới trông thấy con ngựa ô. Con vật có phần lực lưỡng, nhưng không cân đối, quý phái bằng địch thủ. Dù sao trong đàn ngựa cái, ngựa tơ trông nó khá oai vệ, nhất là những khi nó phóng lên mô đất cao, ngoảnh nhìn tứ phía, chòm bờm trắng nõn xỏa trước gió, chiếc đuôi dài quật nhanh bên sườn...

Chợt Kim có cảm tưởng có gì khác lạ trong dáng điệu con vật... Nó vừa gãi móng vừa lắc đầu, như bức tức với ai. Chính vào lúc đó, anh trông thấy con ngựa nòi... Con vật đứng dưới rặng bạch dương bên giòng suối, im lặng như chiếc bóng.

Lão Tư xuýt xoa:

- Thế là có chuyện rồi... Không tránh được.

Mắt Kim không rời ống nhòm:

- Chắc lại như bữa trước, Bác nhỉ?

- Đâu có... Tôi đã bảo chú: thế nào cũng một mất một còn mới yên.

Kim thở dài:

- Hoài quá... Hai con cùng đẹp cả!

- Ô!... Luật trời mà... tránh sao được.

Trong thâm tâm, Kim mong con ngựa hồng hạ địch thủ. Điều đó tùy thuộc nhiều yếu tố, vì lần này nó có một mình, lại ở trong đất địch, giữa khung cảnh xa lạ...

Trận xô xát khởi sự thực

nhanh... Con ngựa ô hí một hồi dài, tung hai chân trước, rồi phóng lại phía kẻ thù. Trước đàn ngựa nhà mà đụng địch, nó không thể làm gì khác hơn được... Con ngựa hồng không nhúc nhích, guồn guồn nhìn đối thủ, đứng cách nó vài bước.

Phía ngoài xa, đàn ngựa im phắc, chờ đợi. Trời bỗng nổi gió, rồi mây kéo đen kịt. Trong lúc bất ngờ nhất, con ngựa nòi chồm vào địch... Chỉ chậm một phần giây con ô trúng đòn, nhưng nó lùi kịp, tránh thoát đôi móng cứng, cạnh sắc như dao và phản công ngay, cũng bằng cách tung chân bổ xuống đầu đối phương.

Trận chiến sôi động như cơn lốc... Cả hai con ngựa, đầu cúi thấp, nanh chìa ra, tìm cách cắn cho được vào sườn, vào cổ nhau. Con ngựa ô xoay trở chậm hơn nên mỗi khi thay đòn, địch đã thủ thế, chờ đợi.

Quấn quýt một hồi, cả hai lùi xa, lấy đà, chồm đôi chân trước, cố gắng giáng móng xuống sọ nhau... Con ngựa hồng nhanh hơn, bổ trúng một đòn... Nhưng chưa kịp tiếp thêm nhát nữa thì đã bị địch chồm vào cổ họng bổ ngổ... Nó nhón chân né sang bên, quay đầu, đá hậu... Rồi bất ngờ quơ vó đề mạnh sườn đối thủ... Lần này con ngựa ô rít lên, máu từ vết thương ứa ra.

Trong một giây, Kim tưởng nó ngã. Con vật chỉ lảo đảo rồi xáp nhanh vào địch, ngoạm ngang họng... Trúng đòn này chắc con ngựa nòi không sống nổi.... Ai ngờ đây là thế dụ địch của nó. Nhanh như chớp, nhân lúc con ngựa ô cúi thấp, nó bổ liên hồi vào đầu vào gáy con vật...

Những đòn này khiến con ngựa ô choáng váng. Đúng vào lúc nó sắp ngã, địch thủ lại xoay người, tung hai chân sau, đá trúng hàm... Lần này nó ngã thực, xương hàm gãy làm đôi.

Kim không nghe rên rỉ, nhưng trông rõ con vật giật 4 chân rồi nằm im.

Có tiếng hí vang của con ngựa nòi, rồi tiếng chân ngựa gõ mạnh trên mặt đất. Cả bầy ngựa chạy dạt một phía, đằng sau là con ngựa hồng sải vó dòn đoàn chiến lợi phẩm về ngả hồ sen. Chẳng con nào dám chống cự nó. Từ bữa nay, nó trở thành chủ nhân cả hai đàn ngựa.

Lão Tư phủi áo đứng dậy:

- Chắc còn lâu lắm mới

có con ngựa nòi khác dám tới đây gây chuyện với nó, chú thấy không?

Kim không nói gì, anh nghĩ tới lúc mình đụng độ con vật, chẳng hiểu thứ dữ dằn như vậy, có chịu khuất phục người chẳng?... Lão Tư như đoán được ý nghĩ của anh:

- Với chú thì khác... Nhiều kiên nhẫn, thêm ít may mắn, chú có thể thít được cổ nó như thường... Đã bắt được, luyện cho thuần, mấy hồi!

Nghe lão nói, Kim thấy nhẹ cả người. Anh nhất quyết theo đàn ngựa tới cùng.

NMT phóng tác

Trần Vũ đánh máy lại tháng 7-2024 từ tuyển tập 15 Truyện Sân Bắn của Nxb Sống Mới in tại Sài Gòn trước 75.

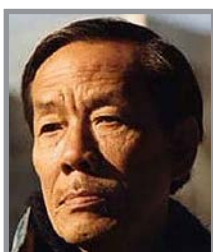

Mai Thảo và Vũ Khắc Khoan là 2 đại thụ của văn học Miền Nam. Hai người có nhiều điểm chung.

Viết văn, viết tùy bút, làm thơ. Mai Thảo nổi tiếng về những trang tùy bút và thơ. Vũ Khắc Khoan cũng viết tùy bút nhưng xuất sắc nhất là Kịch. *Giao Thừa, Thằng Cuội Ngồi Gốc Cây Đa. Thành Cát Tư Hãn...* là những vở kịch nổi tiếng của Vũ. Một thời, Vũ Khắc Khoan và Mai Thảo chung lo tạp chí Văn Đẻ. Hai người có những điểm chung: kỷ niệm về Hà Nội, cuộc sống nghệ sĩ phóng khoáng, trà rượu... Sau đây, mời các bạn đọc trích đoạn bài viết của Mai Thảo về Vũ Khắc Khoan với giọng tùy bút độc đáo, gợi cảm.

NGUYỄN & BẠN HỮU

Nhìn lại thế giới Vũ Khắc Khoan

MAI THẢO

Đó là một cặp vợ chồng nhà văn. Một cặp vợ chồng nhà văn Việt Nam tỵ nạn, từ 7 mùa tuyết, đã định cư yên ổn ở Vạn Hồ. Cặp vợ chồng đó phải lưu vong, vì văn chương tự do và có thái độ nơi xứ sở họ, cũng như trên toàn thế giới, toàn nhân loại, tự cổ chí kim bao giờ cũng là văn chương có kẻ thù. Và người chồng thân thể ở giữa một bàn viết như một ánh lửa tiên trường và một tấm bảng đen, còn là người thầy dạy học danh tiếng của cả một thế hệ tuổi trẻ yêu thích văn chương như thầy, cũng đã sống với cách mạng, chiến tranh và đổi đời trên một đất nước hoa gấm nhàu nát tan vỡ cuối cùng đều phải ra đi, mà một trò cũ bây giờ là một nhà văn nữ có bài viết cảm động về những giờ học cũ của thầy là nhà văn Lê

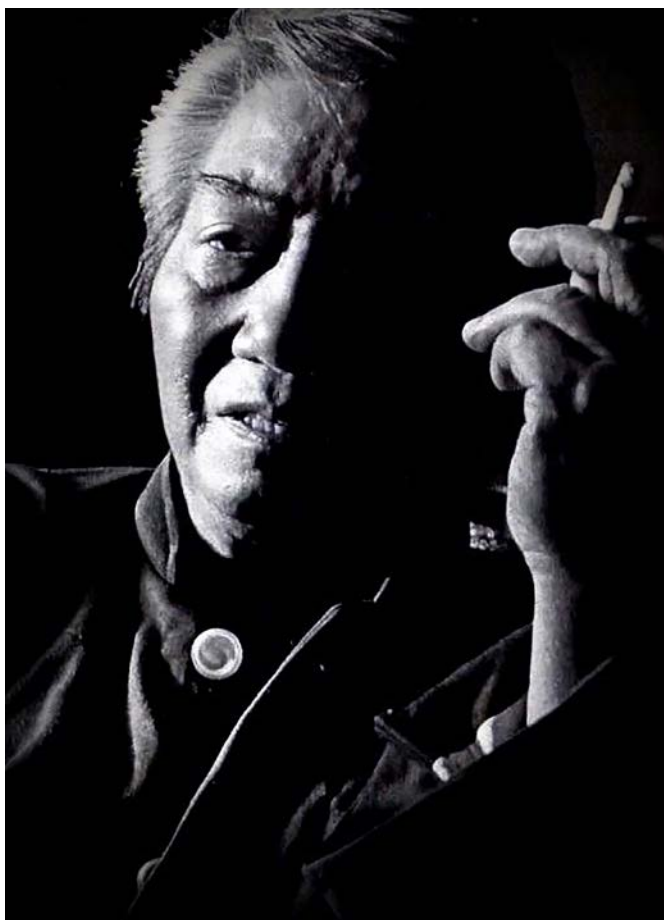
Thị Huệ. Nói thêm cho những người Mỹ ở phi trường kia đang nhìn ngó ông già Á Châu phục sức đơn giản đóm đáng đó là một Jouvett của Việt Nam có truyền thống hát bội và tuồng chèo tuyệt vời độc đáo. Đó là Vũ, người xưng “Khoan tôi” trong truyện kể cho đời, sáng chế ra thể tùy bút lộng ngôn, người chủ tịch Hội Phật Giáo và Hội Văn Hoá ở tiểu bang các người vừa từ nhiệm. Và đừng “vấn đề” nếu thường gặp Khoan-tôi cùng các người đời giờ cất cánh. Á Châu đó đã đi, đi cũng khủng khiếp lắm. Triệu triệu người đi. Cả đất nước đi. Cái trái đất chẳng đang chấn động tiếng chân Việt Nam trên mọi nẻo đường? Vũ được đi đã nhất. Người trưởng nữ là nhân viên một hãng hàng không lớn. Ông bố nhà văn tuổi cỏ trồng hồng nhàn

đã được hưởng giá vé người nhà đặc biệt, nên từ 7 năm đã là một trong những người bay nhiều nhất ở Hoa Kỳ.

Mỗi lần Vũ Khắc Khoan từ 9441 Blaisdell Ave, South Bloomington, Minnesota điện thoại cho bọn chúng tôi, trước nhất thường cho Hoài Bắc: “Ngày ấy, tao xuống đó”. Bọn chúng tôi đều nhìn nhau cười: “Chắc tuyệt nó phủ cho gần chết rồi. Xuống thì xuống làm như đi kinh lý”. Nói vậy, chúng tôi vẫn sửa soạn đón Vũ. Bởi có Vũ là thức đêm, có sinh hoạt, có Jack Daniels khai vị mạnh mẽ buổi chiều, có Hennessy đậm đà buổi tối, có Hồ Trường thẩm thiết phần uất rớt về Đông Phương, rớt về Tây Phương, và từ giọt lệ lăn ra nơi câu thơ bôn tẩu thất quốc, đến cái tầm rượu hớp bạn sủi lên một nền trời lữ

thứ, chúng tôi có Vũ, đã cùng nhau sống lại được rất nhiều điều. Những điều đã xa. Những điều đã mất. Anatole France: “*Au milieu du chemin de la vie...*” Những điều ở một cuối đường cùng nhau nhìn lại, vừa như một ngậm ngùi vừa như một băng khuâng vô tả, những điều còn như hơi thở, còn như da thịt mà lung linh hình bóng, sương phủ mệnh mông, mưa đổ nhạt nhòa, ở đó mỗi chúng tôi là hình ảnh một người đi qua, cổ áo kéo, lặn vào bóng tối.

Gặp Vũ, chúng tôi cũng thấy lại được cho bạn con người ngày trước, trên cái nền vẫn vũ chuyển động của những biến động thời thế là lịch sử dồn dập kéo chạy như những đôi cảnh nhậm lệ của một điều lạ lùng là Vũ tuy chẳng tham dự vào hết thấy lại như gắn liền thân thể vào những biến động ấy... Chẳng tham dự hết. Nhưng đã sống bằng một tâm thức nhà văn thẩm thiết gắn chặt. Và đã viết ra từng khúc, từng đoạn có như dĩ vãng chỉ có ở Vũ những điều muốn nhớ, muốn thấy và trước hết là những con người. Con người trên đơn vị cá nhân, đơn vị thân thiết khác thường đặc biệt, con người của một định mệnh khốc liệt trong đơn độc tận cùng, bởi vì trong nhận thức Vũ, những con người làm nên lịch sử thời thế

Vũ Khắc Khoan

đều là những con người nghệ sĩ. Thành Cát Tư Hãn cũng là một nghệ sĩ. cỡi văn, cỡi kịch Vũ Khắc Khoan là gì nếu không là một hành lang chân dung nghệ sĩ nhiều thời trên từng địa hạt của tâm hồn và hành động. Đó là Lý Đông A, Trần Tử Anh, Đề Thám trong huyền thoại. Nhất Linh trong thân thể, người bạn chí thân Lê Quang Luật. Đó là anh Trương Chi trên giòng sông của giai tầng ở giữa gã Tú Uyên trong tác phẩm biến tướng, Lưu Nguyễn sau trở về, anh Trời trong Ngộ Nhận. Thấy là những thế sống

những thế sống không tưởng tượng được. Thấy là những thành tựu, vì cái thế sống không thể tưởng tượng được, dấu chung cuộc chỉ là «đốt tranh» là cát bụi, là hư không.

Gặp lại Vũ, trước lò sưởi những tối khuya Minnesota trắng tuyết, 10 ngàn phiến Động Đình Hồ đoán thấy đông lạnh dưới không độ tối đặc, hoặc ngoài một hàng hiên chiều của California tươi nắng, một lũ chúng tôi mà Vũ gọi một cách sắp chết là “đám cụ bạn vàng lác đác” mà Vũ giấu là “giới

nghiêm cũng mặc, hẻm nào cũng vô”, đã thật sự tạo lại được một không khí tếu nghịch, đơn giản người nào cũng yêu thích lắm lắm. Vui nhất là thiền sư Nghiêm Xuân Hồng. Và người xưng Khoan tôi trong truyện kể cho đời lại rủ chúng tôi về với hân. Như một bày Lưu Nguyễn nghịch ngợm.

Trở về Hà Nội trở về Sài Gòn. Trở về những mảnh tôi xưa. Trở về những phiến ta trước. Hồ Tây dưới trăng vàng. Thiếu thời ấy là một Tây Hồ lồng lộng. Thu Thủy công trường thiên nhất sắc. Cổ Ngư đêm mùa hè. Trúc Bạch màu cốm đậm. Cái tên học trò ngổ ngược, tối ngày đập lộn của trường tiểu học Sinh Từ (Ngay từ đó đã: tao đánh thằng đó một cái chết). Đêm kịch Nhà Hát Lớn, nửa đêm truyền hịch đợi ngày viễn chinh. Đoàn kịch đầu tay Trường Ca Mông Cổ, bản viết làm nền cho sau này Thành Cát Tư Hãn. Chiếc xe đạp ì ạch trên dốc Hàng Than, trên đó Vũ trẻ măng ngót 40 năm xưa tôi chạm mặt lần đầu. Và những nơi chốn: cái ngõ Hàng Bạc, đêm đêm Vũ Trọng Phụng, Trương Tửu đi ra, cái tiệm phở Trường Ca, tảng sáng nào cũng Đoàn Phú Tứ, Nguyễn Tuân mò tới. Và những ảnh hình muôn thuở của Hà Nội chưa tiêu tụy đỏ:

Ánh lửa khuya dưới vòm Ô Quan Chưởng, con đường Quan Thánh và những chuyến xe điện thời sinh viên Vũ Khắc Khoan ở đó, những tà áo thiếu nữ Hàng Ngang, Hàng Đào, cái núi rác sau chợ Đồng Xuân, màu đỏ ké cây cầu Thê Húc. Và những tiếng động: gió Hồng Hà mùa nước lũ, tiếng còi tàu Long Biên, bom Nhật trên Gia Lâm, đạn lạc ở Phố Huế, chiến xa Pháp kéo về Hải Phòng, lựu đạn nổ trước trụ sở Quốc Dân Đảng, tiếng ty bà Ngã Tư Sở đều hiu lau lách, tiếng phách Khâm Thiên.

Rồi Sài Gòn. Tây Hồ bỏ lại, Trúc Bạch chia tay, trường Đại Học “cửa đóng thêm rêu, lớp nhớ nhung”, Điện Biên Phủ bàng hoàng, những chiếc tàu há mồm của di cư một triệu.

Chúng tôi cùng vào Nam và với Vũ làm tờ Tự Do, diễn đàn đầu

tiên của Bắc Hà mới tới, Như Phong, Mặc Thu, bây giờ mới bị cầm tù ở quê nhà, Đình Hùng đã mất. Nhóm Quan Điểm thành hình trên đất đứng của trí thức giai tầng ở giữa, bích chương dính đầy các thân cây quận Nhất: tờ báo dám nói sự thật, số ra mất quá khích đòi mỗi tuần chặt một đầu người. Chúng tôi chia thành hai nhóm. Sáng Tạo riều Quan Điểm dám con quan đòi làm cách mạng đổi thay thế giới. Quan Điểm cột Sáng Tạo, lũ trẻ ngông cuồng, mỗi tháng một đôi giấy da đen. Thời kỳ đó là «những ngày vui» như một tựa đề truyện ngắn Khải Hưng, hai tòa soạn này chạy qua chạy lại trên cùng một khúc đường Phạm Ngũ Lão, tuyển tập thơ văn *Đất Đứng* đầu tiên do Mặc Thu thực hiện và người đạo diễn Vũ Khắc Khoan, áo vắt vai, những đêm tập dượt Thành

Cát Tư Hãn trên sân khấu trường Quốc Gia Âm Nhạc. Trời Sài Gòn đầy sao, dưới đó văn nghệ sống, đêm Sài Gòn dịu dàng với nó văn nghệ thức, một ông sáng sao hai ông sao sáng, những bữa ăn trưa ở nhà Thanh Nam, chúng tôi bắt chước Thâm Tâm đập hết ly tách trên tường, những bữa ăn đêm trước rạp hát Kim Chung gây sự với cảnh sát, những khuya say kéo về Gác Mây Vũ Hoàng Chương, quây quần ở Gác Khói Đình Hùng, ký bông thàng ở nhà hàng Hải Biên, chờ “bắt” tiền trước bàn giấy Khai Trí.

Vũ với chúng tôi có thật nhiều thời kỳ. Một thời kỳ, một hình thái sinh hoạt chủ nghĩa, bằng ấy thời kỳ nối liền bằng những hợp mặt say. Tờ Văn Đệ, hần “cho” Thanh Tâm Tuyền, Thái Tuấn rồi tôi thay phiên chủ bút, những

buổi trưa trong Đại Học Vạn Hạnh, nơi tá túc của hai đảng thiên tài kinh chống Phạm Công Thiện và Bùi Giáng, bảy giờ Phạm Thiên Thư mới là một chú tiểu quê mùa rụt rè tối xin đăng bài tùy bút đầu tay. Thời kỳ Vũ mỗi tuần đi máy bay lên dạy học ở Đại Học Đà Lạt, cứ khăn quàng cổ đỏ phơ phất ở phi trường Liên Khàng, ngôi nhà nhỏ trên đồi nhìn xuống mặt nước Hồ Xuân Hương, đêm hần dựng trên một sân khấu lộ thiên rét công vỏ Quan Âm Thị Kính, Thanh Tâm Tuyền bám tôi kéo nhau lĩnh ra phố chợ uống rượu, sáng hôm sau nhà soạn kịch cho mỗi tháng chúng tôi một trận nên thân.

Sang tới Hoa Kỳ, mỗi kẻ một phương trời, một ông sao sáng hai ông sáng sao lẻ loi từng phiến trời lưu đầy, chẳng còn có được với nhau ngày ngày những đêm vui như ở Sài Gòn ngày trước

Chẳng còn giới nghiêm cũng mặc, hẻm nào cũng vô. Say rượu gây sự với cảnh sát Mỹ cũng phiền lắm, đại hần cũng không dám nữa. Vũ cũng đã 70 tuổi. Những sợi tóc bạc. Tuổi lượng phải giới hạn. Cái chân chớm tê thấp làm đau mỗi đổi mùa. Thơ, ngày trước là lên yên, lên đường ta say giữa trận tiền, người chó cười. Thơ bây giờ: Dăm cụ bạn lác đác Mỗi năm

tuổi hạc một cao.

Tâm thức cũng đã thay đổi. Nhìn thấy rừng phong thay lá mùa thu một mình, hư không đã là, hơi gió nửa khuya, cuộc đời hình bóng. Bây giờ là một Vũ hiền, giai tầng ở giữa đã trả lại cách mạng và thời thế cho những giai tầng khác, thôi mỗi tuần đòi chặt một đầu người, thôi tao đánh một cái nó chết. Thôi. Lâu rồi. Thôi. Đã 10 năm thôi.

Từ đứa cháu ngoại đầu, sáng sáng ra gọi ông ngoại bằng Khoan ơi. Từ Cộng Sản đốt sách Quan Điểm ở quê nhà. Từ bỏ nước ra đi, từ Lê Quang Luật mất. Những ồn động của thời thế bỏ lại cho cái bên kia một triển núi ồn động. Ánh mặt trời đã ngả về Tây là ở cái hướng khác những mặt trời lên. Vũ, 70, bạn hữu nhìn thấy ở Minnesota mùa tuyết 81, ở Cali mùa nắng 82, đúng là một mặt trời hiền, một ông chủ tịch văn hóa hiền, một ông chủ tịch Phật Giáo hiền, một tiểu đồ hiền, một ông ngoại hiền. Chuyển dáng của Vũ đi vào tuổi già đã là một chuyển dáng đẹp. Của một chuyển cảnh đẹp. Tiền trường bây giờ thôi là cát bay gió chạy, người ngựa ngấp trời, thế sống chất nổ. Cánh cửa sổ sầm chớp của Lôi Vũ đã khép lại. Phồn Y đã ngủ yên. Tiền Trường bây giờ là một buổi chiều buồn rộng lớn,

grande pour les êtres est la tristesse du soir, michelet, một con đường quê, một cánh đồng cỏ trong tranh Cezanne, những hoa tuyết dịu dàng, những cảnh du hiền triết. Buổi sáng. Jean Gabin lặng lẽ thức giấc, mùa đông dài, ly cà phê sớm, mặt bàn viết chụp đèn còn sáng xuống một trang lộng ngôn viết dở đêm qua. Lộng ngôn tôi, lộng ngôn bạn, lộng ngôn đời, tất cả êm đêm thỏa thuận. Những thế sống không thể tưởng tượng được, thôi hãy xếp vào lũ tượng gỗ ở với Những Người Không Chịu Chết, cho người thiếu nữ tên Thu cũng được biết đến hạnh phúc ở đời. Buổi chiều, ngôi nhà Bloomington tối xuống. Đêm nay tuyết đổ nhiều, hàn thử biểu không độ. Hâm nóng một chút rượu, Jean Gabin nhìn lửa. Kịch ở trong tâm, cái tâm đã yên. Tuyết rơi cứ rơi càn du ấm áp.

A mà bọn chúng đang làm gì ở bên Cali kìa. Chúng đang uống rượu, thiếu ta sao được. Tuyết Đông Bắc mùa này vẫn chưa chôn vùi được đại hân. Và những người Mỹ hồng hào no ấm buổi sáng hôm sau lại nhìn thấy cặp vợ chồng Á Châu lạnh hiền giữa họ, trong một phòng đợi, tường gương sáng láng, chờ giờ bay lên.

MT

Hợp tác với **tre** tại sao không?

Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao !

Nếu bạn có những kế hoạch, những sáng kiến, những ý tưởng mà chưa biết bắt đầu ra sao, quảng bá thế nào, hợp tác với ai hoặc tìm kiếm một partner trong mọi lãnh vực ...

Xin liên lạc với chúng tôi.

info@trenews.net

Trẻ sẽ cùng bạn tham khảo để thực hiện,
hoàn toàn không có chi phí.

Có những truyền thuyết cho rằng: khi thân xác chết đi, biến mất khỏi thế giới này thì có thể chuyển hóa sang một thế giới khác. Có những thứ người ta không thể nhìn thấy, chỉ tồn tại trong tâm trí, một trạng thái của tâm linh hay tiềm thức.

tháng Rằm 7 ngày của cô hồn

GIÓ VIVU
VANCOUVER, CANADA

Theo tục lệ hàng năm của người Việt, cứ đến rằm tháng 7 có cúng cô hồn và trẻ con thường rủ nhau đi “giật cô hồn”. Có nghe người ta gọi “Cô hồn các đảng” khiến tôi tò mò tìm hiểu. Những “cô hồn” này lại là những người còn sống, nhưng sống ngoài vòng pháp luật, họ là những đám du thủ, du thực, đầu trộm đuôi cướp, chuyên phá làng phá xóm. Dân gian thường lo sợ và cầu xin cho những “cô hồn các đảng” này mau vào ngục tù để làng xóm được sống an vui.

“Cô hồn các nước” là vong hồn của người chết, được khoản đãi, dâng cúng hay cầu nguyện tùy theo phong tục, tập quán, tín ngưỡng của một số quốc gia. Hàng năm trên thế giới, người ta thường mở ngày lễ hội cho người chết để tưởng niệm vong hồn những người thân yêu đã khuất hay bày tiệc khoản đãi để an ủi những linh hồn đang lang thang, bơ vơ, đói khổ thường được gọi là “cô hồn” hay “ma đói”. Người chết đi về “cõi chết” là một thế giới đầy bí ẩn, cho dù có tín ngưỡng, tôn giáo hoặc những kinh nghiệm

của bản thân, người ta vẫn không thể giải thích một cách thỏa đáng. Những lễ vật như hương hoa, mâm quả, bánh mứt được trân trọng dâng cúng như một niềm giao cảm thiêng liêng giữa người sống và người chết, giữa cuộc sống hiện tại với cõi hư vô, nơi mà người ta thường mang hoài tưởng là có tổ tiên, ông bà, cha mẹ và những người thân yêu.

Ở Việt Nam, ngày rằm tháng 7 âm lịch được gọi là ngày Lễ Vu Lan, ngày lễ báo hiếu hay ngày xá tội vong nhân. Vào ngày rằm tháng 7 người ta thường

cúng cô hồn, bày những mâm cúng trước cửa nhà, cửa hàng nơi buôn bán. Những vật phẩm để cúng thường là những đồ ăn thức uống của dân gian như: bánh, trái cây, khoai, bắp, đường, gạo, muối,... và tiền. Khi cúng xong, người ta có thể phân phát hay mạnh ai nấy giựt những món đồ cúng nên còn được gọi là “giựt cô hồn”.

Ở Indonesia, lễ hội rằm tháng 7 gọi là Chit Gwee Pua. Người ta thường đem lễ vật cúng vào chùa, các nhà sư đọc kinh, tế lễ, cầu siêu cho những linh hồn bơ vơ không nơi nương tựa. Sau đó những đồ cúng được đem phân phát cho những người nghèo.

Ở Trung Quốc, lễ Vu Lan vào tháng 7 âm lịch còn được gọi là ngày cô hồn, vì họ cho rằng vào ngày này các yêu ma và linh hồn của tổ tiên được rời khỏi âm phủ về lại trần gian. Người Trung quốc thường đi chùa, cúng bái cầu bình an, tưởng nhớ người thân yêu đã khuất và xin xá tội vong nhân. Họ thường đốt vàng mã và cúng thức ăn cho những hồn ma đói khổ dưới âm phủ.

Ở Nam Hàn, lễ hội Baekjung vào rằm tháng 7 âm lịch, cũng là thời gian thu hoạch, gặt hái mùa màng nên người nông dân Hàn gọi là «Bách Chủng» có nghĩa “100 loại ngũ cốc” tượng trưng cho những vụ mùa

tươi tốt. Họ luôn cầu xin được may mắn, an lành không bị các ma đói quấy nhiễu. Vào lễ hội này, người ta diễn hành mặc trang phục cổ truyền Hanbok, đeo mặt nạ ma quỷ xấu xí, tay cầm gậy.

Ở Nhật Bản, lễ hội Obon diễn ra trong 4 ngày, bắt đầu vào tháng 7 âm lịch, khoảng 13 tháng 8 đến 16 tháng 8 dương lịch, tùy theo truyền thống của mỗi miền. Obon là ngày của vong hồn hay lễ báo hiếu đã có

ở Nhật Bản từ lâu đời, bắt đầu với huyền thoại của Mokuren, giống như Mục Kiền Liên của Việt Nam. Có người con báo hiếu, cầu xin Đức Phật giải thoát cho bà mẹ khỏi cảnh đói khổ, đọa đầy dưới địa ngục. Theo truyền thuyết, khi mẹ của Mokuren được cứu giải, Mokuren vui mừng nhảy múa. Điệu múa Bon Odori vừa linh thiêng vừa lãng mạn trong lễ hội Obon đã trở thành một nét văn hóa

truyền thống của người Nhật Bản.

Vào ngày lễ Obon, người ta mang lồng đèn Chochin đến thăm viếng mộ phần của tổ tiên và tưởng nhớ người thân thương gọi họ trở về nhà. Khi lễ hội kết thúc, họ thả những đèn lồng trên sông hay biển hồ để tiễn đưa vong hồn trở về thế giới của người chết. Khi màn đêm buông xuống, những chiếc đèn lồng lung linh, huyền ảo trôi trên dòng sông, lấp lánh như những vì sao đêm linh thiêng, thanh thần siêu thoát ...vào cõi hư vô đầy bí ẩn.

Những chiếc bánh hình hoa sen làm bằng bột gạo màu xanh, đỏ, vàng được bày cúng trên bàn thờ cùng với những giỏ hoa thật đẹp. Những món bánh được thay đổi theo ngày: ngày 13 gọi là bánh “đón linh hồn”, ngày 14 và 15 là bánh “cầu nguyện và tiếp đãi linh hồn”, ngày 16 là bánh “tiễn linh hồn”.

GVV

Lễ hội Baekjung - Nam Hàn

LỜI GIỚI THIỆU: Andy Nguyễn là một nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp. Anh từng đoạt những giải thưởng nghệ thuật nhiếp ảnh quốc tế từ 2009 đến 2012. Nhiều tác phẩm của anh được đăng tải trên những tạp chí chuyên đề nổi tiếng như: National Geographic, Birder's world Magazine, BBC Wildlife Magazine, Nature's Best Photography Magazine và The Cornell Lab of Ornithology website.

Độ sâu trường ảnh: Không chỉ là Khẩu độ

1 F/1.8

F/2.8

F/8

F/16

Khi bạn nghĩ đến việc kiểm soát độ sâu trường ảnh, bạn có thể nghĩ đến khẩu độ ngay lập tức. Ở dạng đơn giản nhất, điều này sẽ đúng. Tuy nhiên, các yếu tố khác đang ảnh hưởng đến độ sâu trường ảnh. Biết những yếu tố khác nhau này sẽ giúp bạn hiểu và kiểm soát độ sâu trường ảnh của mình.

Việc vận dụng các yếu tố về khẩu độ, khoảng cách đến đối tượng, tiêu cự và cách chúng ảnh hưởng đến độ sâu trường ảnh sẽ cho phép bạn thành thạo kỹ năng quan trọng này

để tạo ra những bức ảnh tuyệt đẹp, dù là chân dung hay phong cảnh. [H1]

■ Độ sâu trường ảnh là gì?

Đầu tiên, bạn phải hiểu độ sâu trường ảnh. Ở dạng đơn giản nhất, độ sâu trường ảnh là khoảng cách giữa các vật thể gần nhất và xa nhất có vẻ sắc nét ở mức chấp nhận được trong ảnh. Để dàng phải không?

■ Khẩu độ so với F-Stop

Giả sử bạn đã từng nói chuyện với một nhiếp

ảnh gia khác hoặc bất kỳ ai quan tâm đến nhiếp ảnh từ xa. Trong trường hợp đó, bạn sẽ nghe họ nói về khẩu độ và f-stop, và rất có thể, bạn sẽ trao đổi cả hai điều này trong một cuộc trò chuyện. Tôi cũng rơi vào cái bẫy này khi giải thích độ sâu trường ảnh và rằng có sự khác biệt. Có gì khác biệt?

Khẩu độ là độ mở có thể điều chỉnh được trong ống kính và kích thước của nó được đo bằng số f-stop. Bây giờ chúng ta đã biết sự khác biệt giữa khẩu độ và f-stop, chúng ta có thể khám

phá những gì bạn có thể đạt được với nhiều f-stop khác nhau. Biết rằng điểm dừng f là kích thước khẩu độ ống kính của chúng ta sẽ giúp chúng ta hiểu rõ hơn về sự khác biệt giữa độ sâu trường ảnh cạn và độ sâu trường ảnh sâu. [H2]

■ Độ sâu trường ảnh cạn so với độ sâu trường ảnh sâu

Bạn có thể đã nghe các thuật ngữ độ sâu trường ảnh cạn và độ sâu trường ảnh sâu. Chúng có ý nghĩa gì và làm thế nào để chúng ta đạt được những kết quả này? Độ sâu trường ảnh cạn có hậu cảnh mờ và độ sâu trường ảnh sâu giúp mọi thứ được lấy nét, từ tiền cảnh đến hậu cảnh của hình ảnh của bạn.

■ Đạt được độ sâu trường ảnh cạn và độ sâu trường ảnh sâu

Mọi người đều muốn có hậu cảnh mờ đẹp trong ảnh chân dung hoặc ảnh macro. Để đạt được những kết quả này, bạn sẽ cần một ống kính có f-stop nhỏ (độ mở lớn) trong khoảng từ f/1.4 đến f/5.6. Sử dụng số f-stop nhỏ sẽ làm được hai việc. Đầu tiên, bạn sẽ đạt được hậu cảnh mờ hoặc hiệu ứng mờ ảo trong ảnh, tách chủ thể khỏi hậu cảnh. Thứ hai, nó sẽ cho phép nhiều ánh sáng đi qua ống kính vào cảm biến của máy ảnh hơn. Chúng ta không ngừng cố gắng để đạt được độ sâu trường ảnh cạn mà quên mất việc đạt được độ sâu trường ảnh sâu trong hình ảnh của mình. Bạn sẽ chọn điểm dừng F là f/5.6 hoặc cao hơn, cho phép độ sâu trường ảnh lớn hơn (độ mở nhỏ) và lấy nét được nhiều hình ảnh hơn. Thông thường, bạn sẽ chọn độ sâu trường ảnh sâu cho ảnh phong cảnh hoặc nơi bạn muốn lấy nét nhiều hậu cảnh hơn.

■ Lấy nét chính xác

Đạt được tiêu điểm chính xác là rất quan trọng khi nói đến độ sâu trường ảnh. Khi lấy nét, bạn sẽ muốn lấy nét vào chủ thể của mình. Điều này sẽ bảo đảm rằng đối tượng của bạn được lấy nét và lựa chọn f-stop của bạn

sẽ xác định mức độ lấy nét của đối tượng. [H3]

■ Khoảng cách của chủ thể tới máy ảnh

Đối tượng của bạn càng gần máy ảnh thì độ sâu trường ảnh sẽ càng cạn. Nếu bạn lùi máy ảnh ra khỏi đối tượng, bạn sẽ có được độ sâu trường ảnh sâu hơn. Khi bạn để khẩu độ như cũ, hiện

tượng này vẫn xảy ra. Tôi đã được hỏi tại sao hậu cảnh của chúng không bị mờ, dù tôi sử dụng khẩu độ f/2.8. Câu hỏi đầu tiên tôi hỏi là “Đối tượng của bạn cách hậu cảnh bao xa?” Câu trả lời thông thường là “Chỉ một vài feet thôi.” Một điều khác cần nhớ là chủ thể của bạn càng gần hậu cảnh thì hậu

cảnh của bạn sẽ càng ít bị mờ. Tôi muốn chủ thể cách hậu cảnh tối thiểu 6 feet để chụp chân dung, nếu có thể.[H4]

■ Tiêu cự ống kính

Ngay cả tiêu cự của ống kính cũng sẽ ảnh hưởng đến độ sâu trường ảnh của bạn. Nếu bạn chọn ống kính 200mm, bạn có thể nhận được một số hiệu ứng mờ nghiêm trọng. Khi chụp ảnh chân dung, tôi thích sử dụng ống kính 70-200 f/2.8 để tạo ra độ sâu trường ảnh cạn. Nếu chúng ta chuyển sang đầu bên kia và chọn tiêu cự 14mm trên ống kính góc rộng, điều này sẽ tạo ra một bức ảnh sắc nét từ tiền cảnh đến hậu cảnh, ngay cả với khẩu độ f/3.5. Bạn có thể cần khẩu độ f/16 để đạt được độ sâu trường ảnh tương tự. [H5]

Đôi khi, tôi đang ở trên cánh đồng và tôi thích độ sâu trường ảnh rất cạn cho một bông hoa. Tôi sẽ sử dụng ống kính Nikkor Z 70-200mm f/2.8, sử dụng tiêu cự của ống kính ở 200mm, sau đó đến gần mức ống kính của tôi lấy nét hoặc khoảng cách lấy nét tối thiểu của nó (3.28 ft). Điều này sẽ cho phép tôi đạt được độ sâu trường ảnh rất cạn vì tôi đã di chuyển đến gần đối tượng của mình và sử dụng độ dài tiêu cự 200mm.

AN

Đường sắt Việt Nam

Theo Logistics Việt Nam 2023, hiện nay mạng lưới đường sắt VN có tổng chiều dài 3,143 km với 227 nhà ga, trong đó gồm 2,703 km đường chính tuyến, 612 km đường ga và đường nhánh. Các mạng lưới đường sắt kết nối nhau tại đầu mối Hà Nội, đi qua địa bàn 34 tỉnh, thành phố, mật độ đạt khoảng 9.5 km/1000 km². Hiện có 2 tuyến kết nối với Trung Quốc tại Đồng Đăng và Lào Cai. Phần lớn các tuyến đường sắt VN chỉ đạt 17-25 đôi tàu/ngày và hầu hết các tuyến đường sắt đều có tiêu chuẩn kỹ thuật thấp, tải trọng hạn chế, tốc độ chậm, làm giảm tính cạnh tranh so với các phương tiện vận tải khác.

NGUYỄN SINH
SÀI GÒN - VN

Công nghệ lạc hậu

Trong khi người Nhật luôn khẳng định đường sắt là nền tảng phát triển quốc gia do năng lực vận chuyển hàng hóa lớn hoặc Trung Quốc coi đường sắt là “động mạch chủ” của nền kinh tế thì VN dường như đã “bỏ quên” đường sắt trong nhiều thập niên. Hiện tại, đường ray khổ 1,000mm vẫn chiếm 92% tổng chiều dài,

trong khi khổ này nhiều nước không còn dùng và khổ 1,435 mm chỉ mới chiếm 8%. Thêm vào đó, đường sắt VN vẫn ở nền tảng công nghệ 2, tức công nghệ diesel (công nghệ 1 là đầu máy hơi nước). Riêng các nước phát triển đang sử dụng công nghệ 3 (công nghệ điện khí hóa) và công nghệ 4 (điện từ). Vận tốc đường sắt VN bình quân 50-60km/giờ (tàu hàng) và 80-90km/giờ

(tàu khách), trong khi ở các nước tiên tiến, vận tốc trung bình tàu lửa vận chuyển hành khách khoảng 150-200km/giờ, đường sắt cao tốc trên 300km/giờ và siêu cao tốc hơn 500km/giờ.

Do công nghệ quá cũ kỹ, lạc hậu nên hầu hết các tuyến tàu hỏa ở VN thường là tàu “chậm”. Ví dụ tuyến Hà Nội - Lạng Sơn, kết nối với tuyến Hành Dương - Bằng Tường (Trung Quốc),

tổng chiều dài 162km, gồm 23 nhà ga. Tuyến này dùng khổ lồng 1435mm và 1000mm nhưng tàu thường chạy với vận tốc khoảng... 27km/giờ. Tuyến Yên Viên – Hạ Long tốc độ trung bình...25 km/giờ, đoạn nhanh nhất chỉ chừng 40 km/giờ, chạy toàn tuyến mất từ 7-8 giờ và đã tạm dừng khai thác từ năm 2012 do thua lỗ. Với tàu SE1,2,3 hay SE21/22 mệnh danh “tàu hỏa tốc độ cao” nhưng cũng chưa đến 80 km/giờ.

Tình trạng phục vụ kém

Về chất lượng phục vụ, dù gần đây ngành đường sắt có cố gắng làm tốt hơn nhưng chưa đủ. Đáng chú ý “tính bao cấp” vẫn còn đặt nặng trong tư duy điều hành và cả hoạt động của các

Nhếch nhác trên tàu hỏa

tiếp viên, nhân viên. Chẳng hạn tàu hỏa du lịch chất lượng cao SE21/22 tuyến Sài Gòn - Đà Nẵng hoạt động từ cuối tháng 4/2024. Lúc đầu tàu rất sạch sẽ kể cả toilet, bồn rửa mặt, giấy vệ sinh; toa căng-tin đặt giữa tàu khá tiện lợi, lối đi rộng thoáng...

Song chừng 2 tháng sau đã bắt đầu xuống cấp khi nhiều vết bẩn bắt đầu xuất hiện ở toilet, ghế ngồi... Tương tự, các đoàn tàu chất lượng cao SE1,2,3 lúc mới đưa vào vận hành cũng sạch sẽ, nhưng hiện giờ toilet, sàn tàu khá bẩn thỉu, máy nước đầy bụi bặm, rác

rén tràn ngập...Thường, mỗi toa tàu có 2 bồn rửa tay và 1 toilet. Tuy nhiên việc chỉ có 1 toilet/ toa tàu là khá bất cập khi khách phải chờ đợi đến lượt. Đó là toa dành cho khách giường nằm còn toa dành cho khách ghế ngồi còn “khủng khiếp” hơn. Tiếp viên làm việc không tròn trách nhiệm. Hành lý khách để lung tung, cản trở lối đi của người khác, đôi khi bốc mùi khó chịu, tình trạng hút thuốc lá, khạc nhổ vô tội vạ không ai nhắc nhở.... Mền gối chậm thay, buộc lòng khách phải xài cái của người khác đã xuống tàu để lại. Một số tiếp viên còn sẵn sàng “bán” giường nằm của họ cho khách lấy tiền bỏ túi riêng hoặc cho khách lên tàu bằng cách “mua vé lụi”.

Tình hình an ninh, bảo đảm tính mạng hành khách đi tàu cũng có

Tàu hỏa là sự lựa chọn của nhiều người khi cần di chuyển

vấn đề. Thống kê của Tổng công ty đường sắt VN (VNR) cho biết, tình trạng các chuyến tàu hỏa khi đang chạy bị người bên dưới vô cớ ném đá liên tục xảy ra. Riêng 6 tháng đầu năm 2024 trên các tuyến xảy ra 75 vụ ném đất đá, vật lạ lên tàu, toa xe. Những nơi hay xảy ra sự việc này gồm Khánh Hòa (18 vụ); Đồng Nai (15 vụ), Bình Định (8 vụ), Quảng Nam (8 vụ), Bình Thuận và Thừa Thiên Huế (mỗi nơi 5 vụ), Quảng Trị, Quảng Ngãi, Ninh Thuận (mỗi nơi 4 vụ). Chưa kể so với các loại phương tiện vận chuyển khác, vé tàu lửa hiện ở

mức khá cao, nếu mua vé nằm phòng 4 giường cũng tương đương như vé máy bay!

Làm sao vực dậy?

Gần đây, tuy đã cố gắng sửa đổi nhưng đường

sắt VN vẫn chưa sánh bằng đường sắt của các nước Châu Âu từ hồi đầu thế kỷ XX! Vì sao vậy? Vì vốn liếng VNR chủ yếu là của nhà nước, nếu có thua lỗ đã có nhà nước bao cấp, bù

Tin nhắn nhân viên tàu hỏa bán vé “lụi” cho khách

tiền, cho nợ thuế... Anh Toàn, một khách thường xuyên sử dụng tàu hỏa nhận xét: “Đường sắt VN quá chậm nên nhiều người cảm thấy đây không phải là sự lựa chọn ưu tiên. Nghe nói nhà nước VN đang lên kế hoạch xây dựng “siêu dự án đường sắt tốc độ cao xuyên Bắc-Nam” với vận tốc tàu chạy bình quân 250 - 350k/giờ. Song hãy khoan nói về những gì còn nằm trên... giấy, tôi nghĩ trước mắt VN nên đầu tư cho hệ thống đường sắt hiện có, cố gắng đạt tốc độ khoảng 120 km/giờ cho tàu khách. Hãy lưu ý bên Malaysia người ta cũng dùng đường sắt khổ lồng 1000mm từ thời thực dân Anh để lại giống như VN nhưng họ vẫn chạy được vận tốc 160 km/giờ. Và điều quan trọng hơn là cần thay đổi tận gốc công tác điều hành, phục vụ hiện hữu để nó có thể cạnh tranh công bằng cùng các phương tiện giao thông khác!”

NS

Tàu hỏa VN chưa bảo đảm an ninh, an toàn tính mạng cho khách đi tàu

Các trang mạng xã hội như Facebook và Instagram từng là nơi nhiều người chia sẻ ảnh, tin tức v.v. Nhưng trong những năm gần đây, chúng đã trở nên nguy hiểm hơn, thành địa điểm lừa đảo, quảng cáo gây phiền nhiễu và yêu cầu kết bạn của những người không quen biết.

Những vấn đề này ảnh hưởng đến hàng triệu người. Nhưng bạn có thể vượt qua những chuyện đau đầu này và lấy lại sự thích thú với các trang truyền thông xã hội. Sau đây, là trả lời của các chuyên gia truyền thông xã hội cho những câu hỏi quan trọng.

Lướt facebook an toàn

4 KỲ - KỲ CUỐI

HỎI - Tôi có thể làm gì để tránh bị hack hoặc lừa đảo?

ĐÁP - Hãy thiết lập một mật khẩu mạnh, độc đáo cho mọi tài khoản trực tuyến, bao gồm tài khoản email, tài khoản với nhà bán lẻ, và tất nhiên là tài khoản mạng xã hội. Sử dụng xác thực hai yếu tố (hoặc đa yếu tố - two-factor (or multifactor) authentication) - để thêm một lớp bảo vệ khác.

Tiếp theo, hãy nhớ rằng bạn càng đưa ra nhiều thông tin trên mạng xã hội - chẳng hạn như tên và tuổi của con cháu bạn - thì những người muốn lừa đảo bạn càng có thể thu thập được nhiều thông tin hơn. Không bao giờ chia sẻ thông tin nhạy cảm như ngân hàng, địa chỉ hoặc số điện thoại của bạn. Và chỉ đăng những gì bạn thấy thoải mái muốn chia sẻ công khai, bất kể bạn sử dụng privacy settings - cài đặt quyền riêng tư ra sao.

Nếu tài khoản của bạn đã bị hack, bạn có thể bị khóa. Làm theo hướng dẫn khôi phục tài khoản của nền tảng truyền thông xã hội; đối với Facebook, hãy truy cập facebook.com/hacked để bắt đầu. (Cơ hội khôi phục tài khoản của bạn sẽ cao hơn nếu bạn tuân thủ các biện pháp bảo mật).

Sau khi khôi phục quyền kiểm soát, bạn cần thay đổi mật khẩu và xem lại thông tin khôi phục tài khoản của mình, chẳng hạn như địa chỉ email. Kiểm tra những tin nhắn mà hacker đã gửi từ tài khoản của bạn, hoặc những người bạn mới mà bạn không nhận ra. Cuối cùng, hãy thông báo cho bạn bè của bạn qua email hoặc bằng cách nhắn tin hoặc đăng bài.

HỎI - Tôi có thể bảo vệ quyền riêng tư của mình khi tham gia các nhóm Facebook không?

ĐÁP - Có sự khác biệt giữa các nhóm công khai và riêng tư. Nếu bạn dự định chia sẻ nhiều nội dung trong một nhóm Facebook mới - ví dụ: ảnh em bé hoặc thông tin chi tiết về chuyến đi sắp tới của bạn - hãy đặt nhóm đó ở chế độ riêng tư. (Không có sự bảo đảm 100% nào về quyền riêng tư, bởi vì nếu ai đó chụp ảnh màn hình và đăng lại lên tài khoản của họ thì nó sẽ bị công khai).

Còn nếu bạn tham gia một nhóm hiện có thì sao?

Cài đặt quyền riêng tư (privacy settings) của bạn quyết định những gì người khác sẽ biết được từ hồ sơ của bạn. Để xem các options - tùy chọn, hãy sử dụng Facebook Privacy Checkup - Kiểm tra quyền riêng tư của Facebook. (Nhấp vào ảnh hồ sơ của bạn, sau đó nhấp vào "Settings & Privacy - Cài đặt & Quyền riêng tư", rồi "Privacy Checkup - Kiểm tra quyền riêng tư"). Thao tác này sẽ cung cấp cho bạn một số cách để khiến mọi thứ trở nên riêng tư hơn. Ví dụ: trong "Who can see what you share - Ai có thể xem nội dung bạn chia sẻ", bạn có thể chọn đối tượng chỉ gồm bạn bè cho ngày sinh, thành phố hiện tại và bài đăng của mình. Và bạn có thể tạo hình đại diện kỹ thuật số (digital avatar) cho ảnh hồ sơ của mình thay vì tải ảnh thật lên.

Bạn có thể đăng bài ẩn danh trong nhóm Facebook nếu quản trị viên (administrators) cho phép, nhưng tên của bạn sẽ vẫn hiển thị với quản trị viên và người kiểm duyệt (moderators).

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!! **Good news! Mua 10 lbs, tặng 1 lb !**

“kỹ thuật” nấu với tôm khô

MY ANN HA : Mẹ em rất thích chú Don, lần nào cũng dặn mua cho chú Don. Mấy năm nay rằng Mẹ yếu nên dặn em ngâm tôm và xay bằng máy xay sinh tố. Em làm biếng không ngâm, bỏ vô xay thì nó lều keng keng như xay cục gạch. Món này nấu canh rau dền rất thơm, nhưng không rõ lần nào em nấu cũng bị mặn, anh Don chỉ em bí quyết đi...

Mở tin nhắn ra thấy “Mẹ em rất thích chú Don...” làm anh giật mình :) Nấu ăn ngon thì không thể “làm biếng” được em gái à. Phải nghe lời Mẹ dặn. Em cần phải ngâm tôm trong nước ấm chừng vài phút, khi xay rất nhẹ nhàng, không kêu “keng keng” nữa, lý do tôm đã sấy rất khô. Chỉ xay vài giây là tôm sẽ tươi thành sợi ngay, nấu gì cũng ngon, nhất là bún riêu.

Anh Don không có bí quyết gì, nhưng em nhớ tôm khô Louisiana là tôm thiên nhiên, thịt sẽ ngọt hơn và có vị mặn của biển, do vậy khi nêm cần giảm muối. Nên nếm thử trước khi thêm các gia vị khác.

HỒNG PHƯƠNG : Hôm Tết cháu mua cho cả nhà, mỗi người 4 lbs tôm khô của chú Don. Nhưng giờ cuối cả nhà đổi ý, rủ nhau về Việt Nam ăn Tết, hôm nay tôm khô vẫn còn, ăn củ kiệu hoài cũng ngán. Chú Don có biết nấu được món gì nữa không?

Không rõ sao dạo này anh Don lên giá, ai cũng hỏi về bí quyết nấu nướng là sao? Tôm khô làm được vô số món chứ đâu phải chỉ trộn củ kiệu đâu hả cháu? Nấu tất cả các loại canh đều ngon, như: rau dền, mồng tơi, khổ qua, bí, mướp v.v... Tuyệt vời nhất là bún riêu, và các món ăn chơi, ngoài ra cháu có thể làm Muối tôm, Tôm khô rim nước mắm, Sa tế tôm khô, Tôm khô kho quẹt, Tôm khô rang muối, Bắp xào tôm khô, Tôm khô xào, Tôm khô sốt cà chua, Bánh quy tôm khô, Cơm ngũ sắc tôm khô, Thịt rim tôm khô, Tôm khô sả ớt, Gỏi rau càng cua tôm khô, Gỏi tôm khô dưa leo, Gỏi xoài tôm khô v.v... và còn nữa mà anh Don chưa biết. Chúc cả nhà ngon miệng!

Quý khách có thể đặt mua tại :

WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gửi về
tận nhà hoặc tiệm trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

HIỆN CHỈ CÒN 2 LOẠI: VỪA (M) VÀ LỚN (L)

XIN HỎI DON SIZE ĐẶC BIỆT: EXTRA LARGE HAY JUMPO (CHỈ CÒN SỐ LƯỢNG RẤT ÍT)

MADE IN LA, USA

**SỨC KHỎE
LÀ VÀNG!**

TÔM KHÔ SẠCH

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

**10 LBS
TẶNG 7**

MADE IN USA

**FREE
SHIPPING**

5 lbs trở lên

ORDER

XIN GỌI ANH : ĐƠN

235.4564

BẠN CÓ THỂ ĐẶT MUA TẠI TRANG WEBISTE

WWW.TOMKHOUS.COM

65%

trong số 850 giáo viên tại Texas được Texas State Teachers Association thăm dò đã cho biết họ muốn bỏ việc. Lương thấp hơn mức lương toàn nước, các ngân quỹ giáo dục bị cắt giảm và áp lực việc dạy học gia tăng, giới giáo chức Texas cho biết họ không hài lòng với công việc.

28,888

đô la là giá của xe VinFast VF8 City Edition Plus 2023 cũ, một đời chủ và mới chạy 1,898 mile được rao bán trên trang Autotrader. So với giá MSRP của xe mới là \$53,000, xe VinFast bị mất giá một nửa chỉ sau một năm và vẫn khó có người mua.

2

loại xe của Nam Hàn tại Mỹ là Kia và Hyundai là loại xe bị đánh cắp nhiều nhất trong các năm qua do thiếu những tính năng an toàn bảo vệ xe. Kết quả là một số hãng bảo hiểm đã bắt đầu từ chối bán bảo hiểm cho các loại xe này.

2

cốc nước lạnh uống mỗi đầu ngày là điều sẽ giúp giảm rủi ro ung thư ruột già, theo các nhà nghiên cứu tại Brio-Medical Cancer Clinic. Nước giúp làm mềm các chất dinh dưỡng, giúp hệ tiêu hóa dễ dàng hấp thụ, tiêu hóa thức ăn.

13,800

đô la là thu nhập trung bình của các chủ nhà có nhà Airbnb cho thuê ngắn hạn. Airbnb vừa cảnh báo là số khách hàng muốn nhà đang có xu hướng tụt giảm và quay về với khách sạn khi các chủ nhà lắp đặt máy thu hình và áp dụng luật lệ nghiêm ngặt.

4.6

tỉ đô la là lệ phí từ 128 triệu hội viên mà hệ thống Costco thu được trong năm qua. Theo sau thông báo hồi đầu năm, Costco bắt đầu kiểm tra thẻ hội viên và giấy tờ tùy thân của khách hàng vào Costco nếu thẻ hội viên không có ảnh.

1.4

triệu người gốc Việt tại Mỹ đủ điều kiện bỏ phiếu trong các cuộc bầu cử, theo số liệu từ Census Bureau. Theo Pew Research Center, cộng đồng gốc Việt thiên về đảng Cộng Hòa với tỉ lệ 51% và Dân Chủ là 42%, so với tỉ lệ người gốc Á tại Mỹ nói chung là 34% Cộng Hòa và 62% Dân Chủ.

3

điều nên làm với điện thoại trước khi du lịch nước ngoài nhằm phòng ngừa trường hợp điện thoại bị mất cắp là lưu trữ lại tất cả dữ liệu trong điện thoại, thoát ra (log out) các ứng dụng mua sắm và tài chính và bật tính năng định vị điện thoại.

20

tuổi, Pax Jolie-Pitt, con nuôi gốc Việt của cặp tài tử Angelina Jolie và Brad Pitt vừa bị một tai nạn giao thông tại Los Angeles và bị thương tích trầm trọng, cần thời gian dài để hồi phục, theo các nguồn tin báo chí.

Xin Đừng Quên Tôi

“Tù Nhân Lương Tâm” (POC: Prisoner of Conscience), thuật ngữ được Peter Benenson đưa ra vào những năm 1960 để cập đến bất kỳ cá nhân nào bị giam cầm vì niềm tin chính trị, tôn giáo hoặc vì lương tâm, nguồn gốc dân tộc, giới tính, màu da, ngôn ngữ, nguồn gốc quốc gia hoặc xã hội...

Cộng sản Việt Nam đang có hàng trăm tù nhân như thế, họ có thể bị bỏ tù vì bất cứ lý do nào, thậm chí chưa kịp có tên trong định nghĩa của Peter Benenson, như dạy học sinh hát một bài nhạc thể hiện lòng yêu nước trong trường hợp thầy giáo Nguyễn Năng Tĩnh...

Trần Hoàng Minh

Sinh năm 1990
tại Hà Nội

Bị bắt: 01-9-2020

Án tù: 5 năm

Nguyễn Văn Lâm

Sinh năm 1970
tại Nghệ An

Bị xét xử: 20-7-2021

Án tù: 9 năm và 3 năm quản chế.

Trần Quốc Khánh

Sinh năm 1960
tại Ninh Bình

Bị xét xử: 28-10-2021

Án tù: 6 năm rưỡi và 2 năm quản chế.

Đồn thường không lắm

Ông Vũ Tiến Lộc (Đại Biểu quốc hội CDVN, Chủ tịch Trung tâm Trọng tài quốc tế Việt Nam, Chủ tịch Liên đoàn Thương mại và Công nghiệp Việt Nam - VCCI) và ông Nguyễn Thiện Tuấn (Chủ tịch tập đoàn Cổ phần Đầu tư Phát triển Xây dựng - DIC Corp, HoSE: DIG) hầu như không có gì liên quan nhau. Nhưng 2 ông lại chung 1 số phận là qua đời đột ngột vào tuần qua, đầu cả hai đang khoẻ mạnh và sống phong lưu.

Theo tin đồn thì cả hai đã tự tử và đầu mỗi dẫn đến cái chết của hai người trên là vợ chồng ông Nguyễn Xuân Phúc và bà Trần Thị Nguyệt Thu.

Ở Việt Nam, tin đồn thì thường là thật, còn tin thật trên báo chí trong nước thì thường là giả.

Đại biểu Quốc hội Vũ Tiến Lộc đột ngột qua đời

Chủ tịch Hội đồng quản trị DIC Corp qua đời

(ẢNH: TIENPHONG.VN)

Săn sale

Tại Olympic Paris 2024, đoàn thể thao Việt Nam thi đấu không thành công. Tất cả 16 tuyển thủ đều không thể giành được huy chương. Trong khi đoàn thể thao Việt Nam "trắng tay" rời Olympic sớm thì các quốc gia trong khu vực như Thái Lan, Philippines, Indonesia đều giành được huy chương vàng.

Ngoài ra, khi các tuyển thủ Việt Nam đã về nước, trước khi Olympic Paris 2024 bế mạc 3 bữa, đài truyền hình quốc gia Việt Nam - mới mua bản quyền phát sóng những ngày thi đấu cuối cùng của Olympic Paris 2024. Điều này khiến nhiều người cho rằng VTV mua hàng khuyến mãi "cận date" cho rẻ...

Lễ bế mạc Olympic Paris 2024 diễn ra vào rạng sáng ngày 12-8 (theo giờ Việt Nam)
(ẢNH: QDND.VN)

Tin đồn...

Trên mạng xã hội trong nước đang có tin đồn Nguyễn Xuân Phúc (nguyên Thủ tướng Chính phủ và Chủ tịch nước CSVN) đang bị cáo buộc nhận hối lộ từ Trương Mỹ Lan và Cao Minh Trí (Giám đốc Truyền thông Đại học Duy Tân) và Phan Quốc Việt (Chủ tịch, Tổng Giám đốc Công ty Cổ phần Công nghệ Việt A). Theo nguồn tin này thì Nguyễn Xuân Phúc và Trần Nguyệt Thu (vợ) đang bị cấm xuất xứ.

Trong khi đó, sau thời gian dài im hơi lặng bóng sau khi bị bãi nhiệm, sau đám tang của ông Nguyễn Phú Trọng, ông Nguyễn Xuân Phúc xuất hiện nhiều trên báo trong nước hơn. Ngày 7-8-2024, ông Phúc vẫn

đứng vị trí chủ chốt trong buổi dự lễ kỷ niệm 50 năm Chiến thắng Thượng Đức được Tỉnh ủy, hội đồng/ủy ban nhân dân, Ủy ban mật trận tổ quốc tỉnh Quảng Nam tổ chức trọng thể.

(ẢNH: BAOQUANGNAM.VN)

Ăn dầy

Bộ Công an CSVN đang dự thảo Nghị định quy định quản lý, sử dụng kinh phí thu từ xử phạt vi phạm hành chính về trật tự, an toàn giao thông đường bộ và đấu giá biển số xe. Dự thảo đề xuất có hiệu lực từ 2025.

Trong dự thảo này, mục gây tranh cãi là Bộ Công an CSVN sẽ trích lại từ 70% tới 85% tiền vi phạm giao thông và 30% khoản thu từ đấu giá biển số xe cho công an sử dụng. Việc "ăn chia" trực tiếp này sẽ khuyến khích công an địa phương tích cực núp lùm, gài bẫy người dân hơn...

(ẢNH: HẢI NGUYỄN/LAODONG.VN)

"Mày biết tao là ai không?"

Cho rằng mình bị cản trở khi lái xe qua đường, ông Trần Tấn Phong (46 tuổi, ngụ phường Hiệp An, TP Thủ Dầu Một) đã rượt đuổi, cầm xương bò đập bể kính xe hơi của người khác, nắm đầu tài xế và hỏi họ: "Mày biết tao là ai không?" và bắt người này quỳ xin lỗi giữa đường.

Tài xế xe kia là anh P.T.S. (27 tuổi, ngụ TP Bến Cát, tỉnh Bình Dương) phải quỳ xin lỗi để được cho đi vì đang đưa con đi cấp cứu và bị ông Phong hăm dọa là "người trong chính quyền". Mọi hành động, lời nói và diễn biến câu chuyện được camera an ninh của ngôi nhà ven đường quay lại, chủ nhà cũng hoan hỉ đưa video lên mạng để cư dân mạng phân xử.

Theo điều tra, ông Phong đang làm nghề cò nhà đất ở khu vực Bình Dương, lý do ông Phong liên tục đe dọa tài xế S. là do ông Phong có người nhà làm bảo vệ dân phố ở phường Hiệp An nên muốn thể hiện.

ẢNH: VIETNAMNET.VN

Bó tay...

Nhà vệ sinh công cộng tại chợ Tân Định (quận 1, Sài Gòn), thuộc quản lý của Công ty nhà nước Dịch vụ công ích quận 1 lắp camera ngay trong nhà vệ sinh và khu vực nhà vệ sinh nam nằm ngay dưới tầm quan sát của camera. Với diện tích nhỏ của nhà vệ sinh công cộng, ai ra vào hay làm gì đều khó lọt qua "con mắt điện tử" này. Quan trọng hơn, đây là camera 360 độ có góc nhìn rất lớn, không phải camera dạng ống chỉ nhìn một chỗ. Hiện chưa biết rằng có ai đã bị ghi lại hình ảnh không hay, có bị đưa lên mạng trái phép chẳng?

Công ty Dịch vụ công ích quận 1 giải thích camera này nhằm mục đích quan sát khu vực thu ngân người đi vệ sinh (5 - 10 ngàn VND một lượt) của công ty, bảo quản tài sản, bảo đảm an ninh trật tự trong khu vực. Tuy nhiên, sau khi bị phản đối, công ty này hứa sẽ dời camera đi chỗ khác...

Sao toàn là làm chuyện gì kỳ cục vậy? - Đó là lời cảm thán của hầu hết người dân trước bản tin này.

(ẢNH: AN VI/TUOITRE.VN)

"Bảo vệ" môi trường

Là công ty bảo vệ môi trường, dọn dẹp rác thải, nhưng Công ty Cổ Phần Sara Phú Thọ cố tình lấp liếm, cung cấp không chính xác thông tin liên quan đến việc thanh tra cho đoàn thanh tra. Ngoài ra, công ty này xả khí thải có tổng Dioxin, Furan (các hóa chất độc hại nhất được biết đến hiện nay trong khoa học) là 54,085 mg/Nm³, vượt 23.5 lần giá trị giới hạn cho phép. Về đất đai, Công ty Cổ phần Sara Phú Thọ thực hiện dự án chậm 38 tháng so với tiến độ được Ủy ban tỉnh Phú Thọ chấp thuận tại Công văn số 3728.

Với nhiều lỗi vi phạm về môi trường, Công ty Cổ Phần Sara Phú Thọ bị phạt tổng số tiền 854,239 triệu VND. Công ty này đã nộp phạt được 50 triệu VND và hối lộ bao nhiêu không biết, nhưng vẫn được hoạt động bình thường.

(ẢNH: THANHNIEN.VN)

Sanh con thứ ba...

Ông Lê Thanh Dũng (Cục trưởng cục Dân số thuộc Bộ Y tế CSVN) cho hay sẽ đề xuất bỏ quy định kỷ luật đảng viên Đảng CSVN, cán bộ nhà nước sinh con thứ ba, bỏ quy định mỗi cặp vợ chồng chỉ sinh từ 1 đến 2 con. Vì nhiều năm gần đây, người dân trong nước không còn mặn mà với việc kết hôn, sanh con nữa, họ nhận ra quá khó khăn để một đứa trẻ được sanh ra, lớn lên một cách tốt đẹp và bình an ở Việt Nam.

Hồi tháng 4-2024, ông Nguyễn Văn Phúc (Chủ nhiệm Ủy ban Kiểm tra Tỉnh ủy Lào Cai) cho biết hơn phân nửa số đảng viên CSVN bị kỷ luật tại tỉnh Lào Cai trong 3 tháng đầu năm 2024 là do vi phạm quy định sinh con thứ ba, điều này cho thấy đa số đảng viên ở VN không coi quy định của đảng ra gì và chỉ có đảng viên mới tự tin sanh nhiều con.

Ông Nguyễn Văn Phúc (ẢNH: THANHNIEN.VN)

Cả họ được nhờ...

Thiếu tướng Vũ Hồng Văn (Ủy viên Ủy ban Kiểm tra Trung ương CSVN, nguyên Cục trưởng Cục An ninh chính trị nội bộ thuộc Bộ Công an CSVN) vừa được Bộ Chính trị CSVN điều động giữ chức phó chủ nhiệm Ủy Ban Kiểm Tra Trung Ương CSVN. Tại cơ quan nêu trên, ông Văn chỉ còn đứng dưới ông Trần Cẩm Tú (chủ nhiệm).

Ông Vũ Hồng Văn được Facebooker Hoàng Dũng và một số trang tin khác mô tả là em rể ông Tô Lâm (Chủ tịch kiêm tổng bí thư CSVN, cựu bộ trưởng bộ công an CSVN). Theo ghi nhận của Wikipedia, quan lộ của ông Vũ Hồng Văn trong những năm qua "lên vù vù", ông Văn chỉ tại vị một, hai năm là được Bộ Công An CSVN "tín nhiệm" trao cho ghế mới, điều này ngầm chứng minh rằng ông này có ông Tô Lâm "chống lưng".

Công An Tỉnh Đồng Nai dưới thời ông Văn (từ 2019 đến Tháng Bảy năm ngoái) đã liên tiếp bị tố cáo những nhiều, "bảo kê" cho các hãng xe đồ chạy qua tỉnh này.

Vũ Hồng Văn (ẢNH: BAOCHINHPHU.VN)

Khí tiết

Tù nhân chính trị được kính trọng nhất Việt Nam - ông Trần Huỳnh Duy Thúc đã bước vào lần tuyệt thực thứ 22 kể từ khi đi tù (từ đầu tháng 8-2024 tới 02-9-2024) để phản đối việc ông bị hạn chế giao tiếp với các nhà dân chủ, nhân quyền. Nhà tù chỉ cho ông Thúc gặp gia đình và từ chối không cho gặp những người này với lý do không phải người thân.

Năm 2025, ông Thúc sẽ được mãn hạn tù kể từ khi bị chính quyền kết án 16 năm với tội danh “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền”. Ông đã chịu chấp hành đầy đủ không thiếu ngày nào của bản án dã man đó, vì ông kiên quyết không nhận tội mà chính quyền CSVN chụp mũ. Ông cũng đã nhiều lần từ chối, không thỏa thuận đi nước ngoài tị nạn chính trị. Thời mà doanh nghiệp Việt còn đang non trẻ ngay tại sân nhà thì công ty của ông Thúc đã có chỗ đứng ở Singapore, nếu ông "ngoan ngoãn" thì nay đã thành đại gia lớn ở trong nước.

Ông Trần Huỳnh Duy Thúc (ẢNH: FACEBOOK)

Liên khúc đội vốn, chậm tiến độ

Sau 15 năm với 13 lần trễ hẹn, đội vốn từ hơn 18 ngàn tỷ VND lên đến gần 35 ngàn tỷ VND, thì đoạn đường sắt trên cao Nhổn - Ga Hà Nội chỉ hoàn thành một nửa, vừa chính thức được khai trương vào ngày 8-8-2024. Công trình này khởi công năm 2009, kế hoạch hoàn thành năm 2015, nhưng sau 4 lần lùi tiến độ, mốc hoàn thành mới dự kiến là năm 2027.

Trong khi đó, đoạn đường sắt trên cao Metro số 1 Bến Thành - Suối Tiên được phê duyệt lần đầu năm 2007 với kế hoạch vận hành vào năm 2015. Tuy nhiên sau 16 năm thực hiện dự án, tới nay vẫn chưa khai trương đầu 4 lần lùi tiến độ, đội vốn khủng khiếp gấp 6 lần từ 7,387 tỷ VND lên đến 43,757 tỷ VND.

Người dân VN chờ đi thử Metro (ẢNH: HẢI LONG/DANTRI.COM.VN)

Ăn dày rồi ăn mỏng

Tại trường mầm non Zing Zing (ở phường Phương Mai, quận Đống Đa, Hà Nội), mỗi tháng các phụ huynh đóng học phí 4.35 triệu VND, trong đó, tiền ăn là 50,000 VND/ngày. Tuy nhiên, các em bé ở đây được trường cho ăn mì gói “không người lái” (mì và nước sôi), cháo loãng, cơm trắng với canh toàn nước... Những hình ảnh này được chính cô giáo gửi cho phụ huynh để báo cáo về tình hình con/em. Khi trường bị tố cáo, quận Đống Đa mới lập đoàn kiểm tra và xác định nơi này vi phạm nhiều quy định trong quản lý, chăm sóc và giáo dục trẻ.

Chuyện trẻ mầm non, học sinh, sinh viên thậm chí là các tuyển thủ được cho ăn đồ ăn không phù hợp luôn là vấn đề gây tranh cãi lâu nay trong nước, nhưng chưa có luật lệ xử phạt thích đáng cho những kẻ ăn chia-tham nhũng từng phần cơm nhỏ. Có vẻ, chính quyền cũng muốn cho các em quen với chuyện đói, khổ trước khi bước vào đời?!

(ẢNH: VIETNAMNET.VN)

Dư âm của một đám tang

TUỞNG NĂNG TIẾN

Hồi ký (Đồng Bằng) của Nguyên Ngọc có dành đôi ba trang viết về Rạch Gốc – một địa danh hẻo lánh, ở tuốt lốt tận dưới mũi Cà Mau lận:

“Rạch Gốc chẳng chợ búa gì hết, mọi thứ phải chạy dò lên Năm Căn mua... Một buổi sáng, bước ra trước sân Ủy ban, tôi ngạc nhiên thấy treo cờ tang.

Hỏi sao vậy... trả lời: Ông Andropov chết.

Tôi hỏi lại: Ông Andropov là ai thế?

Trả lời: Không biết, nghe đài Hà Nội biểu treo cờ tang thì mình treo...

Cờ tang cho ông Andropov nào đó treo rất đúng quy cách, chỉ kéo tới nửa cột, thông kèm một dải vải đen nhỏ phát phơ trong gió biển...”

Cái ông Andropov (“nào đó”) nghe tên cũng có vẻ quen quen nhưng nhất thời thì tôi không thể nhớ ra được là ai. Cả ủy ban nhân dân Rạch Gốc và ông nhà văn cũng vậy, cũng bụ trất, không ai biết thằng chả ở đâu ra nữa. Tuy vậy,

cả nước, ai cũng biết rằng trong cái thế giới “bốn phương vô sản đều là anh em” thì bất cứ đồng chí lãnh đạo (cấp cao) nào mà chuyển qua từ trần thì đều “thuộc diện quốc tang” rảo trội – bất kể Tây/Tầu.

Nói chi đến chuyện tang ma của một đồng chí cũ Tổng Bí Thư và Chủ tịch Nước của nước ta. Tang lễ, truy điệu, diễu văn, nhang khói, hoa hờ, cờ phướn, cờ tang, cờ rũ... (ôi thôi) thiệt là tá lả bùng binh – theo như thông tin rầm rộ của báo chí nước nhà:

- Lễ truy điệu và Lễ an táng Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng

- Toàn cảnh Lễ viếng Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng

- LỄ QUỐC TANG TỔNG BÍ THƯ NGUYỄN PHÚ TRỌNG

- Lễ thượng cờ rũ Quốc tang Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng

- Hình ảnh xúc động trong 48 giờ Quốc tang Tổng Bí Thư Nguyễn Phú Trọng

‘Cũng màu tang trắng ấy/ Phan thanh Lê Đình Kinh/ Cũng màu tang trắng ấy/ Cả triều đình tụng kinh!’ Bùi Chí Vinh. Hai mặt của một đám tang. 29/07/2024

Giết cụ Kinh như thời Trung cổ, không cho người đến đưa tang, cấm mọi thông tin, hình ảnh, phong tỏa tiền phúng viếng.
 Nguyễn Tường Thụy (Đuổi Càng Giết Tận - 19/01/20)

Ở thời điểm này, phu nhân của cố TBT – tất nhiên – cũng trở thành một yếu nhân, thuộc diện trung tâm. Mọi hình ảnh của bà đều được ký giả, phóng viên, nhà báo... ghi lại qua ống kính, không sót một góc cạnh nào:

- Phu nhân Ngô Thị Mận nghẹn ngào bên linh cữu Tổng Bí Thư

- Hình ảnh phu nhân Ngô Thị Mận và gia đình bên linh cữu

- Bật khóc nhìn hình ảnh phu nhân Tổng Bí thư trong giây phút biệt ly

- Dáng hình phụ nữ Việt - Trái tim phu nhân Ngô Thị Mận

- Xót xa hình ảnh phu nhân Ngô Thị Mận cùng gia đình bên linh cữu TBT

- Khoảnh khắc Phu nhân Ngô Thị Mận khóc nghẹn trước linh cữu

Thế mới biết là giới truyền thông của nước CHXHCNVN “tác nghiệp” rất nhiệt tình và hăng hái, trong điều kiện an toàn. Riêng báo Tuổi Trẻ còn có bài (“Thư Tay Của Phu Nhân Tổng Bí Thư Lào Gửi Phu Nhân Tổng Bí Thư Nguyễn Phú Trọng”) cảm động hết biết luôn, khiến cho mọi tầng lớp độc giả đều phải sùi, rơi lệ:

"Chị Mận kính mến!

Hôm nay (ngày 19-7), khi vừa về đến nhà, anh Thongloun Sisoulith bước đến gần em với sắc mặt buồn rầu và cất giọng nói khác thường: 'Naly ơi, anh vừa nhận được tin anh Nguyễn Phú Trọng mất, anh đã

rời xa chúng ta rồi'.

Chị Mận ơi, trong giây phút đó em thật sự đứng tim, không thể nói nên lời và em không thể cầm được nước mắt, anh Thongloun Sisoulith đã ôm em vỗ nhẹ vào lưng và an ủi rằng: 'Anh cũng rất đau buồn và thương tiếc khi nhận được báo cáo khẩn từ Hà Nội, em hãy bình tĩnh và mạnh mẽ. Anh Trọng đã ra đi một cách thanh thản, anh ấy đã nhắm mắt đi xa trong niềm tiếc thương và đau buồn vô tận của nhân dân cả nước Việt Nam'.

Ai mà dè dân Lào lại đa cảm dữ vậy chớ? Tình cảm của bà Naly dành cho bà Mận (không dưng) khiến tôi thốt nhớ đến tình cảnh buồn bã và cô quạnh của một người đàn bà khác, bà quả phụ Lê Đình Kinh

– nhũ danh Dư Thị Thành.

Chồng bà Thành cũng là một đảng viên Cộng Sản (và cũng đã qua đời cách đây chưa lâu lắm) nhưng cái chết của ông ta bất ngờ, rùng rợn, thảm thiết lắm kia. Tang ma thì nào nề, và u uất. Tình cảnh vợ con/ cháu chất của người quá cố, xem ra, cũng vô cùng bi đát – theo tường thuật của RFA:

Đã 4 năm trôi qua kể từ ngày hàng ngàn cảnh sát cơ động tấn công vào thôn Hoàn lúc rạng sáng, bắn chết cụ Lê Đình Kinh - thủ lĩnh tinh thần của người Đồng Tâm, nhưng những ký ức đau buồn vẫn còn hiển hiện đối với những người liên quan như mới hôm qua...

Những người đàn ông trụ cột trong nhà, người

“Một chính quyền man rợ sẽ đưa một đất nước hiền hòa đến chỗ man rợ. Bài học này không chỉ riêng của Khmer đỏ”. Lê Đình Phương (Lang Thang Như Gió - 2013)

thì bị bắn chết như ông Lê Đình Kinh, người thì bị tuyên án tử hình như hai con trai của ông là Lê Đình Công và Lê Đình Chức, cháu nội ông Kinh là Lê Đình Doanh bị án chung thân, và 3 người khác bị án tù từ 12 năm đến 16 năm về tội “giết người” trong khi 6 người khác bị kết án từ 5-6 năm về tội “chống người thi hành công vụ.”

Trong cuộc trả lời phỏng vấn của RFA trước ngày giỗ chồng lần thứ tư, bà quả phụ Dư Thị Thành cho biết đến nay, chính quyền xã không làm giấy khai tử cho ông Kinh vì bà không đồng ý ký giấy thừa nhận ông bị bắn chết ở Đồng Sênh, là cánh đồng mà dân Đồng Tâm cho là của mình còn chính quyền thành phố Hà Nội và huyện Mỹ Đức nói là đất quốc phòng.

Facebooker Lã Việt Dũng, người có mặt tại

hiện trường, cho biết thêm chi tiết qua BBC:

“Sáng nay đám tang cụ Kinh, an ninh chìm nổi dày đặc... không cho một ai quay phim, chụp ảnh và cắt liên lạc toàn vùng. Tuy nhiên vẫn có một phóng viên... tiếp cận và lấy được lời kể của vợ cụ Kinh:

“Người ta bắt khai là ở nhà cầm lựu đạn, tôi bảo là tôi không biết quả lựu đạn thế nào, tôi không biết bom xăng là thế nào, thì tôi không khai được. Thế là nó tát, cứ thế nó tát, nó đá, tát suốt, hết bên nọ sang bên kia, xong rồi nó đá vào hai bên ống chân, bà Thành nói”.

Sao mà đối xử phân biệt “kỹ” quá vậy, hả Trời?

Cả hai ông đều là đảng viên cộng sản lão thành và đều tin vào chủ nghĩa này cho đến hơi thở cuối mà Ông Nguyễn Phú Trọng thì nhiệt tình dẫn

dắt cả nước đi theo con đường XHCN, dù không tin rằng nó có thể “hoàn thiện đến cuối thế kỷ này”. Còn ông Lê Đình Kinh thì “tin ông Trọng, ủng hộ ông Trọng, ủng hộ đảng tuyệt đối” luôn, bất kể đúng sai. Vậy mà ông Tổng Bí Thư nỡ hạ sát ông Bí Thư Xã bằng nhiều phát đạn. Chưa đã, còn mang nạn nhân ra phanh thây, không cho khai tử, tịch thu luôn cả tiền phúng điếu, và bắt con cái người ta phải chịu án tử hình – y như một vụ án tru di!

Nay thì cả hai ông đều đã xuống tới Suối Vàng (nơi mà sức mạnh của chuyên chính vô sản chắc không còn hiệu lực) nên hy vọng họ có thể nói chuyện phải quấy với nhau một cách bình đẳng và tử tế hơn.

Sự bình đẳng và tử tế không hề có trên dương thế:

Cùng là phận đàn bà

Một người chìm dưới đáy

Người tốt đỉnh vinh hoa

Nhưng bằng tang cũng vậy

Cũng màu tang trắng ầy

Phanh thây Lê Đình Kinh

Cũng màu tang trắng ầy

Cả triều đình tụng kinh

Thơ thay mặt thần linh

Cát tiếng lòng Đỗ Phủ

Trần gian lắm bất bình

Người với người dã thú

Cùng là thân phụ nữ

Xót bà vợ dân lành

Tiếng khóc than ai oán

Thấu chín tầng trời xanh!

Bùi Chí Vinh - 29/7/2024

Nước ta, may quá, vẫn còn có được một người thơ và một bài thơ... tử tế!

TNT

TPB PHẠM VĂN CƯ

Sinh năm 1953

Số quân 628.876. Binh 2.

ĐƠN VỊ: Đại đội 4, TĐ 503/ĐPQ thuộc TK Kiến Tường. Bị thương cụt bàn chân phải, mù mắt trái ngày 30/4/1974.

HOÀN CẢNH: Bị tai biến, tiêu tiểu mất kiểm soát, vợ chết, sống với con gái và cháu ngoại, mọi chi tiêu trong gia đình trông cậy vào con rể làm công nhân ở xa. Cuộc sống rất khó khăn.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc về ông Phạm Văn Cư:

ĐỊA CHỈ: 23A Phạm Văn Bạch, Khu phố 2, Thị trấn Thạnh Hóa, tỉnh Long An.

ĐIỆN THOẠI: 0272 3858 660
0919 872 506

TPB HUỲNH VĂN SANG

Sinh năm 1945

Số quân 472.483

ĐƠN VỊ: Nghĩa quân chi khu Bến Tranh, Tiểu khu Định Tường. Bị thương mù 2 mắt ngày 4/5/1972.

HOÀN CẢNH: Sống với vợ và con trai. Bị ung thư đại tràng đang hóa trị. Cuộc sống nghèo khổ và thiếu thốn do gia đình phải lo tiền thuốc cho ông.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc ông Huỳnh Văn Sang

ĐỊA CHỈ: 49 Nguyễn Văn Quá, khu phố Quyết Thắng 2, phường Khánh Hậu, thị xã Tân An, tỉnh Long An.

ĐIỆN THOẠI BÀN: 0272 3512 322.
Con: 0983 133 449

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quả phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- TĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SD: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SD23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- BĐQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

khi cần....

các loại dịch vụ

share phòng

bán nhà

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

<https://baotreravot.com>

cầu được ước thấy

Sau khi đảng trưởng băng hà, Tô Lâm vọt lên chiếc ghế cao nhất, nhưng muốn giữ rịt chiếc ghế bên cạnh đang nhiều kẻ dòm ngó. Một tối lang thang ngoài bãi biển, Lâm lượm được một chiếc đèn cũ xì, vừa cọ nhẹ thì một vị thần khổng lồ vọt ra, cung kính chào:

- Con xin tuân lệnh chủ nhân. Con có thể cho Ngài thỏa mãn một điều ước bất kỳ nào ạ...
- Ta muốn mọi người thấy hợp lý không chệ vào đâu được, nếu ta ngồi một lúc 2 ghế.

Một tiếng sét vang trời, kèm theo một ánh sáng chói lòa cả không gian. Vị thần biến mất.

Tô Lâm nhìn lại, thấy mình có 4 cái mông.

ÔNG KINH (Hà Nội, sáng tác)

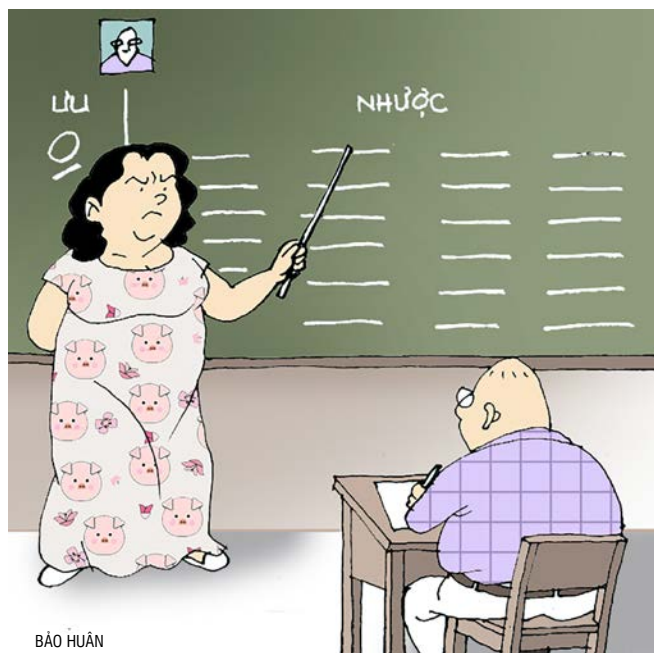
BẢO HUÂN

giải mã nhanh

Anh nợ hay bị vợ mắng. Nghĩ là mình có điểm gì đó vụng về bèn tìm đến một nhà thông thái:

- Thưa ngài, làm sao để con biết được các nhược điểm của con?
- Con chỉ cần chê vợ con một điểm, cô ấy sẽ liệt kê tất cả các nhược điểm của con kể từ lúc con chưa sinh, sau đó là nhược điểm của tông ti dòng họ, bố mẹ, anh chị em nhà con, rồi bạn bè con, của hàng xóm và có thể một số người ở các nước láng giềng nữa.

KHƯƠNG DUNG (Oklahoma City, sưu tầm)

BẢO HUÂN